

AGOSTO

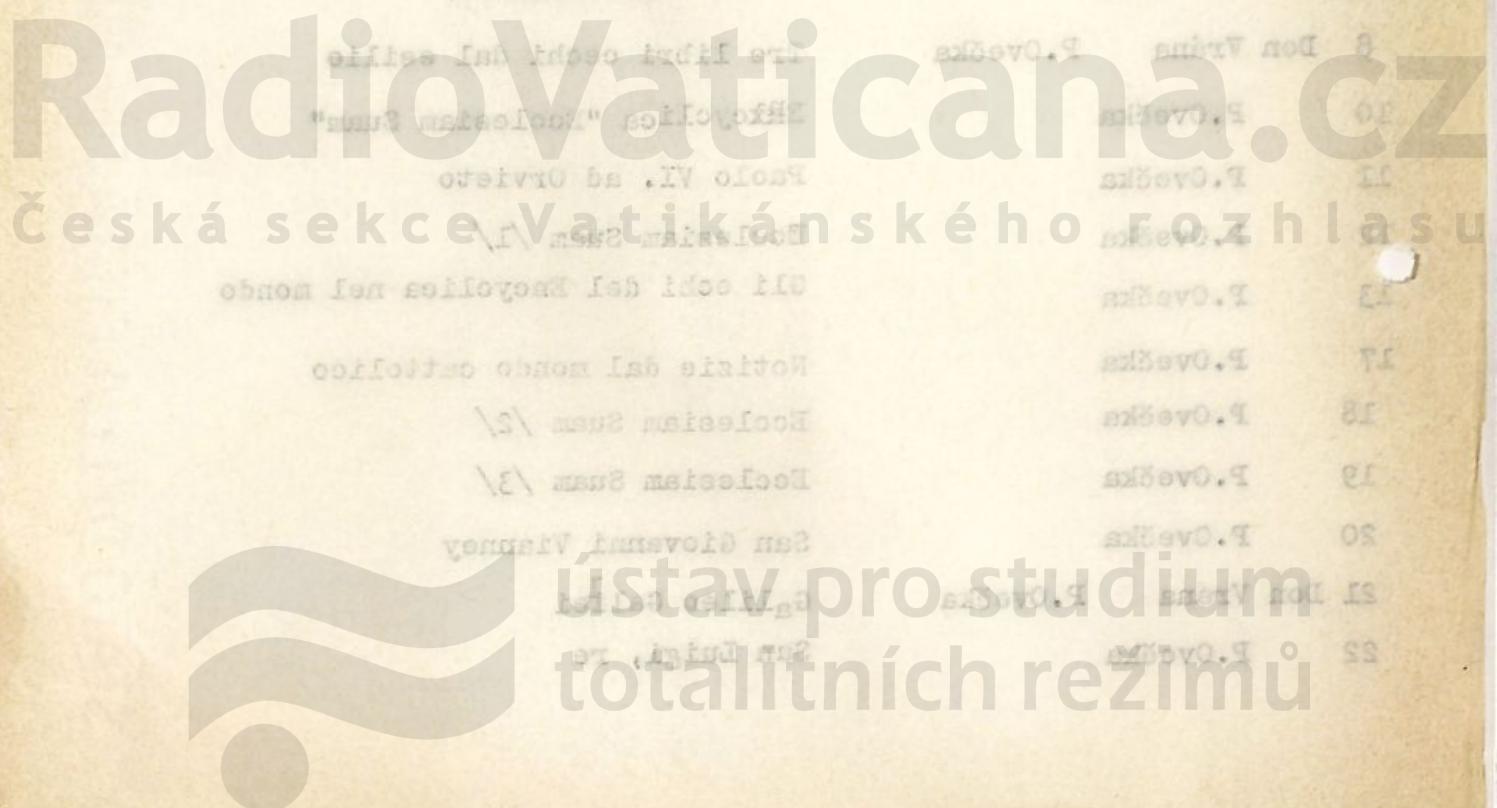
1964

c e c g

1	P.Ovečka	14	San Ignazio di Loyola	P.Ovečka P. Václav 88
3	Don Bonhard	P.Ovečka	La Venerazione delle statue ed immagini sacre	P.Ovečka P. Ovečka P. Václav 88
4	P.Ovečka		Hochhuth sul Pio XII	P.Ovečka P. Václav 88
5	P.Ovečka		Notizie dal mondo cattolico	
			150 anni dalla restituzione della Compagnia di Gesù /St. 65/	
6	P.Špidlík	P.Ovečka	Ilaici e la unione dei cristiani	
7	P.Ovečka		L'attuazione della Costituzione liturgica nel mondo /1/	
8	Don Vrána	P.Ovečka	Tre libri cechi dal esilio	
10	P.Ovečka		Encyclica "Ecclesiam Suam"	
11	P.Ovečka		Paolo VI. ad Orvieto	
12	P.Ovečka		Ecclesiam Suam /1/	
13	P.Ovečka		Gli echi del Encyclica nel mondo	
17	P.Ovečka		Notizie dal mondo cattolico	
18	P.Ovečka		Ecclesiam Suam /2/	
19	P.Ovečka		Ecclesiam Suam /3/	
20	P.Ovečka		San Giovanni Vianney	
21	Don Vrána	P.Ovečka	Galileo Galilei	
22	P.Ovečka		San Luigi, re	

S O S

24	P.Ovečka	Paolo VI in Aprilia - Notizie
25	P.Špidlík P.Ovečka	L'origine del ateismo in Russia
26	P.Ovečka	L'Apello di Paolo VI per la pace
27	P.Ovečka	L'Attuazione della Costituzione liturgica
nel mondo /2/
28	P.Vrána P.Ovečka	Un libro ceco, uscito in estero
Notizie dal mondo cattolico
29	P.Špidlík P.Ovečka	La Matematica e Dio
31	P.Ovečka	Notizie dal mondo cattolico

Sv.Otec poslal mladým katolickým pracujícím, jinochům i dívkám, kteří se sjeli do Strasburku zvláštní poselství. Očekává se jich tam na 20 000.Sv. Otec je zve, aby neztráceli ~~naději a víru~~, když vidí, že společnost si málo váží jejich námahy; mají si uchovat optimismus a hrdost, že patří k světu práce.Všechny vaše zkušenosti necht vás upevňují, v odhodlání budovat pro sebe i pro ~~vše~~^{kteře vám} ~~svět lidství~~^{Bůh jednou dá}, spravedlivější, bratrstvější.Cílem strassburského srazu má být vypracovat Listinu mladého evropského dělníka; sv.Otec píše, aby tuto listinu sestavovali v duchu služby, ne msty; v duchu bratrské dohody a spolupráce a ne nenávisti a závisti; mají přispět k vybudování pokojné a jednotné Evropy.Strasburský sraz nechť všem dá lépe pocítit význam velkého bratrství katolických dělníků, nechť je povzbudí, aby vedli své bratry a kamarády při práci ke Kristu.

Benátský patriarcha kard.Urbani vydal pastýřský list, ve kterém mluví o odpogědnosti automobilistů.Roste po čet silničních neštěstí, a i když ne všechny naštěstí mají smrtelné následky, přece jen mají bolestné následky v rodinách.Je sice pravda, že se nevyhneme všem neštěstím, ale velmi mnoho je zaviněno neopatrnosti, nezachováváním silničního řádu.Je nutné, aby vědomí odpovědnosti vůči společnosti dovedlo podřídit nástroj techniky nejvyšší hodnotě, jíž je lidská osoba.

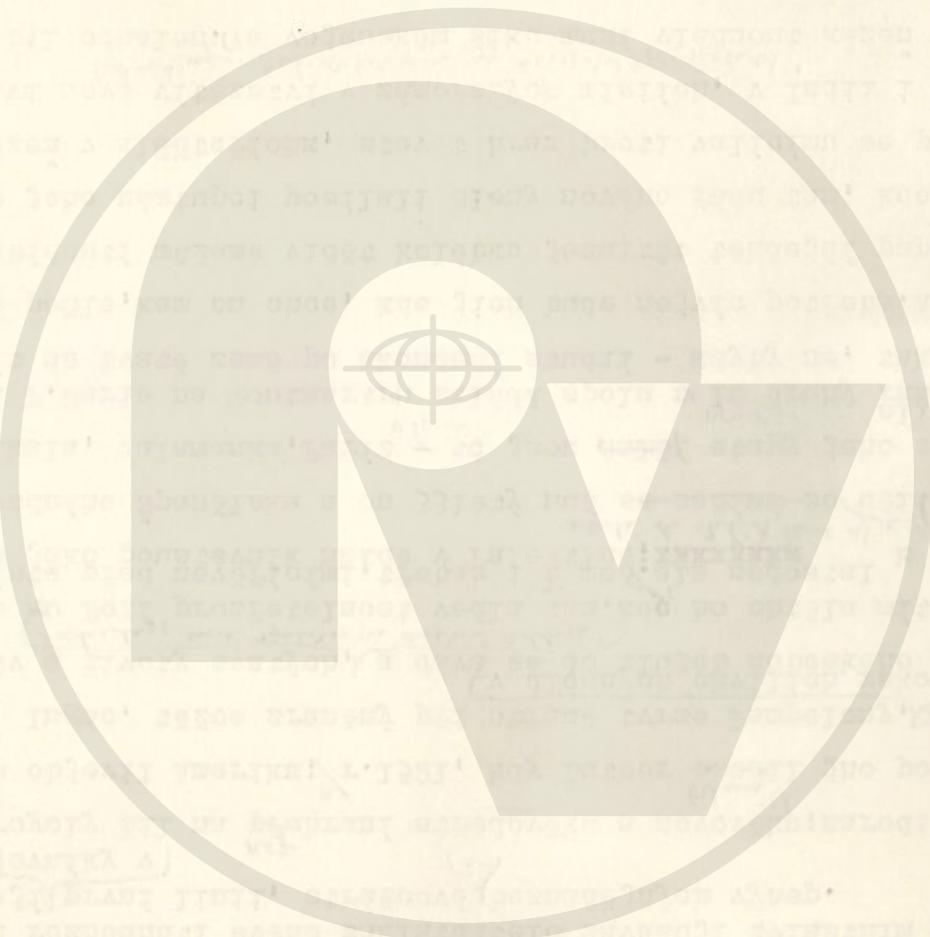
V Alsasku se konalo v sobotu ~~fransouzskoněmecké~~^{ya} shromáždění jako vzpomínka na 50.výročí začátku první světové války a na 25.výročí druhé války.Na místě, kde byl konc.tábor Struthof sloužil mši svatou arc. z Frýburku v NSR mons.Schäufele a ptonesl kázání německé a francouzské.Na jiném místě na hranicích mezi Německem a Francií celebroval arc. ze Strasburku mons.Weber. V "eděli zavítají mezi francouzské a německé katolíky ministr NSR Krone a býv.francouzský ministr Michelet, býv. vězeň z Dachova.

V městě Nevers ve Francii byl zahájen hudební festival ^{mládeže} Europa cantat.Je přítomno na 2500 mužů a dívek,kteří patří k pěveckým sborům 12 evropských zemí.Jak prohlásil předseda Evropské federace mládežnických pěveckých sborů, Festival chce ukázat na přínos hudby k dohodě mezi lidmi a k míru mezi národy. V Nevers je pochována sv.Bernadetta Soubirous, omilostněná z Lurd. Od 23. do 29. srpna se bude konat v Obertraun v Rakousku 6.týden pro pastorační práci mezi sportovci;Týden má heslo:Duch.správa a sport.Pořádá jej Rakouský ústav pastorační;cílem Týdne je upozornit kněze a bohoslovce na úkoly, které klade duch, správa sport na

Pro našeho dnešního světce týdne chceme sáhnout do týdne uplynulého: Svatý Ignác z Loyoly, zakladatel řádu T.J., jezuitů. Je to zvláštní, že osoba tohoto světce, zemřelého před více jak 400 lety, je stále v živé pozornosti světa, přátelé i nepřátelé Církve mu věnují články a knihy, obdivu nebo i nenávisti. Ano, nenávisti: stačí jen pohlédnout kolem vás: kdežto ostatní členy reholníckých řádů a kongregací komunisté v ČSSR jakž jakž přijali na milost a dovolují jim mnohdy pracovat v duchovní správě, podle vyprávění turistů jezuité a s nimi salesiáni jsou stále ještě na černé listině: stále ještě pracují ve výrobě, a ještě tento rok podle zpráv tiskových kanceláří bylo 5 jezuitů odsouzeno do žaláře; a jejich zločin? To co dělá Lidová demokracie a Katolické noviny: šířili zprávy o všeobecném sněmu, šířili pap.encykliky Jana 23, ty encykliky, které si čs. komunisté tak vychvalovali, pokud na nich našli něco co se jim hodilo do krámu. Má tedy nenávist vůči jezuitům duchovním synům sv. Ignáce z Loyoly hlubší podklad: je to jejich bezvýhradná věrnost papeži, nejvyššímu veliteli armády církve, věrnost, poslušnost, chcete-li slepá, k níž se jezuité z rozhodnutí svého zakladatele zavazují zvláštním slibem; jezuité se tak stávají první linii, strážcové beznadějných výsep.

Sv. Ignác z Loyoly žil na přehraní středověku a novověku; narodil se r. 1491, kdy Kolumbus objevil Ameriku; r. 1521, kdy Luther shodil jho poslušnosti Církvi a papeži, Ingáci, těžce zraněný při obraně tvrze Pamelony, byl do rukou život Kristův a životy svatých, a dává se do služeb nebeského večného krále. Jen pozvolna ho Boží prozřetelnost vedla, tam, kde ho chtěla mít: Ignác chtěl v dlouhých chvílích rekvalence, nejdříve žít jako poustevník někde v Palestině; k tomu dovolení. Odchází do rodného Španělska a on 33letý muž se začíná se učit latinsky - bude knězem. Alkala, Salamanka, Paříž - to jsou další etapy jeho studií; 15. srpna 1534 v kapli P. Marie na Montmartru skládá spolu s 72 druhý sliby: chudoby a čistoty a jít do Svaté země po skončení studií - kdyby ne, tak se nabídnou papeži, ať je pošle, kam on chce, kde jich bude nejvíce potřeba. A právě v tomto posledním nabídnutí můžeme vidět kolébku jezuitů: tehdejší papež Pavel III. podobně jako jeho nástupci posílali členy nového řádu tam, kde padaly hráze: obnovovat kázeň v klášteřích, stavět hráz proti valícímu se protestantismu, dobývat Církvi nová vítězství v zámořských misiích, v Indii i Novém světě, který právě byl odhalen. Ve vojenském šiku musí vladnout kázeň - a Ignác ji bezpochyby žádal, i když z jeho dopisů vidíme, že dovedl být svým synům opravdovým milujícím otcem, který je přesvědčil, že to větší čest a sláva Boží

Máš tě dle praví jenží

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

žádá na nich osobní oběti.R.1552 přijal do své školy - koleje # jim říkal ~ 12 jinochů z českých zemí.Z nich potom vyrostli první čeští jezuité. R.1555 poslal první členy svého rádu do Prahy, a tak dal základ ke kvetoucí české provincii, před zrušením rádu měla na 1200 členů a její členové pracovali jako misionáři v paraquajských redukcích, v Číně, na Mariánských ostrovech, v Kalifornii a jiných misiích.Také po obnově Tovaryšstva - 7.srpna 1814, tedy příští pátek tomu bude 150 let - se jezuité do Čech vátili.Po založení ČSR r.1919, tady před 45 lety byla zřízena československá provincie; která v osudném roce 1938 měla na 400 členů:němečtí členové odešli do německých a rakouských provincií, slovenští založili samostatnou slovenskou viceprovincii.Novému rozkvětu po 2.světové válce učinili konec komunisté v noci z 13. na 14. duben 1950, kdy byly doby obsazeny a jejich obyvatelé povoláni na vojnu a pak posláni do civilních zaměstnání.Tak tedy i čeští jezuité berou na sebe odkaz svého Otce sv. Ignáce že budou vždycky pronásledováni;tak se dokáže, že jsou Kristovi.

Spolu se sv.Ignácem a jeho jezuity chceme alespoň kratičce vzpomenout i dalších řeholníků,kteří v příštím týdnu budou slavit svátek svého zakladatele: redeptorištů, založených sv.Alfonsem Liguori - svátek 2.srpna - dominikánů,založených sv.Dominikem, svátek 4. srpna - a konečně i sv.Kajetána, zakladatele theatinů, kteří pracovali na Malé Straně v praze dokud klášter nezrušil Josef II. kostel spravovali r.1950 redemptoristé:ano, všem řeholníkům a řeholním sestrám vzdáváme dnes hold, děkujeme jim, co vykonali pro naš vlast v minulosti, děkujeme jim, co dělají pro znovuvzkříšení náboženského života dnes: modlitbou a krytými oběťmi. Vzalný život řeholníků: aby mohli pracovat a přijímat jinochy a dívky jako svůj dorest - to patří k plné náboženské svobodě; nemůže o sobě říci země, že respektuje náboženskou svobodu, když v ní neexistují kláštery.Jsou to tvrze Boží, centra odkud se šíří duchovní energie.Není divu, že nepřátelé Církve vždycky hleděli nejdříve odstranit tato střediska, podobně jako ve válce bombardují strategické body, když v něj neexistují kláštery, jsou to tvrzi Boží, které vlastní vlastnost, i když a mohli by být vlastně, mohou být Boží až je ještě vlastnosti.

obětní tyče řeholníků jsou vlastnosti Ježíše.

ústav pro studium
totalitních režimů

3.8.64

Pondy

Art. m. m. v. Bratislavě 1891
v. Bratislavě 1891

Sv. Otec Pavel VI. se pomodlil s věřícími shromážděnými ve vnitřním dvoře papežské vily v C. G. Anděl Páně. Předtím sv. Otec v krátkém proslovu vzpomněl úspěšného vypuštění ~~z hrušky~~ Rangera VI na měsíc; věřící se mají modlit na úmysl, aby nová vítězství člověka byly příležitostí k dalšímu přiblížení Bohu Stvořiteli. ~~E~~ já se připojuji k průvalu všech ~~pro~~ událostí, která se týká života celé lidské rodiny a která dokazuje, jak velký pokrok udělal člověk ve vědě a technice. Tato událost je oslava rozvoje lidského ducha, jenž je též Boží stvoření. Průzkum vesmíru z jedné strany ukazuje naši nepatrnost, z druhé strany ale velikost člověka, který jediný mezi všemi stvořeními má duši. Musíme se modlit k Pánu, aby se člověk neztratil v tomto postupném dobývání přírody, aby ~~nezpyšněl~~, ale pochopil, že s postupem pokroku a většího ~~z většího a většího~~ vítězství ~~otázky~~ člověka a otázky Boha nejenže ~~není~~ odstraněna, nýbrž je tím naléhavější. Budeme se modlit, aby tento svět neustoupil ~~pokušení~~ materialismu, ale dovedl čerpat ~~z toho~~ novou pohnutku, aby chápal kolik milostí se mu dostalo od Boha, v jeho povýšení k duchovnímu radu, aby ~~z~~ toho zapěl nový hymnus nekonečné velebnosti Boží. - O významu objevů, které lidem zprostředkovala ~~gru-~~ ~~zice~~ Ranger VII přináší vatikánský L'Os. Romano rozhovor s ředitelem vat. hvězdárny árským jezuitou P. Danielem O'Connorem. ~~U. d. d. h. p. f. 1. 1671~~

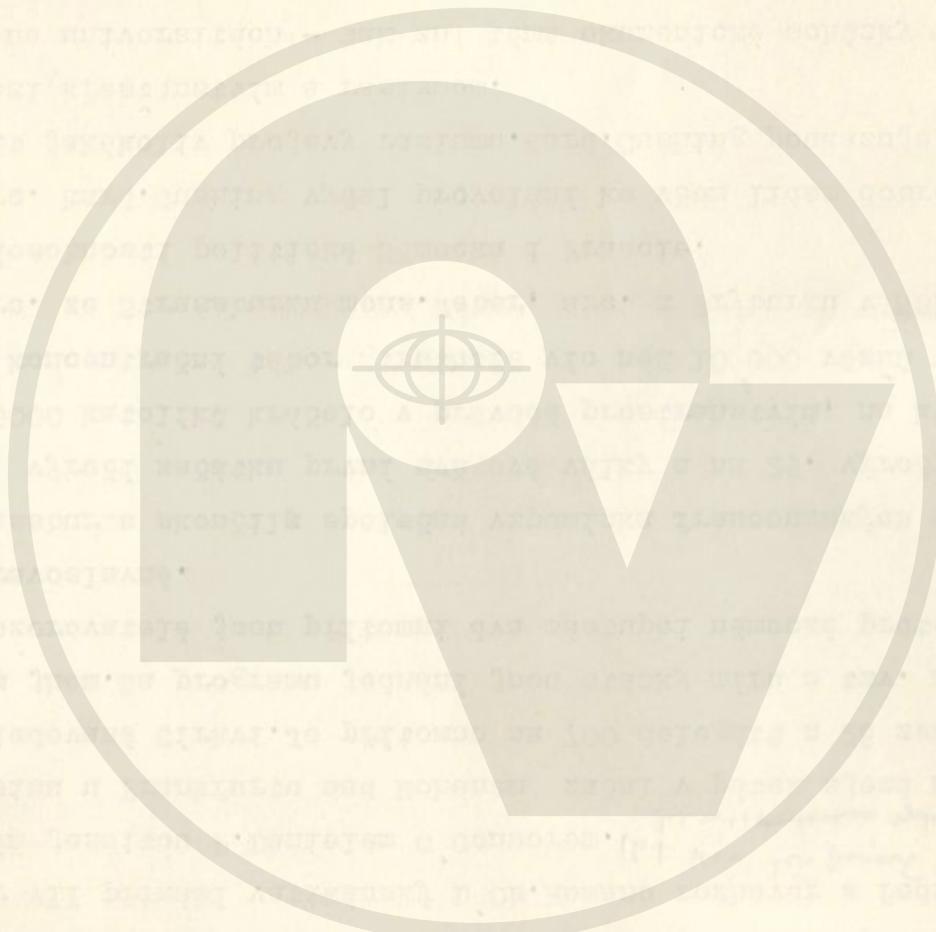
V Königsteinu u Frankfurtu nad Mohanem začal v pátek sjezd na heslo Na pomoc pronásledované Církvi. Je přítomno na 700 delegátů z 28 zemí, z 15 pod komunistickým jhem. Na programu jednání jsou otázky míru a tzv. mírové koexistence. Jako pozorovatelé jsou přítomni dva zástupci německé protestantské Církve a církve pravoslavné.

Blízko Strassburku skončila společná vzpomínka francouzských a německých katolíků na 50. výročí začátku první světové války a na 25. výročí druhé světové války. Na 5000 katolíků kráčelo v průvodě prostranstvím, na kterém kdysi byl nacistický koncentrační tábor Struthofě víc než 10 000 vězňů tam zemřelo. Byl přítomen arc. ze Strassburku mons. Weber, arc. z Frýburku v NSR mons. Schäufele a přední osobnosti politické Německa i Francie.

Bostonský arc. kard. Cushing vydal provolání ke všem lidem dobré vůle, aby pomohli odstranit jakékoliv projevy rasismu. Kard. Cushing poukazuje na nesmiřitelný rozpor mezi křesťanstvím a rasismem.

Ekumenismus na universitách - tak zní téma ekumenické schůzky v Budově protestantského kláštera v Taizé ve Francii; schůzka bude uspořádána ve dnech 30. října až 2. listopadu, péče katolického hnutí Pax Romana a Federací křesťanských

sdružení studentů. Budou přítomni universitní studenti různých křesťanských vyznání ze západoevropských zemí.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

mhv. lidového světa a dětí

CO BYSTE RÁDI VĚDĚLI O CÍRKVI.

(Ces. kat. menšiny)

/Catholic Digest April, 1960/.

Casopis "Katolický výběr" uveřejňuje anketu pro nekatolíky; kteří se dotazují na církevní pravdy jim nejasné; pod titulem: "Co byste rádi věděli o Církvi". Přinášíme jednu zajímavou otázku; týkající se uctívání soch a obrazů v kostelích. Dotaz, který došel ve formě dopisu, zní takto:

"Já sama nejsem katolička, ale můj manžel je katolického vyznání, a odebírá pravidelně Váš časopis. Také já jej čtu a často chodím do kostela. Co mě tam je ale divné, že lidé klečí před sochami svatých, *jako* před sochou, nebo obrazem sv. Josefa a Panny Marie. Vím, že se lidé nemodlí k svatým, ale k Bohu zkrze svaté. To přece odporuje 1. přikázání, které zní takto: "Já jsem Hospodin, Bůh tvůj... Neučiníš sobě rytiny, ani žádného podobenství... Nebudeš se jim klanět, ani jich ctít, neboť já jsem Hospodin, Bůh tvůj." /2.kni-Mojžíšova, v.1-5/ - Jak to, že Vaše Církev dovoluje klekat před sochami a obrazy, a proč je vůbec do kostelů dává?- Tázala jsem se několikrát katolíků na tuto věc, ale dostala jsem odpovědi neurčité a nejasné. Byla bych Vám vděčna za vysvětlení....."

Odpověď časopisu zní takto: Tázala jste se veskutečnosti na dvě věci, které spolu souvisí: 1./ Na uctívání svatých 2./ Na úctu, kterou prokazujeme jejich obrazům.

Uctívání soch je náboženský způsob uctívání hrdinů. Svatí nás inspirují svým příkladem v našem snažení se podobat Ježíši Kristu. Snažíme se vyvarovat se hříchu a získat ctnosti. Toho dosáhli svatí v pozoruhodné míře. Usilujeme dostat se do nebe. Svatí dokázali, že to je možné- sami se tam dostali. Hlavní věcí v našem náboženství je uctívání Boha, Pána vesmíru a Ježíše Krista, věčného Syna Božího, který se stal člověkem. Svatí jsou blízci přátelé Boží, důvěrně spojeni v Ježíši Kristu, mají účast na věčné slávě. Zkrze ně uctíváme Boha. Oslavujeme Boha tedy, uctíváme jeho blízké přátele, které On posvětil. "Zde bych Vás rád opravil" píše redaktor- " my se totiž skutečně modlíme k svatým, nejenom zkrze ně k Bohu. Svatý nabízíme naši modlitbu Bohu.

otázky

jsou blízko u pramene milosti. Církev vyhlásila, jejich jména veřejně.
Některí z nich měli zvláštní postavení v ~~historii~~ ^{důležit} našeho vykoupení, jako např. Pana Maria, matka Ježíšova, sv. Josef, Jan Křtitel, Apoštоловé, Některí byli mučedníci, kteří zemřeli, ~~následující~~ ^{naší} ~~našeho~~ ^{naší} Pána, některí byli papežové, biskupové, zbožní mnisi, silní mužové a ženy, kteří se vyznamenali v Jeho službách.- Uctívat ano, ale zbožňovat svaté by bylo hříšné. Byli přece jen lidé; ~~i když byli posvěcení~~. Ale oni jsou s Božstvem ^{bez} spojeni. A to je také naším cílem. Je tedy rozumné v nich vidět vzor a utíkat se k nim o pomoc. A v tom tedy záleží úcta k svatým.

A nyní stran soch a obrazů v kostelích. Máme sochy, obrazy, rytiny mosaiky, ikony a pod. Líbí se nám a jsme na ně zvyklí. Kostely bez nich by byly studené a prázdné. Zobrazení ~~má~~ nás učí církevní ^{důležit} ~~historii~~, přitahuje naši pozornost k nábožným předmětům a pomáhají nám soustředit se k modlitbě. Kromě toho, zobrazování jest starým křesťanským zvykem již z dob katakomb. Přikázání, aby člověk nevytvářel bůžky a neklaněl se jim, se nachází ve Starém zákoně v 2. knize Mojžíšově, kap. 20, verš 3-5. Jenomže Bůh zde nezakazuje všechny rytiny, nebo obrazy, či sochy. Zařazuje jen ty, které by byly zbožňovány jako ~~bůžkové~~ ^{ohlasy}. Proto Církev nezakazuje malovat obrazy svatých.

Mnoho soch Bůh dokonce nařídil udělat, např. 2 lvy po stranách Salamounova trůnu, nebo 12 lvičat střežících schody trůnu, dále např. 12 býků v chrámu Jerusalemském, anděly na arše úmluvy a pod. Ve Starém zákoně se nedočteme o žádném nějaké soše představující člověka. Je známo pouze, že Židé žádali Piláta o odstranění sochy Césarovy z Jerusaléma.

I kdyby konečně přikázání zakazovalo všechny sochy, není důvodu, aby se tento zákaz týkal křesťanů. V zásadě zákony platily pro "Vyvolený národ", aby byla cesta připravena pro příchod Spasitele. Tyto zákazy ztratily svou účinnost, když Starý zákon byl naplněn v Zákoně Novém. Ovšem že desatero přikázání zůstává podstatně platné, poněvadž jest zákonem přirozeným: Vražda, cizoložství a pod. jsou zlem v přirozeném řádu. Odporují Božskému plánu týkajícího se lidstva.

~~Mnichom~~ Věděli bychom málo o prvním křesťanském umění, kdybychom jeho stopy nenašli v katakombách. Katakomby byly hřbitovy prvních křesťanů během prvních třech století. Jsou překrásně zdobenou kolébkou křesťanského umění. V nich jsou první symboly Krista, později první malby svatých a výjevy z biblické historie. První křesťané se nebáli použít postav z ~~bajesloví~~ ^{Izraelský}, jako Psyché, Eros a Orfeus, kterých použili pro své náboženské výtvarnictví. Často použili výjevů ze Starého zákona, jako Daniele ve lvi jámě, Noe a archu úmluvy, Samsona, Jonáše a velrybu, Mojžíše a pod. Mezi výjevy Nového Zákona, je narození Kristovo, Příchod tří králů, zázrak roznožení chlebů a ryb, vzkříšení Lazárova.

Východní katolíci byli ještě více oddáni zobrazování. Vytvořili mnohem více děl a mají k nim větší úctu: klanějí se jim, líbají je, okuřují je kadidlem. Více než soch, mají obrazů, mosaik a reliefů. Na Východě uctívání obrazů pokračovalo bez překážek až do 8. století. Pojednou tento klidný svět posvátných obrazů utrpěl těžký otřes fanatickou vlnou Ikonoklasmu - rozbíjení obrazů. Boj byl veden samotným císařem a nastal těžký čas pro milovníky ikon. Pravděpodobně zde byl důvod pro zákrok císařů. Ve Vých. Církvi bylo takové množství obrazů, než bylo zdrávo, takže stěny kostelů ^{jimi} byly pokryty od podlahy až ke stropu. Lidé brali z kostela své oblíbené obrazy jako ochranu na cestách. Armády je braly sebou jako prapory, a byly brány také na závodiště. Byly v každé ^{místnosti} ~~jizbě~~ v domě, obchodě a městě. Byly na mísách, šatech a nábytku. Jsou také náznaky, že následkem toho byla církevní nauka občas porušena. Někteří křesťané zřejmě považovali ikony za bránu do nebe a svaté za prostředníky milosti Boží, téměř jako svátosti. Zdá se, že mnozí byli přesvědčeni, že Bůh používá ikony jako nástroj svých zázraků. Také projevy zbožnosti k nim byly přehnané. Boj ikonoklastů - rozbíječů obrazů v podstatě vypadal takto: R. 726 císař nařídil, aby všechny obrazy byly v kostelech zničeny. Narazil ^{vrah} na vášnivý odpor mnichů a lidu. Byly to těžké doby a výsledek toho byl 7. všeobecný koncil církevní, ^a 2. sněm Nicéanský. Otázka obrazů byla definována, vymezena a vyřešena jednou pro vždy.

Od té doby zobrazování všeho druhu se těšilo všeobecné přízni. Později přitahovalo zručnost nějvětších byzantských a gotických umělců a inspirovalo renesanci. Sochy, obrazy, mosaiky a rytiny dalo světu novou krásu a učinilo náboženství milým a radostným. - Nesouhlas ~~neuměním~~ nekatolíků se zakládá na pověrčivosti. Avšak katolické ~~říady~~^{říady} si jsou vědomi tohoto nebezpečí. Znají ~~tyto~~ metody, studovaly je a nebojí se jich. Jen čas od času uznaly za potřebné omyly opravit.-

Závěrem lze říci, že klekáme před sochami a obrazy proto, abychom se lépe modlili. Připomínají nám Boha, Jeho Matku a Jeho svaté, inspirují nás často dobrý ~~důvěra~~ vnuknutí a pomáhají nám. Neublíží nám a my je mohu nezbožňujeme jako Boha, nýbrž je jen uctíváme. Jen pošetilec by mohl očekávat, že socha vztáhne ruku a otřese světem. Zobrazení nám ale dává jistotu, že Spasitel má silné ruce a v nich pevně drží svět.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

✓ Ve Frýburku ve Švýcarsku péčí tamní katolické university bude zřízen Ústav pro ekumenická studia. Ústav si vzal za cíl přispět k ibnívě jednoty křesťanů především teologickým studiem.

Od 12. do 14. srpna se koná tradiční pouť francouzských katolických dělníků do Lurd. Pouť má letos za téma: Rozhovor mezi mládeží a dospělými v rámci jejich společné povinnosti nést evangelium do světa práce. Svými modlitbami francouzští katoličtí dělníci chtějí vyprosit pomoc P. Marie pro vyřešení otázek, které tíží svět práce, a upozornit dělníky na zlom, který v moderní společnosti existuje mezi mládeží a dospělými v rodině i v prostředí sociálním a na pracovištích.

312 afrických studentů loni opustilo university a vysoké školy v Sov. svazu a ostatních lidovědemokratických státech. Studenti pokračují ve studiích v NSR. Jako důvod svého odchodu studenti uvádějí rasové předsudky.

Katoličtí lékaři Asie budou mít svůj třetí sjezd v Bombaji, v předvečer Světového eucharistického sjezdu. Ústředním tématem přednášek a diskusí bude Lékař a rodina; bude pojednáno především z trojího hlediska: Lékař a plánování rodiny, Lékař poradce v manželských otázkách a Lákař a pohlavní výchova.

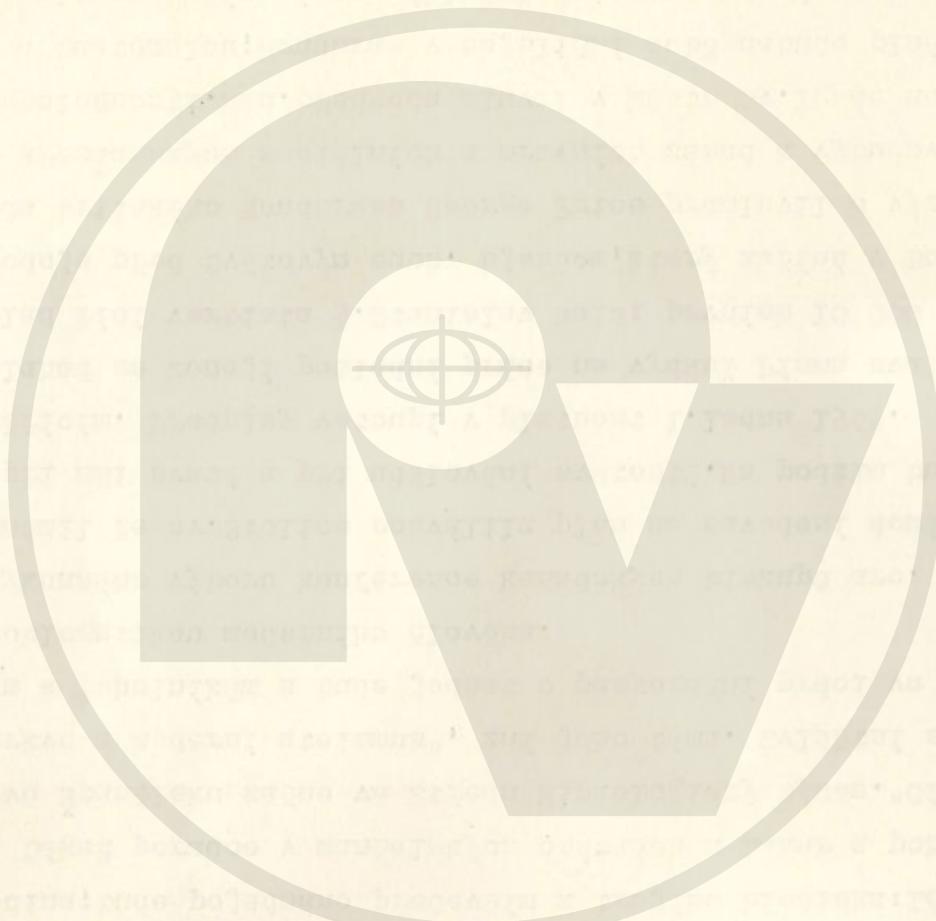
V Burgosu ve Španělsku začne ve středu Misiołogický týden. "Církev a mimokřesťanské církve a moderní ateismus", zní jeho téma. Zvláštní sekce je vyhrazena kněžím a řeholníkům a bude jednat o pastorační práci ve vztahu s náboženskou problematikou moderního člověka.

Předseda výkonného výboru konference kanadských biskupů arc. z Winnipegu mons. ~~Fax~~ Lahiff oznamil že sv. Stolice schválila plán na zavedení domácí řeči na mísí latiny při mši svaté a při udělování svátostí. Na podzim bude plán oznámen kněžím a věřícím. Předpisy vstoupí v platnost 1. ledna 1965.

V městě Allahad se konají poslední práce na vydání Písma svatého v řeči hindši. Překlad řídí verbista ř. Stanislav Wald; prvních 10 000 výtisků bude dán do prodeje před Světovým euc. sjezdem, který začíná v Bombaji 28. list.

Min. předseda britského Hondurasu George Price promluvil o významu a nenahraditelnosti křesťanských sociálních a mravních zásad k vybudování opravdové sporádané společnosti. Min. předseda mluvil v Městě Sv. Ignácia nahranicích mezi Hondurasem a Guatemaleou; Honduras v nejbližší době nabude plné samostatnosti a chtě postavit svá zřízení na základně Krisrova učení, jak je vyjádřené v Desateru a v Řeči horské. Věříme v nekrvavou revoluci, v revoluci, která vyloučí vše, co je zastaralé a zavede nový život, která zachová základní

hodnoty naší země a její náboženské dědictví.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Národností je užitího mnoho vlastních, kteří užívali v cel. hru: "kterého papež?"

V dnešním pořadu se chceme vrátit k dramatu "Náměstek" od Rolfa Hochhutha. Autor chce dokázat, že Pius XII. mohl zachránit židy a vůbec mnoho obětí nacismu, kdyby byl veřejně slavnostně nacistus odsoudil. Mnoho osobností, kněží i laiků, katolíků i nekatolíků, se v diskusi, kterou Hochhuthovo drama vyvolalo, veřejně zastálo zemřelého papeže. Učinil tak i sv. Otec Pavel VI. dopisem, který poslal reakci anglického katolického týdeníku The Tablet loni v létě, ještě před svým zvolením papežem. Píše mj.: "Nevím, jak někdo může háji podobnou výtku papeži, který s klidným svědomím mohl o sobě říci: "Nebylo úsilí, kterého jsem nepodnikl, abych uchránil lidi před deportacemi a vyhnánstvím; a když tvrdá skutečnost zkłamala naše oprávněné naděje, učinil jsem vše, abych ale posní uléhčil tíhu utrpení." Dějiny, ne umělé sestavení faktů a jejich zaujatý výklad, jak je tomu v dramatu Náměstek, ukáže pravdu stran činnosti Pia XII. za poslední války vůči zločinům nacismu. P. stava Pia XII. v dramatu Náměstek nepodává jeho pravý vnitřní charakter... Pius XII. např. naprosto nebyl člověk bázlivý... není pravda, že byl jakoby bez citu, že byl izolovaný od světa. Byla to duše velmi jemná a citlivá... Nedával se vést vypočítavostí a světskou politikou... Veřejné slavnostní odspouzení, jak to Hochhuth vytýká Piu XII., bylo by nejen bez užitku, nýbrž přímo škodlivé. Tvrzení v dramatu Náměstek dokazuje nedostatečný psychologický postřeh skutečnosti.

Dejme tomu, že by Pius XII. učinil to, co mu dnes Hochhuth vytýká, že neučinil; pak by došlo k represálím tak velkým a zákrokům, že po válce Hochhuth s lepším posouzením dějinným, politickým i mravním by mohl napsat jiné drama, daleko realističtější a více zajímavější drama, mohl by je znova nazvat Náměstek. A obsah by byl tento: Z jistého politického velikášství nebo z nedostatku psychodlogického postřehu Pius XII. způsobil, že se nad světem rozpoutala ještě větší bouře a tím svolal bolest nejen sobě, nýbrž i milionům druhých. Pius XII. opravdu byl náměstek Kristův: statečně a nezíštně hleděl splnit svůj úkol. - Také u sv. Pavla VI. mluví řeč.

Pius XII. vždy vážil, zda má slavnostně nacistické zločiny odsoudit či ne; a po jistě zralé úvaze usoudil, že bude lépe navenek mlčet, zůstat neutrálním, nedat se vyprovokovat ani k prohlášení schvaluujícímu svatou válku proti bolševismu, jak ho o to několikrát žádal Mussolini; Roosevelt např. opětovně toužil po morální podpoře Stalinových vojáků proti Hitlerovi. Stalin se v Jatě ptal, kolik že divizí má k dispozici ten papež. Pius XII. ale věděl, co je to nacismus. On měl hlavní zásluhu na sestavení enc. Mit brennender Sorge; prohlásil to Pius XI. v přítomnosti kard. Faulhabera, Schulta a Bertrama.

HŽ r.1935 tedy Pius XIII. ještě jako státní tajemníka Pia ~~XII~~^{XIII}, pověděl, jak smýšlí o nacismu, kdežto politikové v Itálii, Francii, Anglii, USA a r.1939 ještě Sovětském svazustále vyjednávali s nacisstickými diktátory, přímo závodili, kdo ~~vstoupí do~~^{dohru} do lepších podmínek hodpodářské a politické spolupráce. Nacisstický tisk se do Pia XII. obul, že je filokomunista, když ~~jde~~^{vyhledáván} jako pap.legát r.1937 jel do Francie, a když jel do USA, že je spolčen s židozednářskými kruhy. Svět byl hluchý vůči odsouzení nacismu z Vatikánu. Hochhuth se měl ptát, ne proč Pius XIII. nemluvil, ale proč svět byl tak hluchý vůči volání na poplach, které se ozvalo včas.

Můžeme ještě dodat, že ani z literárního hlediska Hochuthovo drama není nijak zvlášt ceněno. Předvedení celého dramatu by trvalo 7 hodin; proto každý režisér se vybral. Dramaturg rotterdamského divadla prohlásil, že když Hochuth není padl papeže Pia XII., sotva kdo by si d amatu všiml. Čtenář se neubrání dojmu že Hochuth je proti Piu XII. zaujat: První slova papeže, když se objeví na scéně jsou s palčivou starostí - to jsou slova jimiž začíná ~~en~~ proti nacismu; ovšem v divadle Pius XII. se stará o své továrny, akcie a ~~uroky~~. Pius XII. si umývá ruce, je to pokrytec, hrabivý spekulan, chladný skeptik, karierista... Tragédie člověka, který bojoval, zda má mluvit či ne, který volil, a podle Hochutha volil špatně. Všechny postavy jsou pouhé loutky; jediná dost příznivě vyličená je člen oddílu SS Gerstein, který ve skutečnosti je špion pro druhou stranu. Hochuth přiznává, že není historik; prý nenašel žádné prameny obhajující postoje Pia XII. Vatikánské prameny prý nebyly přístupné, podobně jako moskevské, říká; Pius XII. mlčel, protože se bál o peníze, o příjmy Vatikánu, chtěl být prostředníkem mezi Německem a spojenci, bál se, že bude porušena rovnováha v Evropě ve prospěch komunistů. Pius XII. byl zbabělec, Celé 4. dějství má název: Velké odmítnutí, tj. odmítnutí promluvit a odsoudit. ~~Na svého dílu dne~~ ~~jmenovali nejdřív Anglie, Francie, Sovětský svaz, Německo; do svého řízení pošleval.~~

Při hovoru s Pius XII. doulat moh, s maburkou Roosevelt, Churchill, Stalin, opiniemi svých míté pánů obdržet vědomí o postoji svého světového ekonomického partnera, pak a prof. Österreich, politiky i f ěci, alejdeus myslí v USA. Ostatně ~~mohlo to jeť~~ mohlo být vlastně i v Itálii, Rusku, i Německu, a zase všichni se sešli ~~na Piu XII.~~

Ne, Itálie nemá jistu, když máte zde takoví měsce. (Nedokončil) Finsko, finské (to je nejprve nedokončený výraz) f byl. Řekl a mohlo

RaVat CECO 5-8-64

Svatý Otec Pavel VI. udělil ve středu dopoledne obvyklou generální audienci na své letní vile v C.G. Příležitostný proslov byl, jak sám pravil, tisková konference o encyklike ~~Změny v křesťanském životě~~, která bude uveřejněna ~~v roce 1965~~ příští týden. Encyklika jeho první zaciná slovy "Ecclesiam Suam - Svou Církev" a je datována 6. srpna na svátek Proměnění Páně. Sv.Otec pak mluvil o původu encyklik, okružních tolistů, které papež posílal biskupům celého světa; encykliky mohou mít obsah věroučný, dogmatický nebo exortativní. Encyklika, která příští týden bude vydána, patří do této druhé kategorie. Nejedná o zvláštních otázkách teologických nebo věroučných, i když snad by bylo tolik otázek, které by zasluhovaly pozornosti. Nechtěl jsem podávat žádné zvláštní věroučné pojednání, jednak protože neodpovídá rázu první encykliky nedávno zvoleného papeže, která bývá spíše rázu důvěrného; jednak protože jsem úmyslně nechtěl se dotknout témat, které jsou na pořadu jednání koncilu. Encyklika je jakoby oficiální oznámení, že jsem byl povýšen na Petrův stolec, je to ^{více} projev citů a myšlenek než objektivní a souvislý výklad jistého tématu. V encyklike ^{spíše} je řeč o ~~mě~~ vnitřním smyslení a o postoji, který by měl vládnout v srdci biskupů i věřících, ne tak o jednotlivých otázkách. V encyklike říkáme, co myslíme, že by Církev měla udělat, aby byla věrna svému poslání a aby ~~pro~~ ně byla schopná. Mluvíme o cestě, kterou Církev má krájet, aby šla vpřed podle vůle Krista Pána. Mohli bychom nadepsat tuto encykliku slovy: Cesty Církve. A tyto cesty jsou podle našeho mínění tři: první je duchovní, týká se vědomí, které Církev má mít a živit o sobě. Druhá je mravní: má vztah k asketickým, praktickým, právním obnově, jíž Církev potřebuje, aby odpovídala shora jemnovanému vědomí o sobě, aby byla čistá, svatá, silná, aby odpovídala vůli Boží. A třetí cesta je apoštolská: tato část je nadepsána slovem, které je dnes v módě: Rozhovor. Tato cesta se týká způsobu, zevnějšího rázu, který Církev má vlévat ve své činnosti uprostřed dnešního světa, často plného nesouladu, nestálého, složitého. Tedy: vědomí o sobě samé, obnov ^a rozhovor, to jsou cesty, které se otevírají dnes před ~~šírenou~~ Církví a které tvoří tři části encykliky. Třeba encyklika nejedná přímo o vážných a naléhavých otázkách naší doby, aby jejich studium ponechala koncilním otcům, přece jen encyklika se mnohých z těchto otázek dotýká a o nich mluví, například o otázce míru mezi národy, o vztahu mezi křesánským životem a životem hospodářským; a zvláště encyklika se dotýká rozhovoru Církve s profánním světem a těmi, kdo v Boha nevěří; se

65/6
"110 let od obnovení T.J."

190/3

7. srpna budou vzpomínat členové řádu T.J. 150. výročí obnovení svého řádu. Je to bezpochyby v dějinách kat. Církve jedinečný případ, že řeh. společnost ~~KKM~~ byla oficiálně zrušena a pak zase obnovena. Papež Pius XIII., benediktin Barabáš Chiaramonti bulou Sollicitudo omnium ecclesiarum, kterou ~~sám~~ vyhlásil v bývalém jezuitském kostele del Gesu, odvolal platnost listu vydaného papežem Klementem XIII. z 10. července 1773 a obnovil jezuitům ~~všechna~~ práva, která měli před zrušením. - Bula papeže Pia VII. nebyla neočekávaně. Už jeho předchůdce Pius VI. připravoval všeobecné obnovení jezuitů a bula znamenala vrchol procesu, který už zrál delší dobu. R. 1773 Klement XIII. vydal list, kterým se Tov. Ježíšovo rušilo. Už předtím mělo zakázánu činnost a bylo rozpuštěno ve Španělsku, Portugalsku, Francii. Mělo být nyní zrušeno i ve všech ostatních zemích. Ale ani pruský král Bedřich I. ani ruská Kateřina nedali svolení k ~~vyhlášení~~ listu; kdežto Bedřich po třech letech přece jen list dal vyhlásit, Kateřina neustoupila; domy Tovaryšstva na jejím území byly ~~zadék~~ nového rozkvětu řádu: r. 1773 otevřeli noviniát v Polocku a r. 1780 si zvolili generálního představeného s hodností vikáře. Pius VI. ústně volbu ~~schválil~~, třebas z druhé strany ještě kladl na srdce ap. nunciovi v Petrohradě, aby ~~praeoval~~ za vyhlášení listu, kterým se jezuité ruší. Pius VII. byl důslednější, i když opatrнě přece jen podporoval vzkříšení jezuitů, kde jen mohl. R. 1801 uznal existenci jezuitů v Rusku, r. 1804 je uznal i v království neapolském a na Sicilii a připravoval všeobecné ~~obnovení~~, které ale zdržovala politická situace a pak obavy před možnými reakcemi ze strany některých vládců. O rychlý růst jezuitů měli zásluhu nejen jezuité z Ruska, nýbrž i ti staří, evropští jezuté - kteří po 41 letech v sobě udržovali naději že jejich řád bude obnoven. Někteří po zrušení založili nové třebas jen soukromé řeh. společnosti a tak pokračovali v předcházejícím životě a v práci pro dobro duší. Zmínky zasluguje, že ~~že~~ ^k jedné z těchto společností, vzniklých po zrušení jezuitů patřil papež Jan: byli to synové B. S. P. Po obnově Tovaryšstva se všichni tito ~~chcete-li~~ ^{anul} tajní jezuitů znova spojili. Na první generální kongregaci byl zvolen gen. představeným P. Jan Roothaan Holandán, který si vzal za svůj životní úkol, obnovit v řadách svých duchovních synů ducha sv. Ignáce, jaký vládl v Tov. starém.

Podle posledních statistik má T.J. ^{ne} 36. tis. členů.

Zrušení a obnovení jezuitů nám může být pohnutkou k důvěře v řízení Boží Prozřetelnosti, která dopouští ale neopouští a v čas příhodný - po skončení doby zkoušky - dovede znova vyvýšit své věrné, ty kteří vytrvají.

světem mimo křesťanských církví, s křesťanskými církvemi, které jsou dosud odloučené od katolické Církve, a konečně se společenstvím bratří, kněží i věřících, kteří dohromady tvoří naši svatou Boží Církev. Doufáme, končil sv. Otec, že tato encyklika bude příznivě přijata ve velké katolické rodině; a doufáme, že ji blahosklonně přijmou i mimo hranice kat. Církve, protože i za její hranice se nese láska, jíž je encyklika vedena. - Svá slova sv. Otec opakoval též v ostatních světových řečech. Audience skončila společným zpěvem Kredo, modlitbou Zdrávas Maria, obětovanou na zvláštní výzvu sv. Otce za mír ve světě, a konečně spoštolským požehnáním.

V úterý 11. srpna sv. Otec navštíví město Orvieto, asi 120 km od Castel Gandolfa. V orvietském dómu bude o půl šesté sloužit mše svatou a tak se připojí k oslavám 700. výročí vydání buly Transitus, jíž se v celé Církvi zaváděl svátek Božího Těla. Cestu z C.G. do Orvieta sv. Otec vykoná vrtulníkem; Bude to po prvé, že papež pojede táhlo dopravním prostředkem helikoptéru.

Biskupové Kolumbie se shromáždili v Bogotě, aby spolu prošli schémata, která budou předmětem diskusí třetího koncilového údobí. Byl přítomen kard. Concha Cordoba z Bogoty, 8 arcibiskupů, 30 biskupů 10 ap. vikářů a 9 ap. prefektů. Zasedání skončí v pátek. Bude vydán společný pastýřský list, ve kterém věřící budou vyzváni k modlitbě za zdar koncilových prací.

Ve dnech 5. a 6. září se bude konat v Paříži sjezd liturgických studií pro laiky. Sjezd organizuje Středisko pro pastoraci a liturgii; konferencemi a diskusemi Středisko chce přivést laiky k uvědomělejší účasti na mše svaté a na liturgickém životě Církve vůbec.

Indický ministr pro spoje a turismus Raj Bahadur se setkal s představiteli organizačního výboru nastávajícího Světového eucharistického sjezdu; ministr chtěl s nimi projednat některé praktické úlevy, kterých se dostane zahraničním návštěvníkům v Bombaji za dnů sjezdu. Je to už čtvrtá schůzka členů organizačního výboru s nejvyššími vládními osobnostmi; třeba nekatolíci, tyto osobnosti chtějí vyjít co nejvíce vstříč, aby sjezd měl hladký průběh, a aby všichni návštěvníci byli za dnů sjezdu v Bombaji spokojeni.

ústav pro studium
totalitních režimů

Dnešní L'Os. Romano přináší poznámku k událostem na Dálném Východě; nabádá všechny, jichž se to týká, aby hleděli pokojným způsobem vyřešit vzniklý konflikt. Katolíky a všechny lidi dobré vůle na celém světě vyzývá, aby se připojili k sv. Otci, v jeho modlitbě za mír. Nechť všichni si jsou vědomi, že násilí nic nedovede vyřešit, nýbrž že stav ještě zhoršuje; na zemi nic není dražšího než lidský život, než důstojnost lidské osoby, než pokojný každení úsilí o blahobyt jednotlivých států a jimi celého lidského společenství, k němuž náležíme. Vládcové národů nechť si jsou vědomi velké odpovědnosti, která byla padla na každého, kdo by neuváženými činy uvedl národy do války.

Několik tisíc polských katolíků se vydalo pěšky na pouť z Varšavy do Čenstochové. Vykonají 250 km a k památné mariánské svatyni přijdou 15. srpna. S poutníky se rozloučil primas kard. Wysocki.

V Königsteinu u Frankfurtu nad Mohanem skončil sjezd konaný na heslo: Na pomoc pronásledované Církvi. V záverečném usnesení přítomní varovali všechny aby se nenechali oklamat heslem koexistence, jak je vrhli do světa komunisté. Pro Komunismus ~~nepravidelně~~ mírová ^á koexistencí není pokojné soužití, nýbrž nový prostředek jak zničit Církev a víru v Boha. Sjezdu Na pomoc pronásledované Církvi bylo přítomni více než 700 kněží, řeholníků i laiků.

V Broumana v Libanonu se konalo všeobecné zasedání křesťanského sdružení studentů. Závěrečnou přednášku pronesl mons. Abed, ^{míse komise libanonských biskupů} předseda

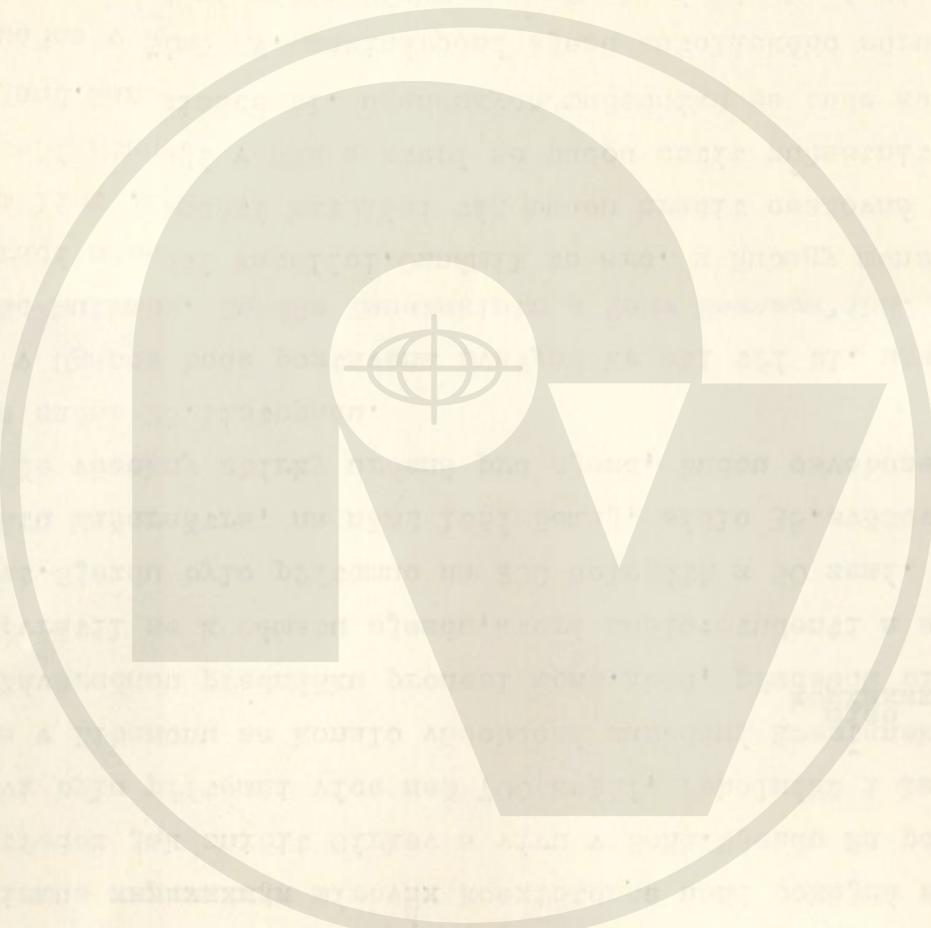
pro školy; vrátil se k zámatu sjezdu, které znělo: Studenti a svět, který třeba zbudovat. Sjezdu bylo přítomno na 200 delegátů z 50 zemí.

Václav ^{Václav} Indského státu Mašaraštra, na němž leží Bomaj, sídlo 38. světového euh. sjezdu rozhodla, že všechny sbírky určené pro sjezd, budou osvobozeny od daní. Euh. sjezd začne 28. listopadu.

V Mityana v Ugandě bude postavena svatyně ke cti tří bl. ugandských mučedníků: Matouše Mulumby, Lukáše Banabakintu a Nowy Mawaggaliho. Náklad na postavení hradí němečtí katoříci. Oznámil to arc. z Rubagy mons. Kiwanuka v pastýřském listě. Němečtí katolíci též budou hradit cestovné uganským studentům, kteří studují v NSR a kteří se budou chtít zúčastnit kanonizace svých krajanů. Kanonizace bl. uganských mučedníků se bude konat 18. října.

12. října začne v Římě XV. mezinárodní sjezd katolického sdružení spolků na ochranu dívky. Sjezd má téma: Dívky a my. Prmluví mj. kard. Pizzardo, protektor sdružení, švýcarský dominikán P. von Riedmatten a biskup Ženevy mons. Ch. Chariére. P. von Riedmattem bude mluvit o Mezinárodních rozměrech apoštols-

ských otázek.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

6/8 - 20. 4. 1961

Jaké požadavky klade na laiky jednota křesťanů.

1961/A

Předseda sekretariátu pro jednotu křesťanů kardinál Bea byl pozván v dubnu letošního roku na milánskou katolickou universitu Božského Srdce, aby promluvil k profesorům a studentům tohoto učiliště o jednotě všech křesťanů. Jeho proslov je celý otištěn v posledním /červencovém/ čísle časopisu La rivista del clero italiano. Podáváme tu z něho krátký obsah.

Je dosud zakořeněno mínění, že je výhradní povinností kléru a hierarchie starat se o to, aby křesťané tvořili jednotné Tělo Kristovo. Z druhé strany však i u laiků den ze dne se posiluje mínění, že i oni mají zodpovědné místo v Církvi a mají mít podíl v řešení všech závažných problémů. Schéma koncilu nazývá Církev pěkným výrazem: "lid Boží." Je tedy samozřejmé že tento vyvolený lid má mít zájem o vše, co se lidu týká.

Abychom si uvědomili závažnost problému, uvedme nejdříve několik statistik. Všech křesťanů je asi 900 milionů, t.j. 32% celé lidské rodiny. Z nich je 500 milionů, t.j. 52% římských katolíků. Přidližně 250 milionů, t.j. 27,8% patří k některé skupině, která vznikla následkem reformace. Asi 150 milionů, t.j. 16,7% je pravoslavných nebo jiných východních odloučených od Říma. Do skupiny která zahrnuje křesťany hlásící se k reformaci, patří větší skupiny jako luteráni, reformovaní, anglikáni, metodisté a kromě toho víc než 200 skupin menších. Tak na př. ve Spojených státech se úředně uznává 227 Církví.

Východní odloučené Církve se dělí na dvě velké skupiny: ti kteří se oddělili už v prvních pěti stoletích, protože nechtěli uznat některé dogma a pravoslavní, kteří se definitivně osamostatnili r. 1054. I ti se dělí na 13 t.zv. Církví autocefálních, t.j. nezávislých.

Už těchto několik suchých čísel ukazuje, že celková situace je smutná. Ti, kteří podle svého zakladatele měli být jednotní, jsou ve skutečnosti rozděleni. Jaké je toto rozdělení? Jsou si odcizeni úplně nebo existují dosud mezi nimi určité styčné body? Samozřejmě od odpovědi na tuto otázku závisí mnoho. Co máme říci?

a) První základní pravda, ze které plynou další, je skutečnost, že všichni křesťané jsou pokřtěni. Bohužel jsou některé sekty, které neuznávají ani tento společný základ, ale mají málo příslušníků. Převážná většina křesťanů je omyta křestní koupelí a tedy přiřazena k mystickému Tělu Kristovu. Všichni platně pokřtěni jsou tedy mezi sebou bratřími. Díky Bohu, toto vědomí se víc a víc v poslední době posiluje. Proto se také sv. Otec Pavel VI v Jeruzaleme obrátil k představitelům východních Církví těmito slovy: "Projevujeme co nejvíce možná tu jednotu, která už dávno

existuje, ačkoli neúplná a zraněná...."

b/ Křest však není jediným poutem mezi křesťany. Východní Církve mají s námi společnou tradici, apoštolskou posloupnost, platné svátosti, především Eucharistii a mše svatou. Pokud jde o články víry, rozdíl se vztahuje jen na několik málo bodů.

c/ Styčné body se skupinami protestantskými jsou daleko řidší. Jsou však přesto. Pozorujeme u nich opravdovou zbožnost, která se projevuje na příklad v dojemných chorálech. Obdivujeme jejich úctu ke slovu Božímu vyjádřenému v Písmě svatém i jejich upřímnou snahu zachovávat v denním životě Boží přikázání. V poslední době jsme viděli, jak mnozí z nich podstoupili pronásledování, vězení a smrt pro víru v Krista. Není nejmenší pochyby, že tato síla se jim dostala od Ducha svatého, kterého přijali na křtu. Kdo miluje Krista a Církev, uzná tedy rád všechno dobré a krásné, které se vyskytuje u našich odloučených bratří.

d/ Zdravý, realistický pojednaní života nás však nutí, abychom nezavírali ani oči před tím, co nás rozděluje. Překážky spojení jsou velké a těžko zdolatelné. Neměly by jimi být různost obřadů, zvyků, jazyků. Pravá jednota Církve není uniformovanost. Bylo to zdůrazněno už mnohemkrát a znova potvrdil tento princip papež Pavel VI ve svém proslovu v Grottaferrata v srpnu loňského roku: " Jakmile jsme jednou uznali pravdu, z které Církev nemůže nic slevit, všichni najdou v Církvi Matku, která je ochotna ke všem ústupkům na poli liturgie, podání, kázně, ve všem tom, co je lidské."

Rozdíly zvyků a podání jsou tedy překlenutelné a najdou místo v jednotě Církve. Bohužel mnozí křesťané se liší v náhledu na samu podstatu Církve. Ona je především spojení těch, kteří mají jednu víru. Jak smutný je pohled na některé rozdíly ve víře které zasahují samu podstatu křesťanství! Jsou sekty, které popírají i samo Božství Kristovo. Svátostní život je u protestantů zmenšen a oslaben, uznávají jenom křest. Písmo svaté je odtrženo od autority Církve, již byl tento poklad svěřen a tak se stávají pramenem rozepří texty, které nás mají spojovat.

Pozorovali jsme to, co nás spojuje a to co nás rozděluje. Máme být optimisty nebo pesimisty v otázce církevní jednoty? Co můžeme pro ni vykonat? Poslední cíl nám jasně září před očima. Je vytčen v modlitbě Ježíšově při Poslední večeři: " Prosím ... aby všichni byli jedno, jako Ty, Otče, jsi jedno ve mně a já v Tobě, aby i oni byli jedno v Nás "/Jan 17,21/

Není pochyby, že toto přání Spasitelovo inspirovalo už mnohé krásné iniciativy v minulosti. Vzpomeňme si na koncil lyonský a florentský! Už dobrých padesát let otřásá ekumenické hnuti svědomím všech, kteří věří v Krista. V posledních letech jsme viděli události, které byly nemyslitelné dříve: zasedání koncilu se zúčastní 66 delegací, které zastupují 22 Církvi. Viděli jsme vzájemné návštěvy hlav Církví, setkání římského papeže s ekumenickým patriarchou cařhradským. Na Zelený čtvrtek poslal sv.

Otec z lateránské baziliky velkonoční pozdrav ekumenickému patriarchu Athenagorovi a všem ostatním hlavám hierarchie, která má své zástupce na koncilu.

Jsou tedy dnes, víc než kdy jindy, určité možnosti spolupráce, které ukládají povinnost nejen hlavám Církví, ale i všem věřícím, laikům. Církev totiž není jenom vnější organisačce. Je živé Tělo, v němž jsou podle slov sv. Pavla všechny údy pevně vkloubeny a každý z nich má svou zvláště vitální funkci. Každý křesťan má proto dávat druhému příklad opravdovým životem z víry a rozmnožovat poklad milosti, který nás ztmeluje.

Poukážme tu však na několik konkrétních bodů, které nápomáhají v práci o sjednocení.

a/ Na prvním místě je zapotřebí projevovat ke všem nekatolickým křesťanům úctu a vzájemnou lásku. Nevzniká tím náboženská lhostejnost? Jistě ne, protože tato úcta se nevztahuje na jejich v i r u nýbrž na jejich o s o b u . I na ně se vztahuje napomenutí Ježíšovo: " Neodsuzujte! " /Mt. 7, 1/ Všimněme si jaký příklad této úcty dal sám sv. Otec ve svém poselství z Betléma: " Nežádáme od nich činy, které by nebyly svobodné a s přesvědčením, pod vlivem Ducha Svatého, který vane kdy a jak chce. Očekáváme proto přízniivější okamžik. "

b/ Vzájemná láska se rozmnožuje vzájemným poznáním.

c/ Spolupráce se snadno uskuteční tam, kde katolíci a jiní křesťané se společnými silami zasadí o uplatnění zásad přirozeného práva. Příklad nám dal papež Jan XXIII svou encyklikou Pacem in terris. Studenti práva, filosofie, literatury mají zde velké pole působnosti. Jde o to zachytit ty hodnoty které jsou všem společné.

d/ Jiným příkladem spolupráce je Papežská akademie věd, která slaví už víc než 25 let svého trvání. Sdružuje vědce různých vyznání za jedním společným cílem: opravdové hledání pravdy.

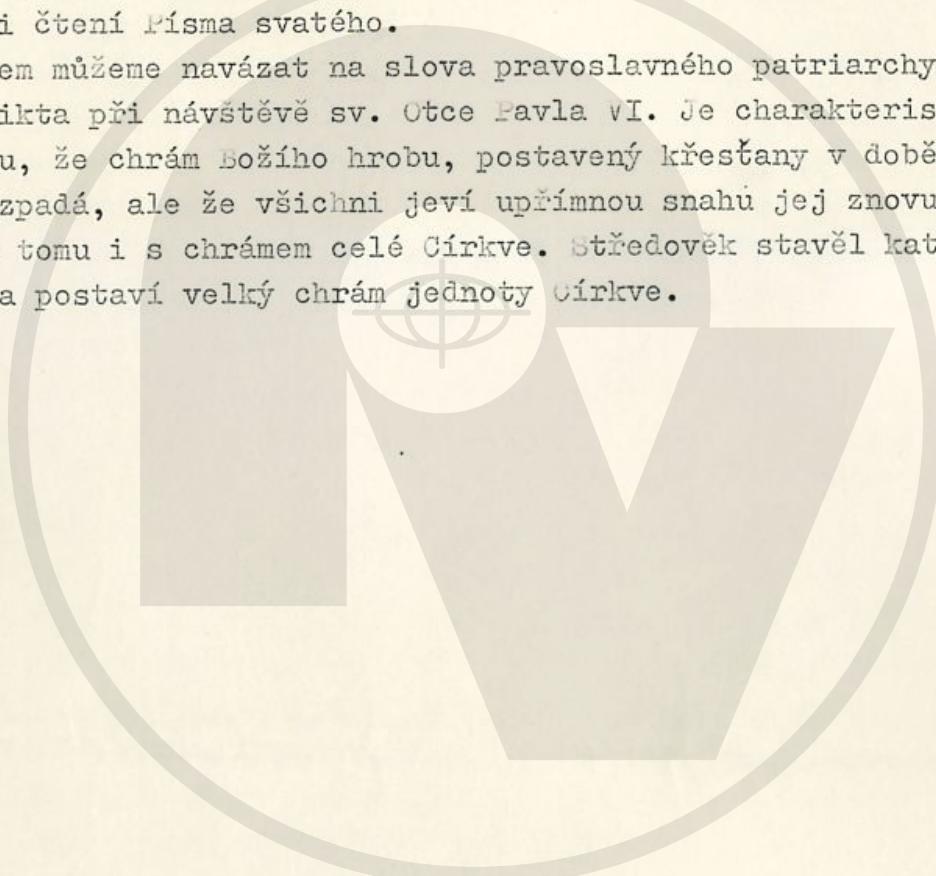
Konečně i na samém poli náboženském se dá vykonat něco pro sblížení.

a/ Jsme si vědomi, že z plnosti víry nemůžeme v ničem ustoupit. Z druhé strany však víme, že mnoho bludů vzniká z nedorozumění. Katolíci neutupují ve svých dogmatech, ale mají se stále více snažit o to, co žádal papež Jan XXIII v úvodní řeči k otevření koncilu: aby totiž křesťanská pravda našla to vyjádření, které odpovídá době, mentalitě lidí. To ovšem vyžaduje stálé úsilí a trpělivé studium z naší strany.

b/ K tomu nám poslouží především studium současné filosofie, protože ona je obyčejně nejlepším vyjádřením mentality doby. Ojmy, které jsou z filosofického myšlení známé, poslouží za základ hlubších rozhovorů o věcech víry.

c/ Konečně i opravdová znalost přírodních věd, geologie, astronomie se projevuje účinnou v řešení otázek o vzniku člověka, země, vesmíru a napomáhá k překlenutí předsudků a námitek, s kterými se setkávají vzdělání lidé při čtení Písma svatého.

Závěrem můžeme navázat na slova pravoslavného patriarchy jerusalemského Benedikta při návštěvě sv. Otce Pavla VI. Je charakteristické pro dnešní dobu, že chrám Božího hrobu, postavený křesťany v době jednoty, se dnes rozpadá, ale že všichni jeví upřímnou snahu jej znova obnovit. Podobně je tomu i s chrámem celé Církve. Středověk stavěl katedrály. Kéž dnešní doba postaví velký chrám jednoty Církve.

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Sv.Otec Pavel VI. přijal v slavnostní audienci nového výlance republiky senegalské u Sv.Stolice J.Exc. Petra Devesa, který sv.Otcí odevzdal své pověřovací listiny.Ve svém francouzském proslovu sv.Otec poukázal na pokojné soužití rozličných kměnů a příslušníků různých náboženství,které vládne v Snegalu.Svornost a spolupráce mezi členy národa jsou vždy vzácný statek, který třeba chránit a rozvíjet.Také katolíci podávají zde svůj přínos.Vyslanec Deves ve svém proslovu se zmínil o přátelských vztazích mezi Sv.stolicí a Senegalem a ústou, kterou senegalský národ chová vůči sv.

Stolicí. *Karel. König je pro mne příjem dle plánu. Tento první Knud. W.*

V nejbližších dnech přijede do Polska kard.~~XIX~~^{König} bude hostem poslkého pro masa kard.~~yšinského~~^{me}. Kard.König navštíví města Vratislav, Poznaň a Hnězdn a nakonec poutní svatyni ^{P.M.} ~~MM~~ Čenstochovské. *Tuto cestu bude hostem pro mne 11/7, do svého ji nedostal.*

V Abancayi v Peru byl založen nový klášter karmelitek. Je to první klášter který vznikl ^{od} posledních 150 lez, tj. od prohlášení nezávislosti Peru.

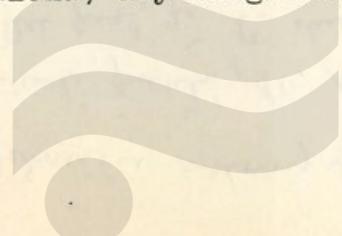
Všechny ostatní karmelitánské kláštery vznikly ještě za doby kolonizace.

Sestry se budou věnovat modlitbě a rozjímání a pak budou řídit stravovnu pro chudé.

Biskupové Čile vydali společné prohlášení, kterým protestují proti chystanému zákonu, kterým by se v zemi dovolovala manželská rozluka.Biskupové

píší, že uzákonění rozluky by znamenalo útok proti stabilitě rodiny a vážné nebezpečí pro společné dobro. Biskupové sdělují, že uveřejní společný pastýřský list, ve kterém rozvedou křesťanskou nauku o manželské lásce, o rodině a manželství.Manželská rozluka oslabuje rodinu a vyvolává nesmírně bolestné otázky především pro děti, které jsou obětmi rozvrácených rodin.

Na ostrově Helgoland bude postavena kaple, která pojme 25 osob.Na Helgolandu žije asi 100 katolíků,ale v létě je jich až na tisíc.Do r.1945 žil na Helgolandě též kat. kněz při kostele, který mohla pojmet na 200 osob.Při letectvích náletech ale kostel byl zničen;po r.1945 byla na Helgolandě sloužena mše svatá vždy v neděli v evangelickém kostele, když ~~mohla~~ moře dovolil, aby z Kuxhavenu odjel na malé lodičce kněz.Kuxhavenský farář nyní naléhá, aby Helgoland měl svou kapli a stálého kněze.

ustav pro studium
totalitních režimů

Fernivore ashyony o em. Eal. fne - from C. Em. wñl w. Rec
murali pñchli, 10. mpe. Em. mi' 3 cäst: 1° ñci' pi nice tenchik':
b. ñci' fne, pi C. dñes fne pñchli pñchli u nad ubn sero, nad
an pñchton. J blots apñr' s pñchli bypñm tonku pñchli u
ni a nice obarn, ñtj' o mi mit jij' pull. R P. Tuti' cäst, ni pñchli-
chi jñli o ta, jij' spñrba dñes C. spñl' or miti wiñl: Brule t
apñrba s dñcim nte, him pi sun luke hñpt ~~ñ~~ neñdu k m
a lu watki, luke illa luke hñpt pñchli, of tutu neñdu -
menengi' upñm: ne jij' pñchli pñchli' wñl' mit oth.

C. & ^{poor} others have more problems. Bohemia worked with
modern style in art. So to modern to, but with some
elements, positive review w/ Bohemia's popularity.

Vážení posluchači,

dnes Vám chceme představit tři české knihy, které vyšly na západě. Začneme knihou české básnířky Milady Součkové, které Vám není zcela neznámá. Vatikánský rozhlas už jednou referoval o její básnické sbírce "Pastorální suita". Součková vydala v edici "Sklizeň svobořené tvorby" dílo nazvané "Neznámý člověk". Je to jakési bežící pásmo vzpomínek na velké i malé události od roku šestasedesátého, od bitvy u Hradce Králové přes poslední události a léta rakousko-uherské monarchie až k manifestaci spisovatelů, revoluci 28. října 1918 a příjezdu prezidenta Masaryka do Prahy. Součková dovedla ze svých vzpomínek vytvořit opravdu mistrovské a básnicky zralé dílo. Nevede ji nikde touha jen po kritickém, suchém poznání, jak se to vlastně sběhlo. To nám říkávali a říkají tak či onak jiní. Součková spíše zachycuje jemným obrazem a prožitou účastí ozvěnu a psychologickou reakci prostého "neznámého člověka" na historické události posledního století národních dějin. Můžeme sledovat krok za krokem, jak myslí, cítí, se raduje a trpí český člověk, který patří do velkého národního současenství. Milada Součková připravila dobrou četbu pro starší, kteří si rádi oživí své vlastní vzpomínky, ale i pro mladší, kteří její knihu ukáže plasticky naši nedávnou minulost. Milada Součková umí vyprávět poutavě, obrazně a zejména vidí bohatě lidskou duši, jakoby ze všech stran; neunikne jí ani ten malý záchvěv českého srdce. To je velká přednost jejího slovesného umění. Poslední kapitola o filosofickém Kongresu v Praze napsala zřejmě z osobní básnické potřeby a z touhy najít jakýsi opěrný bod pro hodnocení a seřazení všech vzpomínek a událostí. Zakončuje tak celé pásmo. My bychom rádi uvítali, kdyby je byla dovedla alespoň k událostem v září 1938, k "útočiště řeči", kdy ona sama i její "neznámý člověk" doma tak statečně reagovali

na smutné osudové události v naším vlasti. Doufám, že nám Součková vypíše jindy tyto události i s jejich ozvěnou v srdci "neznámého člověka!" Máme-li dát svůj úsudek, můžeme právě říci, že kniha "Neznámý člověk" znamená vážné slovesné obohacení. Už teď vstupuje do naší společné literatury, domácí i ~~zahraniční~~^{zahraniční}, po boku beletristických prací, které Milada Součková vydala před rokem 1948 v Československu.

Druhá kniha, kterou vám dnes představíme, se jmenuje "Povídky a zkazky z Nové Guineje". Vydala je letos na podzim Křesťanská akademie jako 22. svazek své edice "Vigilie".

Autorkou povídeček je Božena Sirková, která spisovatelsky vyzrála teprve v ~~zahraničí~~^{zahraničí}, ~~byla~~^{byla} ~~má~~^{má} zavázala do všech koutů světa.

Nemohl však vymazat z české duše potřebu vlastního kulturního společenství. Je něco zdravého a téměř vítězně nadějněho v našich opakování pokusech vyslovit mateřtinou mnhost a různost nových zkušeností, sdělit je česky, zachovat je v českém jazyce. Povídky Boženy Sirkové svědčí nejen o kulturní jednotě našeho exilu; ony ji také dostavují, upevňují a obohacují. Autorka žije po léta se svým manželem lékařem mezi domorodci na ostrovech Nové Guineje. Denní styk

s exotickým světem Oceánie jí umožnil záchyt českým slovem to, což dnes pod tlakem technické civilizace umírá a co bychom zítra marně hledali: onen svět legend, mýtů, pověr, kouzel a čarů. Knížka, kterou právě vydala Křesťanská akademie, je výběr toho, co Božena Sirková u svých nových přátel viděla a slyšela. Její dílo má tak i význam obecně kulturní. Vyjadřuje též starost západního člověka zachovat před novou světovou vzdělanost obraz primitivního světa, jeho zvyků, představ a tužeb.

Vyprávění Sirkové se zvláště hodí pro dospívající mládež, nebož je psané většinou šťastně v jejím dobrodružném zájmu.

Ovšem přeště si je rád a s potěšením i starší generace.

Z celé sbírky vane upřímná láska k exotickým osobám a zvířatům, jež tvoří hlavní předmět knihy.

Nakonec ještě o třetí knize, kterou vydala rovněž Křesťanská akademie. Bedřich Svatoš, známý český spisovatel a romanopisec, se neodmlčel ani v exilu. Ke svým devíti knihám uvěřejněným mezi léty 1936 a 1948 ve vlasti připojil v ~~exilu~~^{zahr.} další tři - a nyní nám dal ~~zátku~~ čtvrtou. Nazval ji "Zády k světu". Bez nadázký lze nazvat tento cyklus povídek z Jižního Tyrolska největším literárním úspěchem letošního roku v exilu. Každá povídka by sice mohla existovat sama o sobě, a přece patří všechny nějak dohromady, stmeleny a posvěceny prologem, v němž se autor také vyznává ze své lásky a příchylnosti ke krásnému hornatému kraji, který se mu stal stal téměř druhým domovem. Profesor Bedřich Svatoš žije sice v severní Francii, ale své prázdniny tráví v kraji, který mu připomíná srdci, a to i k českému srdci. Dovedl si do kytice jihotyrolských příběhů vevázat i mnohou ~~zpomínku~~ na starou vlast; nenásilně, jakoby přirozeně a svobodně, bez zatrpklosti a povrchní sentimentality. Kraje Jižního Tyrolska nese stopy, které osloví každého Čecha: Brixen a Karel Hařliček Borovský - a pak najdete skoro v každé vesnici dalšího krajanana, naše Jana z Nepomuku, jenž lidově hodně rozšířený kult, obrazy a sochy potěší, zahřejí a dotknou se vašeho srdce, ať už chcete nebo nechcete. Podle úsudku literárních kritiků, tyrolské povídky Bedřicha Svatoše jsou vyvražděním autorovy tvorby v posledních letech. Mají nejen poutavý vyprávěcí děj, ale i zdravý většinou dobrrosrděčný humorný pohled a osobitý autorův vtip, například v houbařské povídce. Vlastní problém exulantský autor řeší tu a tam lehce nadhodil v pozadu poutavé prózy. Vyprávění má v každé ~~zpise~~ povídce epické vystupňování, třebaže prohřáté ukázněnou a

čudnou lyrikou, která se projevuje všude tam, kde autorův
těsný a vřelý poměr k přírodě kvete v ději ~~ne~~ obdivem ,
hned zase tichou zasněností nad přírodními krásami kraje.
Svatošovi se podařilo vykreslit dokonale ~~osobní~~ profil
kraje a lidí, takže čtenář je vidí jakoby živé před sebou
a prožívá s nimi jejich strasti i radosti. V dynamické
~~práce~~ Svatošově není zapomenuto ani na dnešní politické
problémy Jižního Tyrolska a Itálie, ale děje se tak v míře
vkusné a patřičné. A ovšem zasluhuje si též vyzvednutí,
zejměna dnes, skutečnost, že Bedřich Svatoš si plně zacho-
val jazykovou čistotu, slovní bohatství a slovesnou výraznosť
vost, které obohacuje úspěšně výrazy a rčeními z lidové mlu-
vy. Tohle je druh četby, po jeké lačnější tisícovce ~~všech~~ českých
usedlíků na Západě - a zajisté i doma.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

- ✓ Sv.Otec posal telegram presidentu Italské republiky Antonínu Segnímu; přeje mu brzké úplné uzdravení a ujišťuje ho svými modlitbami na tento úmysl.
- V sobotu došlo ve Vatikánském paláci k výměně listin mezi Svatou stolicí a Rakouskou republikou. Dohoda byla podepsána ve Vídni 7. cervenec a zřizuje se jí z dosavadní apoštolské administratury se sídlem v Innsbrucku Feldkirchu samostatná diecéze, která je sufragánní diecézí arcibiskupa ze Salzburgu. Výměně listin byl přítomen za Sv.stolici státní tajemník kard.Cicognani a za Rakouskou republiku její velvyslanec u Sv.stolice Jan Coreth.
- V neděli dopoledne sv.Otec podepíše oficiální latinský originál své první encykliky Ecclesiam Summam; její vydání příští týden sv.Otec ohlásil při generální audienci ve středu.
- V Lürdech dlí v těchto dnech na pouti katoličtí Ukrajinci z Francie a Anglie; mší svatou v byzantskoslovanském sloužil pro ně ap.esarcha z Anglie mons.Augusti Hornyak. Katoličtí ukrajinci obětovali své modlitby za náboženskou svobodu ve své staré vlasti. Zvláštním letadlem typu Boeing 720 přiletělo na pouť 136 poutníků z irské diecéze Limerick. Vede je jejich biskup mons.Murphy. Je to poprvé, že letadlo typu Boeing 720 přistalo na lurském letišti.

V pondělí při slavnosti sv. Andreje W. Odejí výpravu poutní mše a dívce. Na mži uchádkové vnitřní možnosti duchovního říšství využí. Poutníky mohou využít mnoho poutníků se kouzlem a po dívce bohaté mše z Velké Británie; největšího andrea dílna w. Při mše slouží biskup.

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

178

V úterý dnešní pouť Vás všechny pohodlně doprovází s tím, že
čeká vás. Edel. ha. Byla vydána 10. srpna ...

Třetí var je nadpisem Rytíř, může vzbudit vás k útoku. V. Odejí
všechny ideologické mše, třetí přinesl Boha a tehdy přemíření světa C2
Výstavba jinomorální atmosféry. Jde o důležitou významnou věc
(ministerstvo)

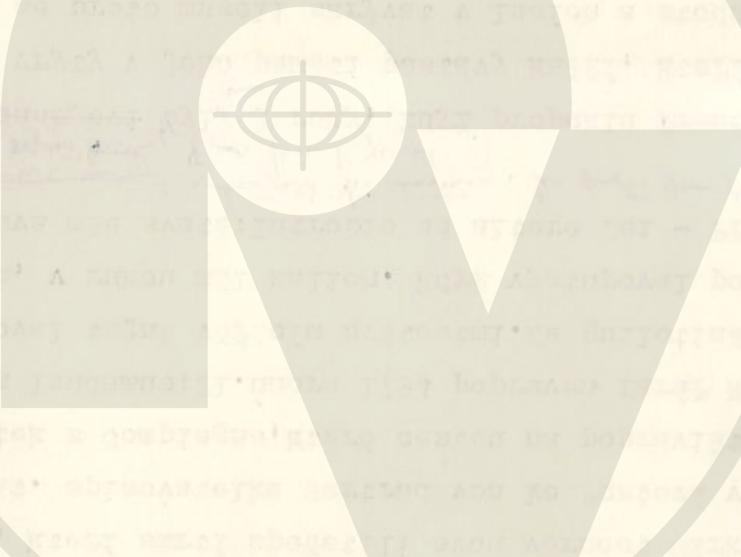
českého národa, říkají hrdinové Andreje i lidé.
- pocházejí. V tomto vztahu je vzdálen
mezi páteční tisk pravdu.

Světec týdne - sv.Jan Vianney, jeho svátek jsme slavili 8. srpna.

14. července 1789 propukla francouzská revoluce. Bylo to vyústění procesu sociálního ale též ideologického, který zrál už delší dobu především ve Francii, ale též jinde v Evropě. Hesla revoluce zněla krásně, ~~volnost, rovnost, bratrství~~, ale až příliš brzo byla potřísněna krví ~~a mnoho lidí~~ snad miliónů nevinných a pláčem matek a dětí. Je zajímavé, že Francouzské národní shromáždění spočátku nijak nevystupovalo proti Církvi, světilo ~~svatého~~ svátky, nejednou přerušilo svá zasedání aby šlo na průvod s nejsv. svátostí. Pak ~~jak~~ ideologové revoluce ~~ukazaly~~ svou ~~aby mohli upokojit dlužníky, dali zabavit~~ církveňský majetek: knězem postiženým slibili přiměřený plat nebo penze, farářům dokonce zvýšení služného. Bly zrušeny řeholní rády, zabaven jejich majetek, zrušeny řeholní slyby: ~~je~~ jménu svobody a důstojnosti člověka, stát žádá celé, nerozdělené srdce svých občanů. V červenci 1790 byly přijata civilní konstituce kleru, řídící náboženský život, a všichni biskupové a kněží měli přísahat, že ji budou zachovávat. Už předtím biskupové upozornili na její schismatický ráz; když potom jim byl dána rozkaz přísahat, uposlechl jen 4; z kněží přísahala nanejvýš třetina. Nastala persekuce kleru, který byl poslušen papeži: věznění, deportace, a když ani tato výhrůžka nepomohla: guilhotina. Počet duchovních osob: kněží a biskupů, kteří smrtí zpečetili svou věrnost Církvi, se odhaduje na 7000. Německá kat. spisovatelka Gertrud von Le Fortová vypsala mučednickou smrt 16 karmelitek z Compiegne, které cestou na popraviště zpívaly Salve Regina a Te Deum laudamus; 21. února 1794 popraven farář Noel Pinot, který celý rok posluhoval tajně věřícím svátostmi. Ke guilhotině byl veden oblečen do mešních rouch, v rukou měl kalich. Když vystupoval po schodech modlil se začáteční slova mše svaté: Introitio ad altere Dei - Přistupuji k oltáři Božímu. Svatému Janu Vianneyovi byly 3 roky, když propukla francouzská revoluce. Hluboce zůstaly vryty v jeho paměti postavy kněží, kteří odmítli složit přísahu a kteří se proto museli skrývat v lesích a stodolách; byla to léta mučedníků kněží, i mučedníků laiků, když ti poskytli přístřeší nebo chleba štvaným kněžím. Na mše svaté sloužené v noci, ve stodolách, za zavřenými dveřmi vodili rodiče malého Jeníka a jeho sourozence. ~~Zazýkaly~~ ~~přistoupil~~ po prvé k svatému přijímání, když mu bylo 13 let. Krista v Eucharistii mu podal jeden z oněch štvaných kněží. Za těchto okolností se probudilo v Janovi kněžské povolání: poznal, co je to farhost bez kněze

François náleží ~~50.000 franců~~
Tímto mohu dle svého vlastního, p. říši u
římského

objevu v letech 1924 nejdřív jistil měl.
a mohl až mě říci
Nejprve

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

poznal též hrđinství a horlivost kněží, kteří s nebezpečím vlastního života přinášejí útěchu opuštěným věřícím. Konečně ~~minuly hrůzy~~ udavačství a napoleonským konkordátem guilotány a nastalo ve Francii trochu svobody náboženské. Jan začíná přípravná studia ke kněžství: je mu 16 let. Kolik překážek musel překonat: nedůvěru rodičů, vojenské úřady, které i ve slabém vychrtlém mladíku chtěly vidět vojáka pro tažení Evropou a které neváhaly ho prohlásit za desertéra, když ztratil cestu za svým plukem - malomyslnost a ne na posledním místě - nedostatek nadání. Pěšky, žebraje chléb, vykonal pouť k hrobu sv. Františka Regise, aby si vyprosil jen tolik nadání a znalostí, aby mohl být vysvěcen na kněze. A skutečně, pomocí různých přimluv rektor semináře dal dovolení aby byl vysvěcen na kněze! 13. srpna 1815. Byl vysvěcen s podmínkou že nesmí zpovídat bez zvláštního svolení svého ordináře. Jaká to ironie osudu: on, který až 15 hodin denně bude sedět ve zpovědnici, nesmí zpovídat. 30 měsíců byl kaplanem a pak je jmenován farářem v Ars, vesničce o 200 obyvatel, po náboženské stránce úplně zdivočelé. "Je to malá farnost, bemilují v ní příliš Boha. Vneste tam lásku," pravil mu generální vikář. 41 let tam pracoval. Z neznámé vesničky se stalo poutní místo, kam až 80 tisíc ročně putovalo, aby se zde vyzpovídalo, odneslo si povzbuzení k duchovnímu životu a nejednou i obnovené zdraví těla. Od jedné hodiny v noci do 10 večer byl v kostele, s malými přestávkami, které si žádalo, tělo; kdyby mohl, ani by z kostela nevyšel: zpovědnice, katechismus, modlitba. Když vychází zíma ze zpovědnice, musí rukama hledat nohy, žertoval sám. Necítím je ani. Nevím, jak to vše mohu snést. Jak dobrý je Pán Boh. Prý dával malé pokání ve zpovědnici, ale sám to doplňoval vlastním pokáním. Velká vedra koncem července 1859 učinila z arského kostelíka hotovou výheň, v níž věřící omdlívali. Vianney ale zpovídal dál. Bylo ale vidět, že slábne. 29. července se úplně zhroutil. Odnesli ho do fary; tentokrát dovolil, aby na tři holé desky - to bylo jeho lůžko, položili trochu slámy. Sta penitentů ještě čekalo. Neodolal, a vyzpovídal je. 2. srpna požádal o svátosti umírajících. Dva dny potom, ve dvě hodiny ráno stanul před věčným Veleknězem, jehož obětavým a milosrdným přisluhovatelem byl na zemi. R. 1905 ho sv. Pius X. prohlásil blahoslaveným a Pius XI. r. 1925 svatým a nebeským ochránce farářů.

Sv. Jan Vianney, ^{vzor a} nebský ochránce kněží pracujících v duch. spravě, učí naše kněze tajemství uspěchu:

svatý sv. Vianney

pro kněze

Svátek sv. Vianneye, nebeského ochránce kněží v duch. správě, je příležitostí k zpytování svědomí: I kdyby jejich kostaly zely prázdnou, i kdyby jim stát nedovolil vykonávat kněžské funkce, jsou kněžími: modlitbou a úsilím o vlastní posvěcování podávají přínos k pokladu zásluh a milosti Církve. Naši čeští kněží, jak mi potvrdil jeden návštěvník, mají strašnou ~~buru~~ v neděli; ale přes týden mají nadbytek volného času. Co v ty dny dělají? Věnují je modlitbě za své věřící, věnují je studiu, hledání nových způsobů, jak proniknout mezi věřící? I za nynějších okolností je možné ~~vykouzlet~~ udělat mnoho, mnoho! Kdo ví, že strachu před materialn. nevýhodami nepřitáhnou k sobě znova ty věřící, kteří z lidských ohledů kosí tel opustili, nebo ty, kteří hledají pevný opěrný bod.

A věřící sv. Jan Vianney zve k modlitbě za jejich kněze, kteří s vynaložením všech sil přisluhují svátostmi. Nečiní to pro zisk: kdyby nechali své fary a šli dělat komunistům tribuny na schůze a zasedání, měli by se dobré, ~~jezditi~~ by v luxusních autech. ~~Pravdou vyzkoušejte svého bratra~~ Kéž nikdy těmto našim věrným kněžím nechybí nezdolnosti,

důvěry a svaté kněžské statečnosti! - A při zmínce o mladí Jana Vianneye mnohý z nás myslí na ty naše české kandidáty kněžství, jejichž povolání zraje za okolnosti podobným těm, za nichž zrálo povolání svatého Jana Vianneye.

V duhu jsme viděli rodiče, jak říkají svému Jeníkovi: Neboj se, drž se své víry, Církev je zde 18 století, a revoluce pár dní; revoluce pomine a Církev bude žít a kvést dál. Ne, ani v naší vlasti nezhyne Církev, a nevymřou dobrí svatí čeští kněží. I v té dnešní mládeži si je Pán najde. Nebojme se! Svatý Jene Vianneyi, pros za naše rodiče, aby ~~své děti~~ i za nynějších těžkých podmínek vychovávali tak, aby si je jednou Pán mohl povolat k své službě; sv. Jene Vianneyi, bud s našimi chlapci, které Pán volá, aby zachlechli tento hlas, a říkali za nás: ~~Na nás nás nás nás nás nás~~ ke Kristu.

právě když jsem psal, jsem si všiml, že všechno je všechno

*a propadají země i v duchu myslivém. Tedy vlastní ne propagator, -
je tam nás nás nás, že je Vianney vždy tak krásný, a tak hezký.*

ústav pro studium
totalitních režimů

10-8-64

10. m. w. One Table VI. The more light Kiri

Pondělní L' Os. Romano přináší latinský originální ~~text~~^{text} a italský překlad první encykliky ~~z~~^{as} Začíná slovy Pavla VI. Ecclesiam Suam, Svou Církev - podle nich ^{u Mgr.} se též nazývá. Jedná o způsobu, jakým Církev splní dnes svůj úkol. Podobně jako enc. Jana 23. pacem in terris i tato encyklike je adresována též všem lidem dobré vůle. Vnější mohutný nápis na obálce mimoř. blíží se. Dnes ale jde o význam: l' Os. Romano - dohoda 1. a 2. části enc.

Lycoperdon corynii - dudu la 1^a a 2^a cărțile.

Obnova církve je též jedním z cílů II.vat.sněmu,který má čistě pastorační ráz a chce upravit církevní předpisy požadavkům dnešní doby.Tato úprava ji stě se nebudou týkat ani podstaty Církve, ani jejich základních zřízení.

Nelze Církvi vytknout, že by se zpronevěřila svému původnímu ustavení.
Pavel VI. končí tuto druhou část encykliky slovy o významu chudoby a lásky
abychom dosáhli opravdové obnovy Církve. Vzor křesťanské dokonalosti máme
v P. Marii.

Třetí část jedná o rozhovoru Církve s moderním světem, v něm žije, jemuž káže. Rozhovor mezi Bohem a člověkem, přerušený prvním hřichem, znova navázal K.P. a Církev v něm pokračuje. Rozhovor spásy Bůh ve syé dobrotiosti zde žádných zásluh ze strany toho, k němuž se obracel. Nikoho nenutil fyzicky, aby přijal rozhovor, nechal všechny svobodně odpovědět na povolání k spáse nebo je odmítout. Proto ani Církev, třebas hlásá naprosto pravdivé pravdy, nikoho nenutil a nikdo není nucen její hlas přijmout. Rozhovor spásy je poskytnut postupně všem lidem. Rozhovor je jeden způsob, jak vykonávat apoštolské poslání; musí být jasný, láskyplný, musí být konán s důvěrou v úspěch a konečně s opatrností. ..Apoštolát nesmí být konán s nejasným kompromisnictvím stran našich křesťanských zásad. Irenismus a synkretismus

jou koneckoncù jen formy skepticismu vzhledem k síle a obsahu Božího slova. - Církev se obrací především k lidské rodině jako celku. Obrací se i k tém, kdo nevěří. Mnozí nevyznávají žádné náboženství; mnozí o sobě říkají, že jsou ateisté a toto své vyznání, jako výchovný program a politický v naivním ale osuđném presvědčení, že osvobozuje člověka od pojetí falešného života a že je nahrazuje názorem, který právě je vědecký a odpovídá požadavkům moderního pokroku. To je nejvážnější jev naší doby. Jsme pevně přesvědčeni že teorie, na níž se zakládá popírání Boha, je nesprávná, že neodpovídá posledním a nezaznamenatelným požadavkům myšlení, že zbabuje rád ve světě jeho základů; neuvádí do lidského života rozřešující slovo, ale slepé dogma, které ponižuje lidský život, plní ho smutkem, které ničí u základů každý sociální systém, který by se na ateismu chtěl budovat. Není to svolobození, ale

tragédie, které hledí udusit světlo živého Boha. Proto ze všech sil budeme bojovat proti tomuto šířícímu se popírání, a to v zájmu pravdy, ze závazu který mám vůči Kristovu náboženství a jeho evangeliu, z lásky k osudům lidstva, v nepremožitelné naději, že moderní člověk dovede odhalit v náboženství, poskytnutém mu katolickou Církví, své povolání k civilizaci, která neumírá, ale která neustále jde vpřed k přirozené i nadpřirozené dokonalosti lidského ducha; ten milostí Boží dovede se pokojným a čestným způsobem zmocnit pozemských statků a je obdařen nadějí v statky věčné.

Tyto důvody zavazují nás, jako zavazovaly mé předchůdce a s nimi všechny kterým záleží na náboženských hodnotách, ~~abychom~~ odsoudili ideologické systémy, které popírají Boha a pronásledují Církev; tyto systémy se často ztotožňují s hospodářskými, sociálními a politickými režimy. Mezi nimi jmenovitě odsuzujeme bezbožec komunismus ~~nebožec~~ již plní oběti a tvoří nás mýty ~~právě~~ ~~právě~~.

Sv. Otec zde připomíná, že pro ~~toto~~ pronásledování některé národy nemohou odpovědět na ~~rozhovor~~, který s nimi Církev navázala nebo chce navázat:

"Umlčená Církev např. mlčí, a odpovídá jen svým utrpením; s ní trpí i utlačená společnost, ~~v něj~~ práva ducha jsou potlačena těmi, kdo rozhodují o jejich osudech. Mlčení, volání, utrpení a láska se stávají svědectvím, které Církev ještě může podávat a které neudusí ani smrt.

Církev dále ~~se~~ nabízí ~~k~~ rozhovoru s lidmi, aby vyřešila jejich palčivé otázky, jako mír mezi národy. Sv. Otec se pak obrací ke všem, kdo vyznávají náboženství mimoremštanská, především, ty, kdo věří v jednoho Boha, Židové, mohamedáni, vyznavače velkých asijských a afrických náboženství: zve je, aby šířili a bránili společné ideály na poli náboženské svobody, lidského bratrství, kultury, charitativní práce a občanského řádu. Odloučený křesťané, aby hleděli ~~dojít~~ hlubšího vzájemného pochopení a oživit svazek praví, že společně budeme hledět k lásky, které by urychlily nastolení jednoty, kterou si přál K.P.

Sv. Otec zde vyslovuje svou bolest nad tím, že podle některých právě osoba římského papeže, jeho primátu, je překážkou sjednocení. Ústřední úhelný kámen Církve nechce znamenat žádnou duchovní pýchu a panovačnost, ale primát služby, lásky. Papež je služebník služebníků Božích. v. Otec ~~zpomíná~~ ještě jednou svého setkání s cařihradským patriarchou Atenagorem, zdraví zástupce odloučených církví na koncilu a nakonec se obrací ke katolíkům: zve je k rozhovoru uvnitř Církve, k rozhovoru vedenému v duchu lásky a poslušnosti, tak abychom společně obohatili životnost a svatost Církve.

Enc. je datována 6. srpna na svátek Proměnění Páně.

RaVat CECO 11-8-64 opustil

1471

na několik hodin svou zavítal do VIII v C.G.a
Sv.Otec Pavel VI. v úterý odpoledne pošel do Orvieta. V tamějším dómě sloužil svatou a tak se připojil k oslavám 700. výročí zavedení svátku Božího Těla v celé Církvi. Právě z Orvieta vydal příslušnou bulu, list, kterým se svátek nazýval, papež Urban IV. A jedním z důvodů, proč tento svátek zavedl, má vztah i k nám, k Čehám a k Praze. Podle středo věkých kronikářů r.1263 se vydal na pouť do Říma jeden kněz z Prahy, jménem Petr; u hrobu knížat apoštolských si chtěl vyprosit, aby byl zbaven pochybností o skutečné přítomnosti K.P. v nejsvětější svátosti. Cestou se zastavil v Bolzeně, v městečku vzdáleném asi 120 km od Říma; po promenování při liturgickém lámání hostie se našemu krajanu Petrovi uronilo z ní něco pravé lidské krve, která pak zbarvila červeně korporál, purifikatoř, oltářní plátna, ano i oltářní kámen. Zázrak se roznesl po celém okolí; když se o něm dověděl papež Urban IV., pověřil orvietského biskupa, aby oltářní plátna i korporál přinesl do Orvieta. On sám s papežským dvorem a orvietskými věřícími šel biskupovi naproti; v orvietské katedrále papež ukázal krví potřísněný korporál jásajícímu lidu. Relikvie byly zabaleny do pozlacené brokátové tašky a prozatím uschovány. R.1338 byly znova přehlédnuty a uloženy v drahocenném uměleckém reliktáři, mistrovském díle zlatníků 13. století. Jsou v něm uschovány doposud, spolu s pergamenem, dosvědčujícím pravost pláten. Každoročně jsou nesena na svátek Božího Těla v eucharistickém průvodu. Podle některých tétož využíval eucharistický zázrak v Bolzeně poslední popud k zavedení svátku, pak by se uděl už r.1263. Podle jiných se udál až po uveřejnění svátku Transitus; pak by zázrak byl slavným potvrzením toho, čemu papež Urban IV. chtěl zavedením svátku učit, byl potvrzení skutečné přítomnosti K. v eucharistii.

Do Orvieta tedy v úterý putoval sv.Otec Pavel VI. Z Castel Gandolfa letěl vrtulníkem - po prvé v dějinách papež použil tohoto dopravního prostředku

Vrtulník přistál asi 6 km od Orvieta na náměstíčku při vjezdu na italskou Sluneční dálnici.

X K. Po prvním přivítání jel hned do města a do domu sv. Petra.

Na hlavním oltářem byl postaven reliktář s korporálem potřísněným krví.

U tohoto oltáře Pavel VI. sloužil mše svatou.

Po evangeliu pronesl k přítomným kázání: Přichází sem, do města ve kterém dlelo papež, ve kterém se ještě dnes ukazuje papežský palác, který je majetkem města, aby uctil vzpomínku na kněze Petra z Prahy a na zázrak, jehož tento kněz - podle kronikářů spíše národností německé - by svědkem.

O • Už byl mu řečen důvod svého vstupu: ověřit díl vís

1972

Svou poutí do Orvieta se účastní oslav 700. výročí zavedení svátku Božího těla, právě zde papež Uzeban IV. tuto bulu uveřejnil. Svátek se stal oslavou největšího daru K.P., daru sebe sama. Sv.Otec pak mluvil o významu tajemství Eucharistie pro nás. Přesahuje síly našeho poznání, je pro každého, jako bylo pro pražského kněze Petra mysterium fidei - tajemství; abychom přijali tuto skutečnost, která se zdá proti fyzickým a biologickým zákonům, je nutná víra, prosté, láskyplné přijetí Kristových slov. Eucharistií K. chtěl nám říci, že chce být naším vnitřním pokrmem; jako nemůžeme žít bez hmotného chleba, tak naše duše nemůže žít bez Krista. A sv.Otec končil slovy, která nazval poselstvím z Orvieta: Necht ~~ukrytý~~ se nedomnívá moderní člověk, že najde ~~ukrytý~~ jiný pokrm pro svůj neukojitelný hlad po životě než ve víře a ve spojení Krista Pána; necht se nedomnívá moderní člověk, že aby dosáhl chleba, kterého potřebuje jeho časný život, musí vyloučit ~~hledání chleba~~ náboženského života a věrnost katolickým tradicím; necht se nedomnívá moderní člověk, že poklad víry a krásy, který k němu přichází z křesťanských dějin a civilizace, dnes už má jen archeologickou a folkloristickou cenu, že jej může důstojně ~~ukryt~~ opatřovat jako drahocennou památku, ale ~~prázdnou~~ vnitřní pravdu a skutečnost; stal by se popelem v jeho rukou. Necht ~~ukrytý~~ je přesvědčen moderní člověk, že kdo podle Kristova slova hledá především Boží království, bude mít chléb, bude mít nadbytek i přirozených statků, jako jsou věda, technika, práce, umění; necht si je vědom, že dnes víc než kdy jindy potřebuje Krista; probudila se v něm touha po svobodě, po lidské zralosti, po sociálním pokroku a pokoji; - ~~nejen~~ aby si ~~je~~ udržel, ale aby je poznal, k tomu potřebuje mistra, Božského mistra, který jedině dovede ztotožnit pravdu a život. Necht konečně moderní člověk je přesvědčen, že pokorná horlivá víra, kterou Kristus v eucharistii pro sebe žádá je jeho záchrana, jeho spása a jeho štěstí.

Při mši svaté Pavel VI. podal sv.přijímání nemocným z nedaleké nemocnice a skupině věřících, kteří zastupovali všechny vrstvy obyvatelstva. Po skončení liturgických obřadů v biskupském paláci pozdravil biskupy a faráře z okolí. Byly už večerní hodiny, když slavnostně vyzdobeným městečkem selubíral k dálnici a po ní se vrátil do C.G. *friar Brigitte*

1981

Na svátek Nanebevzetí P. Marie sv. Otec bude sloužit mši svatou ve farním kostele v C.G. V neděli 23. sprna ~~XIXXX~~^{zavítá do kostela v} Aprilii, uprostřed bývalých Pontijských bažin.

V Lurdech začala třídení pouť francouzských katolických dělníků. Přivítal je biskup mons. Théas; v Lurdech najdou světlo a sílu, aby uskutečnili rozhovor Církve s dělnickým prostředím, jak si to přál Pavel VI. ve své první encyklice. Od 18. do 20. srpna bude v Lurdech skupina 30 katolíků anglikánů a protestantů z USA. Tuto společnou ekumenickou pouť vede jeden katolický kněz, anglikánský farář a protestantský duchovní.

Východoněmecké autority nedaly vstuvní vizum arc. z Paderbornu mons. Jägerovi, který měl být přítomen jako zástupce kard. Bey oslavám 400. výročí smrti posledního biskupa z Naumburku Zeitz Julia Pfluga. Biskup Pflug, jeden z předchůdců našeho ekumenického hnutí, hájil svobodu svědomí proti autoritativnímu pojetí státu; tak byl vůdcem a inspirátorem pro mnoho knížat své doby. Oslavy se ~~míly~~^{jí} konat 23. srpna.

Své posluchače upozorňuji, že všechna naše vysílání v pátek sobotu a neděli odpadají. Vysíláme jen v 9 hodin večer růženec a pak duchovní hudbu; ~~příští české vysílání až v pondělí o půl deváté.~~

Australie

Na recepci, kterou uspořádaly v Sydney Svaz australských katolických žen, promluvil australský ministerský předseda Robert Menzies. Potvrdil, že je zástancem státní podpory soukromým školám náboženským. Zavést rozdělování mezi státními a soukromými školami stran fiannční subvence by znamenalo otevřít cestu k rozdělování vůbec. Vždy jsem choval velkou důvěru v školy základní střední i vysoké, které byly vedeny v náboženském duchu.

Necjci ani myslit, že by vláda chtěla budovat generaci pohanskou, i kdyby měla být po stránce intelektuální vysoce stojící.

Kard. König nemohl být přítomen poutním slavnostem v čenstochové. Vládní autority mu nedaly vstupní vizum. Oznámil to v kázání 15. srpna před několika sty tisíci poutníků primas kard. Wyšinski. Pozval kard. Königa, ^{do Polska}, když v květnu projížděl Rakouskem a byl přítomen poutním slavnostem v Mariazell. Kard. König dostal povolení ke vstupu do Polska na měsíc září, ale to musí jet do Říma na koncil, podobně jako polští biskupové doufají být v Římě, dodal kard. Wyšinski. ~~Počítám s vlastním činem P. M. Čubrinského~~
Počítal jsem s vlastním činem P. M. Čubrinského.

Bd. n mudiček Aleny sice. Eccl. hra. hn C.

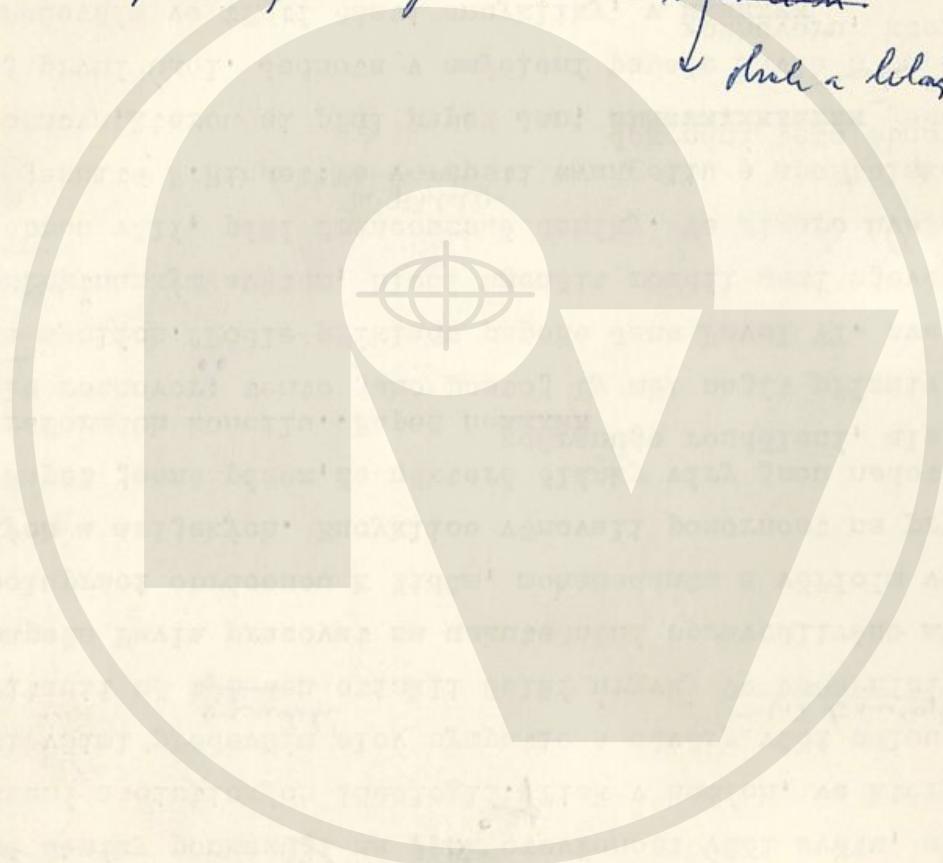
19 7/2

V pondělí 10. srpna, jak jsme ohlásili, sv. Otec Pavel VI. uveřejnil svou první dlouho očekávanou encykliku. Podepsal ji v neděli a věřící seznámil s jejím obsahem už při generální audienci ve středu minulý týden. Encyklika se skládá ze tří částí; první a druhá jsou více všeobecného rázu; sv. Otec tam praví, že Církev si dnes musí lépe uvědomit, co je její podstatou, musí se znovu hledět přizpůsobit ~~sv.~~ připodobnit ~~sv.~~ ^{ideálu} ~~char~~, jak ho o ní měl její zakladatel K.P., a konečně ve třetí části: Církev musí splnit svůj úkol v dnešním světě, hlásat mu poselství spásy; a protože přijmout toto poselství je dobrovolný úkolem člověka, ~~Církev musí~~ s dnešním člověkem a světem navázat rozhovor. Tento rozhovor znemožňuje ideologie, které popírají Boha – sv. Otec zde jmenoval výslovně bezbožecí komunismus; závěrem encykliky poslal pozdrav vyznavačům monoteistických i jiných náboženství, odloučeným křesťanům a nakonec i katolíkům.

Můžeme říci, že světová veřejnost věnovala encyklice Pavla VI. velkou pozornost. Italšt. deníky poukazují na jeho otevřenosť vůči světu, ale též nové a jasné odsouzení ateistických ideologií. Tisk v zemích, ve kterých žijí protestanti, si všiml především slov sympatie a důvěry vůči odloučeným křesťanům. Ve Velké británii už týž den otiskli delší úryvky ve večernicích: uváděli odhadlání papeže Pavla pracovat za uskutečnění spravedlivého míru ve světě, výzvu ke spolupráci obrácenou k židům, mohamedánům a věřícím velkých náboženství afrických a asijských. Encyklice věnovali pozornost na prvních stránkách též ve USA: Papež jasně píše, že některé články víry jsou nedotknutelné při případných reformách koncilu.. Papež nezdůrazňuje rozdělení, ale jednotu, ne polemiku, ale rozhovor; tento jeho postoj by měl najít příznivou odpověď v mnoha srdečích a myslích. "Podle příkladu papeže Jana Pavla VI. zve Církev k rozhovoru s mimokřesťanským světem, hledí změnit rozdíl mezi zjeveným náboženství a lidskou dobrou vůlí, píší francouzské deníky. Ve Figaro uveřejnil komentář k encyklike jezuita P.Riquet: Ve věrnosti evangelu a apoštolské tradici se má uskutečnit obnova, kterou si přál papež Jan; dokonání této obnovy jeho nástupce povahuje za svůj první úkol. Jednota v smýšlení papeže Pavla s papežem Janem se projevuje především ve třetí části encykliky, v ~~závěrečném~~ rozhovoru, který má nastat mezi Církvou a světem, profánním světem, moderním světem; křesťanský apoštolát má být prodchnut věrností ducha lásky. Nebylo by smýšlení papeže Pavla podporovat nějaký irenismus nebo synkretismus, to by byl skrytý skepticismus stran pravd naší víry, lhůtěnost vůči pravdě; je nutné uskutečnit první pod-

~~je fakt~~ V. ~~že stále~~ ještě jí mohou soudit, ale tím
žež vymírá ~~je význam~~ ne mohl Ruský svatostojící ~~stavov~~,
denný žebeklí rozpravce ji kvůli celému, ~~zakázán~~

druh a běžný náčr. em.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

mínu rozhovoru: ochotu k uctivosti, úctě, sympatii, laskavosti vůči všem lidem dobré vůle.

Deníky NSR psaly především o novém odsouzení komunismu, které čteme v encyklice. Ve své první encyklice píše deník Die Welt, Pavel VI. se ukázal jako přesvědčený bojovník za solidaritu všech lidí dobré vůle, ať jsou to katolíci nebo ne. Encyklice věnovala pozornost tisková kancelář německé soc. demokratické strany: upozorňuje veřejné mínění na odstavce encykliky, které dosvědčují vůli Církve písat jako prvek rovnováhy v zmatku dnešního světa. Norský nezávislý deník Morgen Posten píše ve svém komentáři, že encyklika znamená novou hráz vůči komunismu a ateismu; nejzajímavější část encykliky je výzva Pavla VI. k mimokřesťanským náboženstvím, aby spolu s katolíky bránily společné ideály ~~občanské~~ svobody. Francouzský Paris Jour píše, že encyklika Ecclesiam Suam je prodchnuta vědomím ~~prítomnosti~~ Církve ve světě, touhou po rozhovoru se všemi lidmi; Pavel VI. znova dokazuje, že z toho, co hárá srdcem lidí, nic mu není cizí. Le Monde zdůrazňuje jasnost encykliky: Pavel VI. chce navázat rozhovor se světem, pokračovat v něm, ale přitom zůstane věren všem katolickým tradicím.: Belgický deník La Cité poznamenává, že Pavel VI. v encyklike nijak nechtěl omezit svobodu diskuse koncilních otců; proto o řadě témat se v encyklike nemluví. Pavel VI. nepodává seznam věcí, které třeba reformovat, v jakémži bratrském rodinném poselství připravuje mysl biskupů i věřících. Křesťané i příslušníci mimokřesťanských náboženství přečtou se zájmem encykliku Pavla VI., který je opravdu pokračovatelem díla svého předchůdce papeže Jana. — Pavel VI. dává biskupům na koncilu úkol mluvit, píše ~~společně~~ ^{vorně} ~~společně~~ o podrobnostech ~~účty~~ ^{mluvit}; sám si vyhrazuje právo mluvit, když by koncil mlčel o míru, hladu ve světě, o nových národech, o otázce přelidnění. — Papež Pavel zve židy a mohamedány, aby ~~společně~~ ^{vorně} bránili společné ideály, píší deníky v Izraeli a vyzvedají slova úcty a lásky vůči židovskému národu. V USA metodistický biskup dr. Fred Corson ve svém komentáři k encyklike pravil, že Pavel VI. nabídl pomoc Církvi k vyřešení otázek, jež tíží svět, zvl. pro otázku míru ve světě, občanských práv a sociálního blahobytu. Jeho poselství přijmou s nadšením všechni, kdo pracují za zlepšení životních podmínek lidského pokolení. ~~Ustupují~~, aby se v této práci spojila náboženství křesťanská i mimokřesťanská, dokazuje touhu papeže spojit v úsilí o společné dobro, ~~věřící všech náboženství~~. Papež Pavel VI. v encyklike konečně vyjasnil postoj Církve vůči ateismu a komunismu; o obou řekl, že jsou nepřátelé lidského

pokroku. Protestantské církve by se měly spojit s papežem v jeho snahách az vybudování lepšího světa.

Také sovětská tisková kancelář TASS věnovala encyklice pozornost/encyklika prý se týká vnitřních záležitostí Církve; nepřímo se dotýká otázky míru a války, vyslovuje se ve prospěch svobodného a spravedlivého světa, ve kterém by nebylo nepřátelství, podvodů a zrady. Encyklika ale ztotožňuje hlavní nebezpečí pro naši dobu v ateismu a zvlá v komunismu, jehož ideologie je ateistická. Proto případný rozhovor s nevěřícími zůstává velmi otevřeně.
problematický. — ~~faktický~~ plenný by i Romaničtí vlastní komunisti:
Jan Tomáš Křížek

Roku 1967 o nás napsal Paul VI. mezi cíl expozice a kongresu
Svetových, při Učené a kongresu, když se vyslovil vol
~~otevřeně~~ společnosti, ~~jež~~ ^{evangelii} Paul VI. ~~jež~~ prohlásil ^{pravdu} Je. 2016 řecky
zveme. — Otec Izraelského národa ~~jež~~ odkazoval o vlasti a
moci a na vlastní ateismus. —

Otc. Izraelského národa, když všechno to dělá, vlastní vlasti a
žehná, až v železném svazu. Tímto kongresem mohou
moci, mohou vlasti až v železném svazu.

"Během svého působení Paul VI. pro poklínání svého duchovního poslání
minulost. nebo. i ~~českého~~ ^{českého} sv. Pavla VI. a vlastní sv. sv.
Jene 23. základní opakují; ale ale poprvé ~~českého~~ ^{českého} poslání
nebopří pro svého mají jméno a Paul VI. Národní pán, když je
ochránit společnost ~~českého~~ ^{českého} svého jména, když bude vlast
nebojí vlast.

ústav pro studium
totalitních režimů

My. o int. w. the upl. shell

RaVaT CECO 17-8-64

(Anděl Páně)

1987,

VM. V neděli v poledne sv.Otec se pomodlil ~~v~~ věřícími shromážděnými ~~he~~ nádvoří papežské vily. Věřící ~~zval~~ k modlitbě na úmysl, aby P.Maria vyprosila všem ovoce správných prázdnin. Ve dnech kolem 15. srpna v Itálii vrcholilo období dovolených. Ovoce správných prázdnin je odpočinek, mítenci, znovunabytí fyzických i duševních sil, ony chvíle zamyslení, které nám vracejí jas a statečnost, abychom žili správně. Sv.Otec vzpomněl ve svém krátkém proslovu též těch, kdo právě v těchto dnech, když myslí, že jsou v pořádku, musí zdvojit svou námahu, aby druzí mohli odpočívat; a poslední úmysl polední modlitby: za presidenta italské republiky, který stále je velmi těžce nemocen. Sv.Otec pak krátce pozdravil ostatní přítomné poutníky a turisty v hlavních světových řečech a všem udělil své apoštolské požehnání. - Podobně se pomodlil Anděl Páně a udělil své požehnání na svátek Nanebevzetí P.Marie. Stručně promluvil o významu tohtoto mariánského svátku pro Církev a pro každého katolíka: ze ~~svatého~~ pohledu na P.Marii oslavěnou v nebi máme si vsíchni odnést nové světlo, vůdčí myšlenku a sílu pro opravdu křesťanský život. Modlitebně věřících odporučil nemocného presidenta Segniho. Pak dodal: Další osobnost politického světa, jehož význam je významný - sv.Otec zde měl na mysli italského komunistického lídra, Togliattiho. Prosme P.Marii, matku nejvýš laskavou a milosrdnou, aby byla s ním. - Na svátek Nanebevzetí P.Marie sv.Otec sloužil mše svatou ve farním kostele v C.G. Při mše svaté pronesl kázání a sobně věřícím rozdal svaté přijímání. Jedno děvčátko při této mše svaté přistoupilo po prvé k sv.přijímání. - V odpoledních hodinách zavítal do ~~vedlejší~~ kněžny Propagand Fide, v níž se připravují na kněžství bohoslovci z misijních zemí. Nekolik jejich (v ranních hodinách) přijalo podjáhenství. Sv.Otec s nimi setrval chvíli v srdečném rozhovoru, vyslechl jejich zpěvy a byl přítomen rodinné besedě. na oslavu nových podjáhnů.

V neděli dopoledne sv.Otec přijal ve zvl. audienci italské katolické rovery skauty,kteřá právě skončili svůj výroční tábor a lesní školou.Ve svém proslovu Pavel VI. pravil mj., že jednou z jeho největších bolestí je pohled na smutné,vyžilé tváře jinochů a dívek,kteří prý představují dnešní mládež. Naštěstí ale) je jiná; i dnešní mládež má jinou tvářnost: mnozí z nich ~~skutečnosti~~ se zřekli klamných snů těch, kdo viděli, jak se zhroutily neodolné základy všeobecné společnosti;znovu nabyla jasný pohled hodných jinocjů,kterí ~~vynášeji~~ radoš, nadšení a vášen do toho, co je zajímá.A co je zajímá jsou často ideje nové a velké.Existují stále vzorné křesťanské rodiny, v nichž

Hlavní

18872

rodiče s láskou sledují a vychovávají v křesťanském duchu své děti; existuje vzorná pracující mládež, která zná tvrdý zákon života a miluje ~~tento tvrdý zákon, na své práce i se dívá s~~ své práce i se dívá s věřícíma očima, a tak povznáší svou práci a posvěcuje ji; existují vzdorí studenti, kteří považují studium za svou vášeň, za své povolání a kteří si ~~hledí vyřešit~~ všechny těžkosti stran své víry. Existují poctiví ~~sportovci~~, kteří ve sportu a tělocviku dovedou se vychovávat i po stránce ~~é. O této~~ mládeži věřejné mínění ~~zkušeností~~ toho ví málo, snad si jich dokonce málo váží a se jim vysmívá. A přece to je ta pravá mládež, jsou plni seběvědomí a energií. Takoví mají být i roveři skauti, kteří přišli navštívit sv.Otce: modlitba, láska, práce, boj, služba, budovat - to má být jápln jejich života. Sv.Otec se pak za stavil u tématu jejich letošního tábora: Účast na životě farnosti: a vyzízel je, aby byli přáteli, bratry, vůdci, druhy tolika jinochů achlapců kteří potřebují jejich pomoci. Tak podají Kristu svědecky ~~národní vedoucí~~ ^{mim} cenné. Kromě italských roverů skautů byli přítomni tež skautingu z Řecka Německa, Portugalska, Francie a USA.

dále

Napjaté situaci na ostrově Cypru sv.Otec věnoval v posledních dnech dva telegramy; prostřednictvím svého státního tajemníka ~~Je den~~ kard.Cicognaniho v Itálii mons.Granovi a druhý ap.internunciovi v Turecku. V telegramu posланému ap.nunciovi mons.Granovi kard.Cicognani piše, že sv.Otec s obavami a úzkostí sleduje tragické události na Cypru, které tak těžce se dotýkají tamějšího obyvatelstva a narušují mír a pokojné soužití mezi dvěma šlechetnými a druhými národy. Sv.Otec má upřímnou radost z náznaků uvolnění napětí, k nimž došlo v posledních hodinách; ujišťuje svou úctou a láskou všechny národy jichž se krise na Cypru týká; doufá, že moudrostí a opatrností vládců oněch národů bude zažehnáno nebezpečí dalšího krveprolití a celý spor dojde uspokojujícího vyřešení ~~pro~~ ^{v rámci} pokojného vyjednávání - Na ten úmysl sv.Otec se vroucně modlí k Nejvyššímu. ~~Necht Vaše~~ ^{Hecht Vaše} ~~Excellence,~~ ^{Excellence,} končí kard.Cicognani telegram ap.nunciovi v Italii, nechť Vaše excellence ^{oznámi} sdělí obsah telegramu velvyslancům Cypru a Řecka a požád je, aby city sv.Otce a jeho přání sdělili svým vládám. - Telegram podobného obsahu kard.Cicognani zaslal správci apoštolské nunciatury v Ankaře mons.Belottimu s prosbou, aby jeho obsah sdělil velvyslancům Řecka a Cypru při turecké vládě.

Sv.Otec přijal v soukromé audienci předsedu metodistické církve v USA dra Edlera Hawkinse.

Soustrastný telegram sv.Otec zaslal biskupovi z Arrasu mons.Hughovi; z jeho diecéze pocházelo 17 chlapců, kteří zahynuli při tragickém automobilovém neštěstí v Savojských Alpách.Sv.Otec se připojuje k zármutku pozůstlých a bolesti raněných; ujišťuje svou modlitbu za pokoj duše zemřelých a za potěchu zhůry pro jejich příbuzné.

Sv.Otec dále posal telegram příbuzným italského státníka Alciade de Gasperiho, od jehož smrti uplynulo 10 let.Sv.Otec ho nazývá mužem vzorným, upřímným katolíkem, svědomitým a statečným politikem, který příkladem, slovem i činem ukázal italské křesťanskodemokratické straně, jak splnit její úkol k blahobytu a sociálnímu řádu italského lidu.

24. srpna začne v Assisi 24. kurs kristologických studií. Letošní kurs má za téma slova ~~vyznání víry~~ ^{nicejského-koncilu} ~~kníže~~ Věřím v jeden křest.Prmluví mj. kard.Ferreto, velvyslanec ~~gažihradského~~ ^{Senegalu} v Kvirinálu Basse, předseda Výboru německých katolíků kníže Karel Löwenstein.Poslední den bude sloužit slavnou mši svatou lvovský metropolita ~~mons.~~ ^{mons.} Slipyj.

Indičtí biskupové vydali společný pastýřský list k 38. světovému eucharistickému sjezdu.Sjezd začne 28.listopadu.Biskupové vyslovují přání,aby sje přiblížil Kristovo poselství celému asijskému světu;sjezd chce připomenout celému světu prvenství duchovních hodnot před moderním pokrokem,často výrazně technickým a hmotným.Kéž by sjezd přispěl k tomu, aby se lidé zamyslili nad svým posledním cílem a výbudovat svět lepší, ^{hleděli} _{v horec}.

Archeologická výprava odhalila v kraji Arada na sever od Beršeby základy chrámu z 10.stol.před Kristem, tj.z doby králů. Chrám má několik podobností s chrámem jeruzalemským,který začal David a dokončil Salamoun.

4. září se bude konat ve všech katolických kostelích vých.Německa adorační hodina za zdar 80. sjezdu německých katolíků.Východoněmečtí katolíci tak dají najevo své duchovní spojení se svými bratry ve víře shromážděnými na sjezdu v Stuttgartě. Poslední sjezd něm.katolíků, jehož i se mohli zúčastnit, byl proveden v Berlíně r.1958.

V Lurdech začala výroční pouť francouzských katolíků.Poutníci přijeli 15 zvláštními vlaky.Pouť má heslo:Poutníci v Lurdech jako byl Pavel VI. ve Svaté zemi. V uvítacím proslovu biskup mons.Théas naznačil v úctě k P. Marii jeden z nevhodnějších prostředků jak dojít opravdu křesťanského života

L'enclos au Table VI

Hejdej už jen v nejlepším čase. Prostředek ještě dříve byl využíván
pro církev. Po určitém období však byl zrušen. Existuje hned
několik různých výkladů. Po určitém období však byl zrušen.
Zákon o vzdělávání lidu, ustanovený na koncilu v roce 1910, počítal s tím
významnou změnou v církevním životě. Tento zákon byl vydán v roce 1910.

Významnou změnou v církevním životě byl vydán v roce 1910.
Církev mohla využít jeho užitku. Významnou změnou v církevním životě byl vydán v roce 1910.

N. P. k. N. 1910. mnoho věcí, když vstoupil do platnosti. - když vstoupil do platnosti.
Významnou změnou v církevním životě byl vydán v roce 1910.

Na významnou změnu v církevním životě byl vydán v roce 1910.

Na významnou změnu v církevním životě byl vydán v roce 1910.

Na významnou změnu v církevním životě byl vydán v roce 1910.

Na významnou změnu v církevním životě byl vydán v roce 1910.

Na významnou změnu v církevním životě byl vydán v roce 1910.

Na významnou změnu v církevním životě byl vydán v roce 1910.

Na významnou změnu v církevním životě byl vydán v roce 1910.

Na významnou změnu v církevním životě byl vydán v roce 1910.

Na významnou změnu v církevním životě byl vydán v roce 1910.

Na významnou změnu v církevním životě byl vydán v roce 1910.

Na významnou změnu v církevním životě byl vydán v roce 1910.

Na významnou změnu v církevním životě byl vydán v roce 1910.

Na významnou změnu v církevním životě byl vydán v roce 1910.

Radiovaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Na významnou změnu v církevním životě byl vydán v roce 1910.

Na významnou změnu v církevním životě byl vydán v roce 1910.

Na významnou změnu v církevním životě byl vydán v roce 1910.

Na významnou změnu v církevním životě byl vydán v roce 1910.

Na významnou změnu v církevním životě byl vydán v roce 1910.

Na významnou změnu v církevním životě byl vydán v roce 1910.

Na významnou změnu v církevním životě byl vydán v roce 1910.

Na významnou změnu v církevním životě byl vydán v roce 1910.

Na významnou změnu v církevním životě byl vydán v roce 1910.

Na významnou změnu v církevním životě byl vydán v roce 1910.

Sv.Otec udělil ve středu dopoledne obvyklou generální audienci. V proslovu k přítomným poutníkům a turistům mluvil o dějinné věčnosti Církve, kterou Kristus svou přítomností neustále udržuje živou.Návštěvník, ať už poutník, věřící, nebo cizí pozorovatel,když přijde k papeži, nachází tisíce pohnutek, které ho vedou aby myslil na věci minulé, na zastaralé zvyky, na vzpomínky na doby,které už jsou pryč, takže nejednou ten, kdo nemá správný pojem o Církvi je pokoušen se domnívat, že Církev je zřízení z minulých

Každého dobu.Kdo zavítá do domu papežova, dvě věci musí naplnit úžasem: dějinná věčnost věcí, které se zde vidět, a pak životnost zřízení, k němuž ony věci mají vztah: ~~zábavní~~ muzeum, hrbitov, vzácná exotická sbírka starých předmětů, nýbrž živou věc, třeba starou. Starou ale stále totožnou se sebou samou, vždy věrnou svým dávným pramenům. To je tajemství, které Církev v sobě skrývá, a toto tajemství prýští z Krista, který je neustále se svou Církví. Svůj proslov sv.Otec opakoval krátce i v ostatních světových řečec francouzsky, anglicky, německy, španělsky.

V. M. spisla w. Bu prosl
Benátský patriarcha kard.Urbani zahájil studijní dny, které v městě Passo della Mendola pořádá Italská kat.universita B.P. Studijní dny mají ústřední téma, které zní: Otázka hladu ve světě.Otázka hladu nachází své rozřešení v tom, že národy přijmou evangelijní příkaz lásky k bližnímu.Církev je si vědoma složitosti otázky; káže rozmnožit chléb pro stůl hladovějícího lidstva a ne umenšit počet stolujících.Církev vidí řešení ve využití všechno nekonečného bohatství, které Prozřetelnost rozsela na zemi, v moři a v soudružnosti mezi všemi lidmi.

Ve dnech od 7. do 10. září se bude konat v městě Gent v Belgii Mezinárodní sjezd o liturgii.Na programu jednání je především úsilí vrátit plný význam akolytátu, poslednímu z nižších kněžských svěcení. O Významu akolytátu při slavné mši svaté mluví liturgická konstituce v čl.29.

V Yaundé v Kamerunu se koná v těchto dnech 5. valné zasedání Mezinárodního katolického zemědělské mládeže.Za členy hnutí byla přijata hnutí dívek pracujících v zemědělství ze 4 států/ Kamerunu, Čadu, Nové Kaledonie a Argentiny a mužská zemědělská kat.mládež Argentiny. Mezinárodní hnutí nyní zahrnuje 62 národních hnutí, především ze západní Evropy, Ameriky a afrických států ve kterých se mluví francouzsky.

V New Orleans zahájil světicí biskup z Natchez-Jacksonu mons.Brunini výroční sjezd spolku amerických kat.mužů Kolumbových rytířů.V kázání mons.

*I believe him able for the cause. Let us sing "Nearer
My God, to Thee" & O R. W. we're in great danger if we let him & his
knowledge loose.*

Fe 40 gr', wj. 7 OSR. h. Nu i'm real, as u into ~~beta + R~~
smth i'ngt or wgn' mth pr son i' chs. Uvch', j'c' mvt mi
v ztch' literat'ra nolspravst'i; pprav', j'c' z mlnvntu' zmn' mnr
arnd hrdn' pr mnr mlnvnt

radiovaticana.cz

**ustav pro studium
totalitních režimů**

Sv. Otec jmenoval kard. Aloise Tragliu, zástupcem předsedy Italské biskupské konference kard. Josefa Siriho. Kard. Tragila je provikářem Jeho Svatosti pro římskou diecézi. - Gen. vikáři diecéze své rodné diecéze z Bréscie s. Otec zaslal soustrastný telegram k smrti tamějšího biskupa mons. Třediciho. Mons. Tredicimu bylo 84 let. Byl spolusvětitelem při biskupské konsekraci mons. Montiniho, dnes Pavla VI. - Orgán sovětského ministerstva obrany Rudá hvězda ~~reforu~~ volá ve svém středeční čísle de větší bedlivosti u politických komisařů v úsilí vyhladit mezi vojáky víru v Doha. Mezi rodinami důstojníků a v kásárnách ateistická propaganda je nedostatečná. Deník Rudá hvězda uvádí příklad jednoho vojáka ve Smolensku který byl navržen za tajemníka sekce Komsomolu, a byl pokrtěn. Kdykoliv prý do stal povolení vyjít z kasáren, vždy ~~set~~^{byl} do kostela. Minulý rok bylo v SS svazu vydáno 660 000 knížek a brožurek protináboženských. Vláda dala rozkaz za rok natočit alespoň 4 propagačních protináboženských filmů; dva z nich mají být určeny mládeži. - ~~Tiskové informace pořízeny na základě~~

Kard. Jose da Costa Nuněz byl jmenován papežským legátem při oslavách 400. výročí vstupu misionářů do Makaa u bran Číny.

Arc. ze San Francisco je jedním ze 17 členů Poradního výboru pro zákonodárství o rodině, založenéhé vládou severoamerického státu Kalifornia. Úkolem výboru je studovat příčiny rozbití rodin a jak jim předejít.

II. Německá televize věnuje sjezdu německých katolíků, který se bude konat ve Stuttgartu od 2. do 6. září tři zvláštní pořady. 24. srpna biskup z Rottenburku na jehož území leží Stuttgart, promluví o dějinách a situaci města; druhý program 30. srpna má jméno: Od Mohuče až po Stuttgart; v pořadu bude podán přehled sjezdů nem. katolíků po druhé světové válce. Třetí pořad, který bude vysílán 13. září, je nazván: Církev v rozhovoru; pořad ukáže přehledně sjezdu. Uprostřed zřícenin starého cisterciáckého klástra Alvastra blízko Stockholmu se konala vzpomínková slavnost na 800. výročí kosnekrace prvního švédského arcibiskupa cisterciáckého mnicha Štěpána. Byl přítomen generální opat cisterciáků Dom Kl Kleiner, arcibiskup švédské luterské církve dr. Gunnar Hultgren a na 2000 věřících. Klášter Alvastra byl založen r. 1143.

* An important method we discuss is **gradient descent**.

Italský katolický čtrnáctideník La Civiltà Cattolica přináší pravidelně jako přílohu zpravodajství o koncilu; o průběhu jednotlivých zasedání, o řečích a dokumentech sv.Otce, biskupů a též o kardinálech, které jednají o koncilu nebo o koncilových témaech. V mezikoncile mezi druhým a třetím zasedáním časopis přinesl několik zajímavých pojednání o rekacích ve světě na koncilové dění a též o prvních pokusech uvést předpisy koncilu do praktického náboženského života. Tak např. jsou věnovány dva články souhrnu, uskutečnili v jedn. zemích o liturgii. Podáme krátký obsah.

Ve všech zemích biskupové na společné konferenci prošli předpisy konstituce, které lze nebo které podle přání sv.Otce třeba hned uskutečnit: založili komisi pro liturgii, diecézní, národní, pokud ještě neexistovala, a společně rozhodli zavést domácí jazyk při čteních při mši svaté, při udělování svátostí a v modlitbě breviáře, pokud jeho překlad už existoval. Tato dovolení biskupové uvedli zvláštním pastýřským listem věřícím, a nejednou druhým listem určeným kněžím; nabádají k věrnému uskutečnění všeho, co bylo předepsáno, ale varují před jakýmkoliv soukromými iniciativami, které by šly dál, než co bylo povoleno. Tak např. v Rakousku zůstali jen při čtení epištoly a evangelia hned v němčině. Ve Švýcarsku biskupové dovolili modlit se po obětování prosby za potřeby Církve svaté. V Německu zavedli Oratio fidelium - modlitbu za Církev - před obětováním; o provedení liturgické konstituce se jednalo na Liturgickém sjezdu v Mohuči v druhé polovině dubna; záštitu měly Liturgické ústavy z Trevíru, Salcburku a Frýburku ve Švýcarsku. Bylo přítomno přes 2000 odborníků: biskupů, kněží i laiků. Liturgickou konstituci posuzovali z hlediska pastoračního, jak ji provést, jaké nové texty zavést. Významná byla též praktická stránka: s velkým úspěchem se setkaly tzv. Liturgie Slova, které obsahovaly zpěv hymnu, čtení z Písma svatého, litanie, kázání, žalm, modlitby a píseň - vše v němčině. Při ranní slavné mši svaté bylo mnoho sv. přijímání, též protože byla zkrácena na hodinu doba po kterou přijímající se měli zdržet od jídla.

V Italii provedli co dovoluje liturgická konstituce; o dalších novotách se jednalo za konferenci biskupů v dubnu: v závěrečném usnesení biskupové volali po zjednodušení stavby mše svaté, zkrácení úvodních modliteb a zrušení posledního evangelia a užívání italštiny při Kyrie, Gloria, kredu, Sanktus a Agnus Dei, zádali zavedení Oratio fidelium, modlitby věřících na začátku obětování. Bylo konečně navrženo sestavit nový rituál, ve kterém by bylo více italštiny.

Provedení liturgické konstituce mělo za předmět mnoho sjezdů konaných na úrovni diecézní, národní ano i mezinárodní. Zmínky zasluhuje ještě jistá pomlost, s níž provedly platné předpisy konstituce v Anglii a Irsku; v jakémkoliv zavedení angličtiny místo latiny viděli nebezpečí přiblížení anglikanství; přední katoličtí spisovaři jako Arnold Lunn a Evelyn Waugh v tisku povíděli, že jsou proti jakékoliv změně v liturgii. ~~Tato bázlivé biskupové uklidňovali~~ zvláště prohlášenimi k trpělivosti, že dosud není nic rozhodnuto. První změny vstoupí v platnost až první neděli adventní.

V Belgii jako snad všude v Evropě čtou mešní čtení hned v domácím jazyku; primas kard. Suenens nařídil jednu třídu pro pohřby a při obřadech krátké kázání o křesťanském smyslu smrti a modlitby za zemřelé. V Maďarsku biskupové v březnu rozhodli, že prozatím jedinou změnou bude číst evangelium přímo maďarsky. Číst čtení v domácím jazyku má své těžkosti např. v Řecku - užívat staré nebo nové řečtiny? Věc je ještě studována.

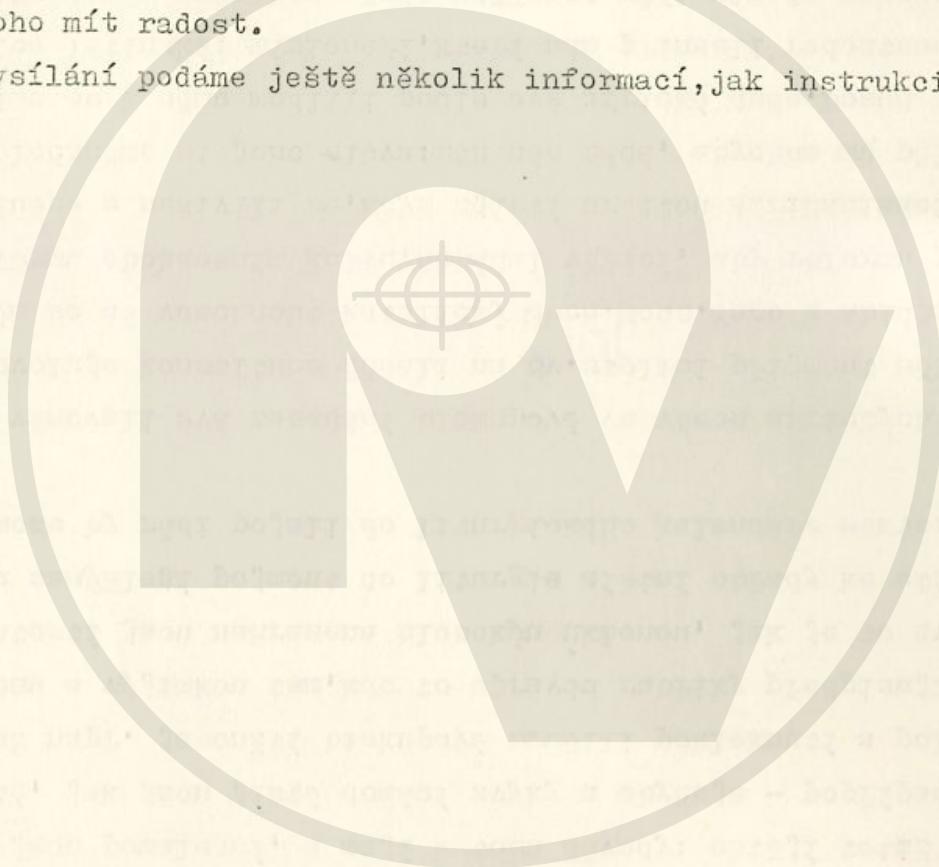
Z Evropy zaletme pokud čas stačí do Asie: můžeme říci, že tam ~~xx~~ s provedením konstituce jsou pomalejší, a mají k tomu důvody: chtějí totáž pojmet do obřadu mše svaté, jak jsou jisté domácí zvyky a obyčeje - popřípadě i leccos odstranit. Tak např. japonští biskupové zrušili pokleknutí a políbení biskupského prstenu s výjimkou tam, kde to opravdu rubriky předpisují; pokleknutí před Velsvátostí jsou nahrazena hlubokou úklonou, jak je to zvykem v zemi.

Ve Vietnamu zamýšlejí pojmet do liturgie místní obřady ke cti hrdinů a předků. Na Formoze by rádi pojali do liturgického kalendáře některá čínské svátky a zvyky.

Konstituci věnovali svá zasedání biskupové ve všech afrických zemích - kromě toho, co dovoluje konstituce žádali na Sv. stolici přijmout některé africké zvyky, kterým se dá vdechnout katolický duch. Mons. Yago z Abidžanu nazval liturgickou reformu obohacením kultu, nabádal věřící, aby reformu přijali velkomýslně a poslušně a nedivili se, když zjistí určitou Afrikanizaci některých obřadů. Posledněme si jeho slova: Bůh nás žádá, abychom mu pěli chválu, abychom ho ctili a se k němu modlili podle své africké duše. Dosud jsme to dělali podle tradice latinské; misionáři, kteří nám přinesli radošnou zvěst, nemohli nám ji sdělit jiným způsobem. Naše vděčnost vůči nim je nekonečná, ale dospělý se nemůže vyjadřovat stejným způsobem jako dítě. Neznamená to, že jsme nevděční vůči svým otcům ve víře, když chceme zůstat Afričany ve svém vztahu k Bohu. I Církev nás vyzývá, abychom připojili bohatství svých tradic

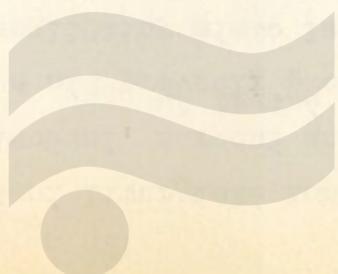
choru chval, který stoupá k našemu neskému Otci ze všech stran světa. Jsme si jist, že Evropané, kteří budou přítomni našim obřadům, to budou chápat a budou z toho mít radost.

V příštím vysílání podáme ještě několik informací, jak instrukci hledí provés v Americe.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Církev má 72 biskupů Afričanů: jeden je kardinál, 16 arcibiskupů a 55 biskupů. Kongo má 11 svých domácích biskupů, Tanganjika 8, mezi nimi jednoho kardinala a jednoho arcibiskupa. Nejstarším africkým biskupem je mons. Kiwanuka z Ugandy, který 29. října bude slavit své stříbrné biskupské jubileum.

V africké republice Kamerun bude postaven druhý cisterciácký klášter. Klášter bude stát v Mbengwi blízko misijní stnaice Bamenda v diecézi Buea. V klášteře bude bydlet 5 cisterciáků a 4 trapisté z opatství sv. Bernarda ve Velké Británii. Z Nigerie se připojí ke klášterní komunitě tři řeholníci a z Ugandy jeden.

V Leopoldville v Kongu se konaly sjezd teologických studií, který pořádala teologická fakulta Katolické univerzity Lovanium; záštítu nad sjezdem přijal konžský episkopát. Sjezd měl ústřední téma: Teologie a koncil. Zvláštního zájmu se těšily dvě přednášky profesorů římského ústavu pro Vých.vědy P. Mateosy o východní liturgii jejich možnostech v Africe a druhou františkán P. Theeuws, profesor na Lovaňské kat. universitě; o křesťanském africkém manželství.

Z Říma odjela dnes do Lurd výroční poutě římské diecéze. Vede ji provikář s. Otce pro Řím kard. Traglia. Na pořadu pouti je koncelebrovaná mše svatá kard. Tragli s dvaceti římskými faráři v podzemní bazilice sv. Pia X. Modlitby a pobožnosti pouti jsou obětovány za zdar koncilu a na vyprošení ochrany P. Marie pro město Řím.

Řeh. společnost od sv. Pavla, která si vzala za úkol šíření evangelia moderními technickými prostředky, slaví v těchto dnech 50 let života. Založil ji italský kněz Don Alberione v severoitalském městě Alba. Dnes pracuje v 23 zemích a má na 23 řeholníků a řeholních sester. Řeh. společnost od sv. Pavla řídí 5 rozhlasových stanic, natáčí a prodávají filmy, tiskou a vydávají katolické časopisy v nejrůznějších řečech a vydávají ročně více než tisíc titulů knih. Zakladatelem Don Alberione se dožil v dubnu 80 let.

Sedm října dnešního dne se v R. vzdálo sv. řeholníkům. Počtu dnešního konalebrace ještě zkrátěný bude hnutí zahrnuto pro definitivní ustavení obřadu konalebrace. Je to tento benediktinský klášter: v Maredsous v Belgii, Monasterio de Farnals, En-Calcatu ve Francii, Maria Laach v Německu, Colleges de v USA a u sv. Anselma v Rímě a pak teologické semináře Rm. dominikánum v Saulchove. Konalebrace mi sv. J. říká první 19/6 nás. Rovněž v R. vzdálo sv. řeholníkům. Klášter založený sv. opatem priorem dom. Benito fut.

(Vánoce 1968)
*Ten rok se nesl všechny obrazy) Malostranský
kostel sv. Václava a Smalbyho mohli slavit.*

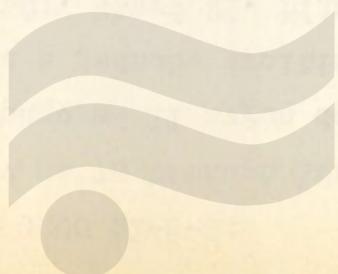
Tak všichni vystřídi všechny konzistoce a posváti mohli slavit. Konec výběru.

*Poté všichni vystřídi všechny poprvé mohli vystřídit správy.
První výběr. Nejdřív jednou všechny kosti, te poté byly rozděleny na dvě části
a pořízeny. Všechny pořízeny z těch dleloch.*

*Druhé Smalbyho hývačkovy vystřídit; nejprve všechny 3 pořízeny:
tělo mohlo obdržet zde 8krát všechny;
mohlo mít 10 měsíců
zde je možné mít i české litoměřické domovice.*

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

M 8/64

II.

Vážení posluchači,

k 400. výročí sv. řeč.

poslěchnětě si druhý rozhovor, který jsme
pro Vás připravili o známé otázce nazývané obyčejně :

" GALILEŮV PŘÍPAD".

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním rozhovoru se chceme zamyslet nad historickou skutečností a nad smyslem Galileova sporu a církevní autoritou.

Při letošních jubilejních oslavách velkého renezančního vědce nechybí a nebude chybět zastaralé pomluvy o mučení Galileiho. V projevech žečníků a v novinářských výplodech bude opět čist záměrná a lehkavázná zkreslování dějinných fakt; bude se mluvit o Galileově trucu a výroku: "A přece se točí". A snad i Vám bude opět představena divadelní hra německého marxisty Bertolda Brechta, který dokonale zkomolil postavu a osud velkého Pisánce a použil jej jako záminky k vyjádření svých materialistických mýthů.

Církev dnes přistupuje k otázce Galileova procesu zcela věcně. Nebojí se pravdy e nežádá na nikom nic více a nic méně něž spravedlivý a vyrovnaný pohled na celek historických okolností, v nichž došlo k odsouzení Galileových nauk o stavbě a pohybu vesmíru. [Církev vydala historické dokumenty, zveřejnila soudní doklady, aby umožnila poznání celé pravdy o Galileim. Je tedy neomluvitelným nedostatkem, jetliže ještě dnes se omýlají staré předsudky a legendární povídky a jestliže se nejde přímo k pramenům historického poznání.

Nejdříve se tedy zmíníme o poměru Galilea Galileiho k papežskému Římu a pak se pokusíme osvětlit si poslední smyšl starého historického sporu o vztahu mezi vědou a bíblí.

1- V díle "Sidereus nuncius" pojednávajícím o nových hvězdářských objevech Galileo se vyslovil dost jasně proti tradičnímu chápání vesmíru, jeho stavby a pohybu jeho těles. Nové objevy a revoluční názory byly přijímané s nadšeným sohlasem jedných a s pochybami, nelibostí a někdy i sotěvřeným odporem druhých. Na straně Galileově stála zkušenosť právě odokonalená vynálezem dalekohledu. Odpůrci nového astronomického názoru nemohli přímo popřít fakta popsaná

a doložená mladým a horlivým fyzikem Galileim, který vynikal ostrovtipem, obratnou obranou svých myšlenek ve veřejných diskusích a který nešetřil svých protivníků ve svých spisech. Sáhlo se tedy po zbraních neakademických a nevědeckých. Podle názoru mnoha tehdejších universitních profesrů proti Galileimu měla zakročit politická moc. Ta byla tehdy v Římě. Galileo vytušil nebezpečí a nástrahy svých protivníku. Roku 1612 se odebral osobně do Říma. Věděl, že papežský Řím podporuje všechna umění a že chrání i vědecké bádání proti fanatickému a úzkoprsému pravdinčnímu myšlení. V Římě se setkal a uzavřel přátelství s jezuitskými vědci páterem Petrem Claviem a s jeho spolupracovníkem páterem Grienbergrem. Kardinál Bellarmín přijal Galileo velmi mile a přátelsky. Zvláště vědecká komise vyšetřila a schválila výsledky Galileova bádání. Audience u Pavla V. korunovala tuto úspěšnou ~~zkušenou~~ cestu našeho vědce a utvrdila jeho důvěru v Církev.

V těchto letech se Galilei osobně seznánil s kardinálem Barberinim, pozdějším papežem Urbanem VIII. Kardinál, florentský rodák, byl nadšen novými objevy a věnoval Galileimu latinsky psanou oslavnou ódu.

Vědom si důležitosti svých objevů a ujištěn přízní římských kruhů Galileo se pustil vášnivě do nové práce a do nových sporů s vědeckou autoritou. Jeho ohnivý a sangvinický temperament nepřispěl jistě k urovnání a k vyjasnění vědeckých problémů. Ovšem ani odpůrci Galileovi nevynikali kádem a mírností.

Na čtvrtou neděli adventní 1612 ve florentském kostele Santa Maria Novella bouřlivý dominikánský kazatel páter Caccini veřejně napadal novou nauku o pohybu země; nazval matematiku čábllovým vynálezem a Galilea obvinil z ~~zneznaboz~~ ství. Kázání vzbudilo velké rozhořčení i v saném řádě sv. Dominika. Mnozí psali Galileimu ujištující jej svou přízni.

Nařknutí bylo však velmi vážné a brzy se rozšířilo mezi lidem, znepojilo mnohé a ~~zprávám~~ rozdmýchalo nové diskuze. Galileo na radu svých přátel se odespal roku 1615 opět do Říma, aby předešel zbytočnému nedorozumění. Dlouhá jednání a zkoumání papežského úřadu, který bdě nad čistotou víry a mravnosti, tak zvaného posvátného oficia, neskončila od souzením Galilea, jak se někteří obávali a jak si druzí přáli, nýbrž vyústila v administrativní zakázání Koperníkovy knihy o Zvláštní komise stanovila, že heliocentrický koperníkův názor odporuje filosofii, Písmu svatému a svatým otcům. Kardinál Bellarmín ze zvláštního pověření měl soukromý rozhovor s Galileim. ~~Naškoxexadmnuzený~~ Vyzval pisánského učence, aby nemluvil a nepsal o Koperníkově nozoru na sluneční soustavu jako o věci zcela jisté, nýbrž aby se vyjadřoval opatrnejí a hypoteticky, to je: aby mluvil jen o domněnce, hlavně v těch bodech, které se zdají odporovat vžitému filosofickému a biblickému názoru. Nepřátele Galileiho rychle rozšířovali nepravdivou zprávu, že Galileo byl odsouzen. Kard. Bellarmín napsal našemu vědci dopis, v němž potvrzoval jeho pravou víru a upřímnou věrnost Církvi a vyvracel nepodloženosť pomluv o odsouzení. Papež Pavel V. opět přijal Galileiho ve zvláštní audienci a těšil jej v této nepříjemné situaci.

Třicetiletá válka vzplanula nad Evropou, pustošila celé kraje, ničila města a vrhala v bídu národy. Roku 1618 se v souhřezi štěra objevily tři komety. Lidová ~~fantasie~~ fantasie v nich viděla zlé znamení nevěštící nic dobrého. Galileo ~~zavázal~~ je podrobil svému hvezdářskému pozorování a viděl v nich potvrzení svých názorů. Napsal o nich knihu, na níž dospal "imprimatur" to je dovolení k tisku od římského cenzora ^a ~~dominkánského~~ ~~páter~~ Riccardiho. Kardinál Maffeo Barberini, přítel Galilea, byl zvolen papežem Urbanem VIII. Zdálo se, že Galileovy naděje se nyní uskuteční.

V březnu 1624 Galileo navštívil po třetí Řím. Byl přijat velmi slavnostně a okázale. Měl možnost setkat se několikrát v osobním rozhoru se novým papežem a svým dávným přítelem. Naláhal na něj, aby odvolal zakázání Koperníkovy knihy.

Urban VIII. nabádal zaníceného stoupence nového názoru k tepělivosti, opatrnosti a hlavně k mírnosti v diskusích a v debatách.

Jméno Galileiho zatím prolétlo učeným světěm a všade budilo pozornost. Ani třecetiletá válka nezadržela rostoucí populáritu italského fyzika a astronoma. Francouzský kanovník a matematik světového formátu Gassend vyjádřil se nejně svůj odbiv a souhlas s názory Galileiho. Ale i strana odpurců se nevzdala naděje na vítězství a potlačení vědeckých novot. Jejím zbraní se stala nyní bible, kterou chápala tehdy doslovně pokud šlo o přírodovědecké poznatky.

V Galileově myсли zatím uzrálo nové dílo, které se mu mělo staát osudným. Nazval jej "Dialog o dvou nějvětších soustavách", v němž pojednává dialogickou formou o dvou astronomických soustavách, totiž o Ptolomejově a Koperníkově.

Sestavil pozorně všechny námítky zastánců Ptolomeova názoru vyvrátil je a ukázal na nedostatky starého chápání vesmíru.

Galileo se odebral osobně do Říma, aby je to po čtvrté - aby si vyžádal církvení povolení k tisku. Censoři nebyli za jedno. Nakonec Galileo dostal povolení po návratu do Florencie od tamního inkvizitora. V Toskáně vypukl mor ale tiskař Landini pokračoval v sázení Galileovy knihy.

V Římě se zatím situace obrátila v neprospěch Galilejho.

Landini dostal zákaz prodávat "Dialog o dvou nějvětších soustavách". V Římě se otevřel soudní proces proti Galileimu, který se roku 1633 musel odebrat - tedy po páté do Říma, kde musel své názory odvolut, protože byly v rozporu s vírou, podle níž byl vyšetřující knuise.

3 - Dnes známe skutečný vývoj událostí kolem postavy Galileiho. Mučení, násilí a jiné přinucující metody jsou zastaralými legendami, které si vymyslela a které dodnes dříkuje protikatolická propaganda. Zůstává však samo odsouzení a ovšem otázka, jak vůbec mohlo dojít k této duchovní srážce a osudnému omylu římského církevního úřadu. Šlo totiž nejen o osobní tragedie věřícího křesťana a věrného katolíka Galilea Galileiho nýbrž o problém týkající se celého křesťanstva. Galileův případ vrhá stíny dodnes na otázku poměru vědy a víry.

Ceeého případu
 Volmomyslenkáři hledají vysvětlení v zásadním nedůvěře Církve k vědeckému pokroku. Jejich vysvětlení je povrchní a nehistorické. Církev ve svých nejlepších představitelích byla vždy za zdravý pokrok vědy, podporovala její rozvoj tak jako se zasazovala o rozkvět všech výtvarných umění. Někteří vědci, i z řad duchovenstva, šli mnohem dále než Galileo a přece se nedostali před inkvisiční soud. Kadminál Petr Maffei, pisánský arcibiskup řekl: "Neznám nauku, abych tak řekl, klerikálnější než je nauka Galileova". Vysvětlení najdeme v historických podmínkách, v duchovním, politickém a kulturním vření první poloviny sedmnáctého století. Dříve než se bude hovořit o vině a zaslepenosti, měla by se změřit rozervanost a zvážit rozháranost těhdejší doby. Evropa krvácela v třicetileté válce; její náboženská jednota a duchovní podstata byla narušena Luterovou vzpourou. Emancipační hnutí renezance vyústilo v chaos. Urban VIII. byl horlivý zastánce práv Církve, ale i on byl vázán na historické názory hlavně na pojetí světské moci římských papežů. Vidělnozí theologové viděli v Galileově novém pojetí nebezpečí nové roztržky v Církvi, nebezpečí znehođnocení Písma a jeho neomylnosti; viděli v novém názoru zárodek nových krizí, nového štěpení, nového bouření proti víře. Komise,

která soudila Galilea, se mýlila. Dnes je to jasné, ale tehdy to nebyla věc tak jasná. Členové komise byli hluboce ponořeni do myšlení své doby, byli sputáni tradicí a znervóznění převratovými a krizovými dobami. - Ale jdeme-li až na dno problému, můžeme zahlednout alespoň částečně do, o co šlo Církvi, třebas podvědomě. Církvi šlo o etickou a náboženskou stránku vědeckého bádání, o nerozlučitelnost vědeckých a mravních hodnot, o odmítnutí přehnané autonomie a jakéhosi monopolismu vědy. Mezi vědou a vírou nemůže být naporu. Pravda je jen jedna. Harmonie mezi náboženskou vírou a vědeckým pokrokem znamená mezi jiným také, že věda se neobrací proti člověka nýbrž že mu slouží, není jeho prokletím nýbrž požehnaním. Věda, které oslepne k mravním hodnotám, se stane snadno nástrojem zločinnosti, nelidského běsnění a nesmyslného zabijení člověka člověkem. Poslání války a koncentrační tábory rozsseté dodnes po našem světě bez jakéhokoliv kometýáre dokazují svědčí o neshopnosti vědy vyřešit lidský osud. *Vědění byz poté, což je jinž žádoucím.*

Radiovaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Sv.Otec Pavel VI. přijal ve szvl.audienci skupinu řeholníků augustiniánů barnabitů, misionářů B.S.P. a členů kongregace Srdce Ježíšova a Mariina; řeholníci se sjeli do Říma na generální kapitulu. V krátkém latinském pro-slovu sv.Otec chválil řeholníky, že na své kapiutle hledí též přizpůsobit své řeholní potřeby požadavkům dnešní doby a utvrdit se v duchovním životě který je základem jakéhokoliv apoštolátu; tak plní jeho přání vyslovené v encyklice Ecclesiam Suam. Při diskusích mají především jednat o apoštolátu mezi mládeží, o vnitřní řeholní kázni, o zámořských misiích, o péči o nová povolání a duchovní správě.

Pošty NSR vydají přiležitostnou známku k 80. sjezdu německých katolíků.

Na Známce, v hodnotě 20 feniků, je znázorněno červené slunce v šedém poli a připomínající nápis: 80. sjezd něm.katolíků.

Albertville

Reh.společnost bílých otců potvrdila, že teroristé potulující se v okolí města zavraždili belgického misionáře P.Konstante Lanaerza. P.Lenaers měl 71 let, byl vysvěcen na kněze r.1920. Od toho roku pracoval v konžské misii. Kromě P.Lenaersa byl podle některých zavražděn též jeden konžský kněz. Dalších 13 misionářů bylo zraněno. V Albertville se totiž shromáždili misionáři z okolí, protože se necítili bezpečni na venkově.

20 německých studentů členů kat. spolku Nové Německo, postaví během prázdnin kapli a faru pro duch. správce v Soerforse v sev. Švédsku. Během své cesty na sever studenti se zastavili v Göteborgu; kde stockholmský biskup mons.Taylor právě udělil nižší svěcení švédskému bohoslovci Janu Smithovi který studuje ve Würzburgu.

Charitativní služba severoamerických katolíků poskytla za druhý semesrt minulého roku pomoc zahraničním zemím v hodnotě 71 milionů dolarů. Americká kat.Charita je na prvním místě mezi 52 americkými soukromými organizacemi, které poskytují pomoc do zahraničí. Na druhém místě je organizace CARE, která poskytla pomoc v hodnotě 37 milionů dolarů a na třetím Church World Service s 22 miliony dolarů.

V neděli se sjedou na pouť do Mariabuchen v Bavorsku katoličtí Poláci, kteří žijí v jižním Německu. Slavnou pontifikální mši svatou bude pro ně sloužit tit.arc. mons.Josef Gawlina.

Rakouská kat.akce koná svou výroční konferenci v Innsbrucku od 4. do 6.září Promluví mj. jezuita P.Heinzel na téma:Křesťanská snášenlivost.

5. září začnou oslavy 800. výročí posvěcení dómu slagného benediktinského opaství v Seckau v Rakousku. Oslavy budou trvat měsíc. 5.září beuronský

Náš dnešní světec týdne je sv. Ludvík, král a vyznavač, přední ochránce a miláček katolické Francie, který se těší ve Francii podobné úcty a lásky jako u nás sv. Václav. Podobně jako tolik dětí i Ludvík vděčí především své matce za vše dobré co měl a byl. Blanka byla její jméno; moudrá a statečná žena, která spravovala království za Ludvíkovy nezletilosti; osiřel, když mu bylo 12 let. Čteme o ní, že v sedle se vyrovnala mužům, že státním záležitostem opravdu rozuměla, a přeče tím vším se nedala odvést od posledního cíle každého křestana. Katolická Církev ji uctívá jako světicu; svatá matka tedy vychovala svatého syna. Jsou známá její slova k synkům: Raději bych tě viděla mrtvého než aby ses dopustil těžkého hříchu. Když dosáhl plnoletosti ujal se vlády jako Ludvík IX. V 20 letech vstoupil v manželství. Byl požehnán a nazýván světcem na trůně. Byl pojmenován po svém dědečku energickou a moudrou činností vládařskou spojoval lásku k modlitbě, s rytířskou statečností časté posty a skutky pokání. Vydal nový zákoník v ryzím křesťanském duchu, dal soudům lepší zřízení a zavedl v zemi nestrannou spravedlnost. Potlačoval jakékoliv zločady, lichvu a nekřesťanské zvyky, soudy Boží, když Bůh sám zázrakem měl dosáhnout nevinu. Jeho vládařská činnost spočívala na přísné spravedlnosti, pravdomluvnosti a přímosti a na ryzí mírumilovnosti; nevykazovala žádného slabošství. Ludvík byl přítelem klášterů a kostelů, pobožným, chudobinců a útuikou pro střediskem kultury.

Láska k Církvi jej vedla na křížovou výpravu r. 1248. Přistál u Damietty a vypudil odtud Saracény. Ještě několikrát přemohl mohamedánská vojska, ale konečné vítězství mu nebylo dopřáno: Z hladu a veder se rozuměly ve vojsku nakažlivé nemoci a sám král onemocněl. Armáda, zdecimovaná nemocemi a hladem byla přepadena a poražena. I král se octl v zajetí a musel zaplatit vysoké výkupné. Ze Svaté země si přivezl do Francie ostatek trnové koruny K.P. a Sv. tého kříže. Pro ně postavil proslulou Svatou kapli, Sainte Chapelle. Situace katolíků ve Svaté zemi se po několika letech znova zhoršila; papežova volání k nové křížové výpravě uposlechl z křesťanských evropských panovníků jen Ludvík, třebas už byl starší a nemocen. Křížácké loďstvo zamířilo k Tunisu, aby odřízlo sultána od jeho zásobnice. Dobyli sice hradu postaveného na zříceninách někdejší Kartaginy; pro nedostatek potravin a zvl. pitné vody proplul ve vojsku mor; jednou z jeho obětí byl Ludvíkův syn a pak Ludvík sám. Zemřel smrtí svatých 25. srpna 1270. Se svým synem a nástupcem Filipem III. se rozloučil slovy, která byla jeho životním vyznáním: Nejprve ti přikazuji, abys Boha celým srdcem miloval a raději jakákoliv muka snášel, než by ses

těžského hříchu dopustil. Sešle-li natebe Bůh protivenství, přijímej je ochotně a myslí si, že s toho zasloužil. Popřeje-li ti Bůh štěstí, děkuj mu za to a střez se, aby tě pýcha ku zlému nesvedla; neboť bylo by nevděkem, kdybys obrazil proti Bohu daru jeho... K chudým a něštastným buď milosrdný a pomáhej jim, seč jsi.. Všeliké spory hled po dobrém urovat. <>

Na svátek sv. Ludvíka 25. srpna budeme se s úctou vkládat k tomuto francouzskému Otci vlasti, ale též k jeho matce sv. Ludvík nás bude učit vážit si náboženství, věrně plnit jeho povinnosti a zachovávat spravedlnost a lásku vůči těm, kdo nám jsou snad podřízeni. Ten křesťanský středověk byl snad fidelistický, byli tam páni a poddaní, a sv. Ludvík patřil k panům, byl králem, ale byl si vědom, že moc kterou má, dostal od vyššího krále, a že jemu bude vydávat pořet, jak své moci užíval. Dnešní tzv. beztrídní společnost taky zná lidé privilegované a chudáky; a ti privilegovaní chloubit se vlasti, zde je jeden z důvodů proč bojují proti Bohu.

Sv. Ludvík je konečně nějkrásnější chloubou své matky sv. Blanky. Nechť ona se přimlouvá v nebi za naše české maminky, které se nebojí přjmout třetí čtvrté i další dítě a jsou odhodlány vychovat je všechny tak jak ony byly vychovány v náboženském duchu. Čím více bude náš národ mít svatých Blanek tím více bude mít i svatých Ludvíků.

Kdysi mu kteřísi rádci vytýkali, že se dlohu modlí; "Divní lidé to jsou odpověď; Vykládají mi zle, že se mnoho modlím; kdybych ale po celé dny s nimi hodoval nebo týdny na honech se s nimi potuloval, nevytýkali by mi nic."

Česká římskokatolická rozhlasová stanice

ústav pro studium
totalitních režimů

24-8-64 *Un. 7 let od*
založil on leti rik v g., d.

V neděli sv.Otec sloužil mši svatou v městě Aprilii, uprostřed někdejších pontijských bažin. Po evangeliu pronesl kázání, ve kterém odůvodnil svou *poslední* návštěvu v tomto mladém městě, které vzniklo během několika krátkých měsíců v *Antiochii* v kraji kdysi opuštěném, souženém malárií. Svou návštěvou sv.Otec chtěl povzbudit obyvatelstvo k práci za povznesení jejich města, po stránce hospodářském a sociálním, ale též duchovní. Sv.Otec si pak položil otázku, zda opravdový křesťanský život může se rozvinout v moderním světě. Křesťanský život a život profánní se mohou zdát někomu věci nesmiřitelné; ale křesťanská víra není překážka, nýbrž pomoc, síla, která ovlivňuje a prospívá i životu profánnímu. Křesťanský život je jako světlo, které se rozžehne nad přítomným životem, dává mu smysl, význam, lásku, důstojnost lidskému životu. Kdyby slunce, které ozařuje křesťanství, mělo zhasnout, pak by se ztratil smysl života. Jistě křesťanský život sám od sebe nezmění zevnějšek profánního života. Vaše denní těžkosti zůstanou, ale křesťanství dá smysl věcem tohoto světa, vaši bolesti a vašim obětem i radostem. Budte křesťané, naučte se *syt* presvědčení, že Bůh vás má rád, že Bůh ve své proszřetelnosti bdí nad námi. Nakonec sv.Otec zval přítomné k modlitbě, aby konali dobré, kde jen mohou, aby si byli navzájem bratry, aby byli svědky evangelia a aby se měli navzájem rádi. - Svatý Otec sloužil mši svatou v Aprilii před průčelím znova obnoveného farního kostela zasvěceného sv.Michalu archandělovi. Původní chrám byl zničen za druhé světové války a zůstala z něho nachovaná jen bronzová socha sv.Michaela. Ještě před začátkem mše svaté pozdravil každého z nemocných, kteří byli na léhátkách a židlich kolem oltáře; jim a pak skupině věřících jakoby zastupujících všechny vrstvy obyvatelstva, sv.Otec podal při mši svaté přijímání. Po mši svaté uprostřed jásajícího obyvatelstva *Pavel VI.* jel k Ulici papeže Jana, při níž posvětil základní kámen nového farního kostela. Mezi přítomnými mše svaté bylo mnoho dělníků z okolních továren.

V neděli v poledne sv.Otec jako obvykle se pomodlil Anděl Páně s věřícími uprostřed papežské vily. Modlitbu měli obětovat na vyprošení ochrany P. Marie pro svět práce. Sv.Otec vzpomněl, že *se* chvílí vrátil z Aprilie, Tam kde před 40 lety byly neutěšené bažiny, bez domů a obyvatel, dnes stojí dvacetitisícové město s průmyslem a úrodnými poli. To dovedli vykonat lidé svou vytrvalou cílevědomou prací. Přál bych si, aby vaše dnešní modlitba byla obětována P.Marii navyprošení důstojnosti a svobody.

Kéž můj pozdrav a požehnání dojdou ke všem dělníkům, dělníkům na polích i v továrnách, ke všem kdo se namáhají, aby přeměnili zemi a učinili ji pohostinnější; musíme se modlit na umysl, aby práce zůstala dobrou, aby byla posvěcena vyšším úmyslem, aby odpovídala mravním zákonům, aby křesťanská víra dodávala pracujícím útěchu, aby je sílila a posvěcovala. Kéž práce nikdy neztratí moudrost, která ji má vést; kéž lidé se nedomnívají, že práce je soběstačná, že je si cílem. Práce nemůže být nejvyšší věcí na světě, al Nakonec sv. Otec pravil, že 8. září bude sloužit mše svatou jen pro řeholníky prostředkem, jak dosáhnout posledního cíle. Sváj proslov sv. Otec opakoval též v jiných řezech pro poutníky a turisty, kteří též byli na nádvoří. Čtrnáct kardinálů prislibilo svou účast na 38. světovém eucharistickém sjezdu v Bobmaji. Jsou to mj. boloňský arc. kard. Lercaro, polský primas kard. Wyśiński, africký kard. Rugambwa, biskup z Bukoby v Tanganjice, němečtí kardinálové Doepfner a Bea, filipinský Santos a z amerického světadílu saintlouiský kard. Ritter, arc. z Limy v Peru Ricjettts a čílský kard. Silva Henriquez. Katolický biblický dílo ze Stuttgartu spolu s Protestantským biblických ústavem a Krajsou knihovnou würtenberskou uspořádají velkou biblickou výstavu. Výstava bude tvořit jeden podnik k 80. sjezdu německých katolíků, konanému práve ve Stuttgartu. Cílem výstavy je podat přehled o dějinách a významu Písma svatého; výstavu otevře v neděli vídeňský arc. kard. König. Zístane otevřena do 27. září. Bude vystavena např. proslulá gotická bible Ulfilova, staré exempláře bible Vetus Latina a vulgáty, první překlad Písma sv. do němčiny od Martina Luthera a slavný stuttgartský žaltář z doby karolinské. Výstava cíce podnít katolíky k horlivější četbě Písma svatého a naznačit, že Písmo svaté má ústřední místo v životě Církve a všech katolíků.

Radiowatikana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

21/8/64
Základy bezbožectví v Rusku.

Když po první světové válce se vystěhovalo mnoho ruských křesťanských myslitelů na Západ, do Evropy a později i do Ameriky, seznámila se katolická veřejnost osobním stykem s mnoha představitely ruské Církve a ruské teologie. Přátelský styk umožnil výměnu názorů. Často pak přišla na přetřes otázka, jak se ~~je~~ mohlo stát, že ruský národ, známý svou vírou a vychvalovaný pro svou oddanost k myšlenkám evangelia, najednou propadl vládě bezbožec. ~~čítačky~~ ~~že~~ Křesťané nebyli schopni odporm, nebo jich už bylo tak málo? Velký kolos, kterému se říkalo pyšně pravoslavná Rus, už ~~zůstával~~ asi jevil dávno znaky vnitřního odpadu od ducha Kristova. Náboženství zůstávalo jen vnějším ná-trem. Mnozí z uprchlíků se velmi důrazně bránili proti tomuto tvrzení. Tvr-dili, že bezbožectví je jen přechodný stav, že ateistů je v Rusku jen nepatrné procento a že se udržují pouhým násilím. Jiní, z představitelů pravoslaví se dívali a dívali na situaci střízlivěji a přiznávají, že určitý úpadek nábo-ženského smýšlení se projevil už dávno. Odkud přišel? Často a často je slyšet z úst věřících Rusů obžaloba: Nevěrectví k nám přišlo ze Západu, z Evropy, je to importované zboží spolu s německou filosofií a s časopisy ~~zůstával~~ německými a francouzskými. Některí pak šli tak daleko, že ~~zůstával~~ za první dalekou příčinu bezbožectví udavají samu katolickou Církev. Ona prý to byla, která poprvé propadla racionalismu, a to už ve středověku. Šlo jí o to, aby si víru odvodnila rozumově, začala myslit ve filosofických kategoriích. Další krok udělala renesance. Přestala se o víru zajímat a spokojila se už jen s tím, co je lidskému rozumu přístupné. Pak přišla t. zv. filosofie moderní, která už víru úplně popřela. Francouzští deisté sice ještě připouštěli, že Bůh existuje, ale jen Bůh rozumový, to jest takový, jakého si sami vyrobili svými pojmy. Je se pak čemu divit, že přišel Marx a materialisté, kteří tuto výro-bu ~~zůstával~~ pojmu Boha považovali za neproduktivní a vyloučili ji z myšlení?

Obžaloba je dost závažná, i když se zrodila jen z jakéhosi vlast-ního sebeospravedlnění. ~~čítaček~~ ~~zůstával~~ Více na to však nezáleží.

~~Křesťanství~~ Katolíci se diví pravoslavným, jak to, že se neubránili ateismu a pravoslavní ~~ukázali své věření~~ se hájí obviněním opačným: "Vy jste tomu vinni!"

Monoh článků už se objevilo o této otázce, která už se začínala považovat za neaktuální. Než v poslední době se k ní ještě vrací P.Bernard Schultze, profesor Východního ústavu v Římě v serii článků ~~nikdy~~ s titulem Das Gottesproblem in der Osttheologie, Pojem Boha ve Východní teologii. ~~Ž~~ Na rozdíl od předcházejících polemik přistupuje k otázce historicky. Sleduje vývoj, tak jak se mu jeví u hlavních myslitelů Východu.

Přirozeně musí začít od řeckých Otců, protože jejich spisy byly vždycky hlavní četbou a hlavním zdrojem ruského bohosloví. Vělci spisovatelé ~~nikdy~~ ~~txekáckou~~ křesťanského starověku už stáli tváří v tvář velkým racionalistic-kým hnutím. Nuprojevávaly se tenkrát ještě jako přímé popírání Boha, ale jako t. zv. herese, kacírstva. Sv.Basil, jeho bratr sv. Řehoř Nysský a jejich společný přítel pochopili dobře odkud všechny ~~ž~~ mylné názory na Krista, na Církev, na Ducha svatého prýšti. Arius a jeho žáka Eunomius si usmysyli spekulovat přemýšlet o Bohu v pojmech známých z řecké filosofie. Připustili tedy jen to, co se jim zdálo v souladu s aristotelovskými nebo platonskými pojmy. Nemá tedy smysl příti se s nimi ~~ž~~ o tu nebo onu pravdu. Je potřeba hájit samy základy naší ~~ž~~ víry: Boha nikdy nikdo neviděl, praví sám Kristus Pán, bydlí ve světle nepřístupné, převyšuje všechno lidské myšlení. Chtít Boha uzavřít do pojmu lidských, to z mená jej nutně umenšit, ~~ž~~ nepochopit.

P.Schulze pak ukazuje, jak toto tvrzení, samo v sobě velmi správné, pronikalo víc a víc do všech knih, homilií i modliteb východní Církve. Autoři si sice byli vědomi, že je u sv. Pavla také tvrzení opačné, že totiž lidské poznání stačí k tomu, abychom poznali Tvůrce ze stvořených věcí. Právě proto jsou podle Apoštola národů neomluvitelní všichni ateisté, protože dostali rozum a rozum jim říká, že existuje nejvyšší bytost, která zachovává a řídí svět. Jak k sobě patří nyní tyto dve pravdy, obě ~~txekáckou~~ stejně křesťanské? Z jedné strany Bůh převyšuje všechno poznání a z druhé strany, každé dítě je

schopné dojít k jeho poznání? Už staří Církevní Otcové odpověděli jakýmsi způsobem na tento zdánlivý protiklad. Z přírody poznáváme Tvůrce, ale ~~je~~^{ne} jeho bytnost, esenci, to co je On sám v sobě, nýbrž jen jeho vlastnosti. Víme, že Bůh je, ale nevíme, co je. Velký význam měl v řecké teologii v čtrnáctém století arcibiskup Soluňský Řehoř Palamas. ~~oddělil~~ Oddělil od sebe Boha samého, jeho bytnost a z druhé strany Boží vlastnosti. I po smrti v ráji prý neuvidíme Boha samého, ale jen jakési energie, které z něho vyzařují.

V Rusku propagoval tyto nauky řecký mnich Maxim Grek. On sám ve svém mládí byl v Italii, studoval ve Florencii, poslouchal kázání Savonarola a vstoupil do dominikánského řádu. Po dlouhou letech však odešel, vrátil se do vlasti, stal se mnichem na hoře Athosu a později byl pozván do Ruska, aby pomáhal při překladu slovanských knih z řečtiny. Ze svého pobytu v Italii si odnesl jakousi znalost katolické filosofie, ale ta se časem proměnila v nenávist ke scholastice a ke všemu způsobu myšlení západnímu. I V Rusku propagoval tento svůj odpor k rozumovému poznání. Zatím co se tedy na západě bohoslovci katoličtí snažili upřímně a pokud možná jasně vysvětlit, co a jak se může rozumem v náboženství poznat, východní pravoslavné katechismy stále opakovaly, že jediné poznání Boha je vírou a že rozum při tom jen škodí.

✓ V moderní době se na Západě vyskytlo hnutí racionalistické a bezbožecné. Nedá se upřít, že podloilo víru mnoha slabých. Ale celkem ~~je~~ Církev obstala v této zkoušce dobře. Nežtají se s tím, že jsou v naší nauce t. zv. mysteria, která se dají jen věřit. Jsou tu však pravdy, které se dají rozumem osvětlit a dokonce i sama víra má svůj rozumný základ. Katolík, který je vzdělaný ve svém náboženství ~~je~~ byl a je stále schopen čistě vědeckou rozumovou metodou dokázat protivníkům, že jejich námitky kriticky neobstojí. ~~Základ~~
Pokud jde o Církev Východní, pravoslavnou, při vší své sympatii, kterou k ní chová, musí autor naší studie přiznat, že zanedbalá ~~základní~~ ~~základní~~ ~~základní~~ ~~základní~~ poskytnout svým věřícím tuto nutnou výzbroj do moderní doby. Není proto divu, že zvláště tuská inteligence pod návalem ateismu v na konci minulého století žakolísala, a že velká "pravoslavná Rus" se objevila před světem jako bezbožecný stát. Zdá se, že mnoho pravoslavných už dnes začíná chápát správně situaci. Katolická Církev není nepřítelkyní jejich víry, ~~je~~ Práv naopak, jen ona svou tradicí jim může poskytnout to, čím se víra uchrání a uhájí.

2071

Sv.Otec Pavel VI. udělil ve středu dopoledne obvyklou generální audienci. Při ní pronesl provolání k míru. Přiměly ho k tomu především dva důvody: Před několika týdny jsem slavili 50. výročí začátku První světové války a zanedlouho si budeme připomínat 25. výročí začátku Druhé světové války; a druhým důvodem jsou hluboké rozdíly mezi národy, které nejednou už už pro puknou v krátký soubor, při němž neschází mrtvých a raněných, rozdíly, které mohou být předzvěstí daleko větších souborů. Pavel VI. připomněl co vykonali jeho předchůdci, aby odvrátili obě svatové války; vzpomněl provolání k míru, jež učinil Jan XXIII. a varoval svět před vším, co dosvědčuje zhoršení pokojných vztahů mezi národy.

Při blížícím se 25. výročí propuknutí 2.světové války před našimi duchovními zraky vyvstává vzpomínka na 24. srpen 1939, kdy jsem byl přitomen rozhlasovému poselství papeže Pia XII. Slavnostním, vážným hlasem, jako Boží prorok a otec světa. "Silou rozumu, ne zbraněmi vítězí spravedlnost.. Nic není ztraceno mírem; vše můžeme ztratit válkou. Kéž lidé zase začnou mít pochopení jeden pro druhého; kéž znova začnou vyjednávat." Tato slova nechtěli slyšet ti, kdo snili o rychlé a rozhodující válce, jež by jim přinesla moc a slávu. Týden po onom projevu Pia XII. válka propukla.

Též [drama] hrôzné a krvavé] první světové války varovali papežové, zapříšali, mluvili o bolesti, kterou může vyvolat. Je mylné, naprostě neodpovídající dějinám obviňovat tického vpravdě lidského papeže jako byl Pius XI. jako by byl spoluvinen na propuknutí světové války - a přece někteří se toho odvážili. Ještě stále zní jako krutě pravdivá v srdeci všech, kdo mu seli trpět pro první světovou válku, slavná slova papeže Benedikta XV. o zbytočném krveprolití, když mluvil o válce.

Nedůvěra, kterou byla v minulosti obklopovala napomenutí papežů, nebenebná odvahu opakovat otcovskou výzvu k míru, když toho žádá dějinná chvíle a povinnost našeho apoštolského úřadu. Slavnostní slova, která nás předchůdce blahé paměti Jan 23., se obrátil k světu v encyklike Mír na zemi, nezněla nadarmo; svět pocítil, že ona slova měla dvojí moc: byla nejvýš možná, nejvýš laskavá.

Mír je největší statek lidstva na této zemi; ale je to křehký statek, je to výslednice složitých a nestálých činitelů, do nichž zasahuje neustále vůle člověka. Proto mír není nikdy žcela stálý a bezpečný; v každém okamžiku lidé nad ním musí být a jej hledět znova obnovovat a zabezpečovat;

cházka
mír velmi snadno ~~jslábne~~ a upadne, jestli neustále se neodvolává na ony pravé zásady, které jedině jej dovedou zrodit a uchovat.

V těchto dnech jsme svědky následujícího jevu, který budí velké obavy: ztrácejí na vážnosti některé základní zásady, na kterých mír se má zakládat a kterých lidé ~~už~~ pevně dosáhli; tak aspoň se domnívali, (po tragicích zkušenostech dvou světových válek) Současně vyvstávají ~~některé~~ nebezpečná hesla pomocí kterých ~~už~~ někteří lidé ~~hlásí~~ krátkozrakosti rovnováhu nebo lépe nestálé příměří ve vztazích mezi národy a mezi jejich ideologiemi.

Znovu se přehlíží posvátný a neotknutelný ráz lidského života; znova se počítají lidé podle jejich počtu a jejich případné účinnosti válečné, a ne podle jejich důstojnosti, podle jejich potřeb a jejich vzájemného ství. Vidíme nové známky obnoveného rozdělení a nepřátelství mezi národy, mezi lidmi různými kmeny a kulturami, národnostní pýcha, ctižádostivá politika, závod ve zbrojení, a sociální a hospodářské rozdíly živí toto rozdělení.

Vrací se neoprávněný názor, že mír se může zakládat jen na strašné síle smrtonosných zbraní; zatím co na jedné straně se mluví a pracuje, aby se zbrojení omezilo nebo odstranilo, na druhé straně národy nadále rozvíjejí a zdokonalují náčivou schopnost zbraní.

Znovu se umenšuje hráza před válkou a její odsouzení, protože nedovede vyřešit mezinárodní otázky; na různých bodech země vybuchují jako hrázostrašné jiskry válečné chvílkové konflikty, a tak umensují schopnost příslušných organizmů, být prostředníkem a zajistit mír a vyhradit čestnému a svobodnému diplomatickému vyjednávání právo udělat rozhodující opatření.

Znovu povstává politické sobectví a ideologické jako pravidlo života národů; ohrožuje se klidný život celých národů, tím že se mimo ně organizuje půvratná propaganda a revoluce; zneužívá se dokonce hesla míru, aby se podporovaly rozdíly sociální a politické.

Znovu povstává sobectví, vyhranění zájem, vášnivé napětí, nenávist mezi národy; zmenšuje se úcta k poctivosti, bratrství a solidaritě; zmenšuje se láska.

Jestli bezpečnost národů spočívá na oprávněném a kolektivním použití zbraní, pak musíme připomenout, že bezpečnost může spočívat ještě více na úsilí o vzájemné pochopení, na velkomyslné, čestné vzájemné důvěře, na sile vědomé spolupráci, usilující o společné dobro a zvláště o pomoc rozvojovým zemím. Mír spočívá na lásce.

O tomto zlatém slovu se chceme ještě zmínit a je zdůraznit, abychom rozest-

bílý plášť míru nad vzpomínkou na strašné minulé války.

Kéž by se tento plášť sněsl na válečné hřbitovy, tak aby v nich byly uloženy mrtvoly padlých, kteří ~~jsou u~~ moudrost ~~je~~ čekají na toto poslední gesto lidské lásky a čekají, že sirotci a příbuzní je budou moci navštívit a uctít; kéž tragický spánek tolka obětí probudí u následujících generací výstražnou památku na tragedii, která se už nesmí opakovat.

Kéž bílý plášť míru se snese jako prapor přátelství a naděje nad domy, ve kterých se konají ~~sasedání~~ mezinárodní úrovně nechť jde k slávě a posile všem, kdo s moudrostí a poctivostí pracují, aby zbratřili ~~xxxi~~ národy.

Kéž bílý plášť míru zazáří na obzoru nynějších i budoucích dějin a přesvědčí lidí, že mír může přijít jen od slunce Živého Boha; (bez víry v Boha,) jak může existovat upřímný, svobodný a bezpečný mír?

Lidé dobré vůle, končil sv.Otec, naslouchejte tomuto pokornému, bratrskému a otcovskému hlasu; připomíná vzpomínce nevyhleditelnou na dvě strašné války, nevrhá ~~na~~ nynější obzor prázdné, hrůzostrašné vidiny, ale chce, aby do hloubi srdcí pronikla výzva k moudrému a odpovědnému zamýšlení, napomenutí, aby lidé nad jakýkoliv ~~soběcký~~ zájem, nad jakoukoliv jinou hodnotu postavili zájem o lidskou důstojnost a bratrskou svornost, předzvěst radosnosti ablahobytu, které se nikdy nemohou zrodit z války, ale z míru, z upřímnosti a dobroty.

Bůh sám dává nám na rty toto poselství, posíláme je světu s důvěrou, spolu se svým pozdravem a svým požehnáním.

Generální audienci v C.G. bylo přítomno mimořádně mnoho poutníků a turistů, můžeme bez nadsázky říci, že zastupovali celý svět, a němuž se sv.Otec svým provoláním k míru obracel. Sv.Otec sám pronesl krátký souhrn svého provolání v hlavních světových řečech.

V Assisi začal v úterý letošní kurs kristologických studií. Ústředním tématem přednášek je článek víry z Kreda: Věřím v jeden křest. Je přítomno na 2000 osob. O křtu u sv.Pavla prmluvil arc. z Ferary mons.Mosconi. Kníže Karel Löwenstein, předseda ústředního výboru německých katolíků, podal přehled všeho, co v boji proti hladu a bídě ve světě vykonali němečtí katolíci Mons.Albert Castelli, tajemník Italské biskupské konference a prof. anglické literatury na Kat.universitě v Miláně podal přehled textů, které má o křtu anglický ~~spisovatel~~ Shakespeare. Účastníkům kurzu poslal pozdravný telegram a své požehnání sv.Otec.

Polský primas kard. Wyšinski pronesl ve středu kázání k 80 000 poutníků, kteří připutovali do čenstochového. Patříme k národům, které budou mít i v budoucnu důvěru v P. Marii. Po tisíc let jsme zůstali věrní Církvi a jejím biskupům, i když ani u nás nechyběly chvíle slabosti a mučednictví. Kard. Wyš. připomněl, že r. 1956 polští biskupové ohlásili devítiletou přípravu na 1000. výročí pokřesťanění Polska. Mocnosti temnot začaly akci proti kříži, ale jejich činnost musela přestat a kříž zůstal a zůstane jako znamení naší víry. Síla Církve není politického rázu, ale spočívá v posvěcující milosti; kard. Wyšinski závěrem se zmínil o boji biskupů proti zákonu o ~~ZKKK~~ ^{přerušování} těhotenství, který parlament přijal r. 1958; pro katolíka jakýkoliv útok na klíčí život je hřích proti pátému přikázání.

Do Lurd připutovalo 100 poutníků ze Senegalu; vede je gen. vikář z Dakaru mons. Dione; je to první pouť ze Senegalu po prohlášení nezávislosti země.

Hlavní manifestací 80. sjezdu německých katolíků ve Stuttgartu, který začne příští týden se zúčastní ^{katoličtí} ~~též~~ příslušníci jiných národů, kteří žijí na území NSR, jako Poláci, Ukrajinci, Maďaři, Češi, Slováci, Litanci a Lotyšci. Každá z těchto národností bude mít též svůj vlastní program se společnou mší svatou a schůzkou. Biskup z Jacksonu v severoamerickém státě Mississippi mons. Gerow vydal pastýřský list o rasovém odlučování. Ohlašuje především, že 51 škol základních a 25 středních od 1. září otevře své brány katolickým dětem bez rozdílu barvy pleti.

V Lovani se koná misiologický týden; je mu přítomno na 300 zástupců ze všech světadílů. Sjezd má za téma, jak navázat první styky s příslušníky mimo-křesťanských náboženství.

~~ové~~ ^{v Ekvádoru} Biskup z Riobamby mons. Prochno a ~~biskup~~ ^{z Cuenky} mons. Manuel de Jesus Serra no abad dali k dispozici Ústavu pro kolonizaci téměř všechnu půdu, která patřila jejich diecézím. Ústav pro kolonizaci byl pověřen, aby uskutečnil pozemkovou reformu v zemi. ~~Svým~~ ^{del} příkladem biskupové chtěli ^{Kostel} ~~Vyzvat~~ majitele latifundií, aby ~~dali~~ ^{spuštěli} ~~nemajet~~ půdu nájemníkům a nádeníkům.

V Johanesburku ~~v Jižní Africe~~ biskup mons. Boyle posvětil největší chrám Sv. Otec Pavel VI. posvětil jeho základní kámen při své návštěvě v Africe r. 1962; ke konsekraci poslal jako svůj osobní dar zlatý kalich a umělecké svíčny pro hlavní oltář. Kostel stojí ve farnosti Moroka a je zasvěcen P. Marii Královně světa. Farnost čítá 25 000 věřících.

Čtrnáctá vnitřní třídu poslal me 1st říšský funkční w. Rue k nim.
b. Používal jsem ve své působnosti v ČS. Vysoké SO. využíval i hradní
valy a v. některou možností post. valy. Na všechny jsem základní
dnes obnovují mimo; mnoho jsem měl vlastní místní plánování dle vlastních
pozorování, které jsem mohly propojit s myslivými hradby, pásy. Lze-li všechno všechno
val, ať už vnitřní nebo venkovní, mít všechny vlastnosti
družinu hradu je využitelnou
místek - mimo. Funkční w. Rue řekla | x Supsil, co jsem mimo všechny
zdejší jsem zdejší všechny mimo
všechny.

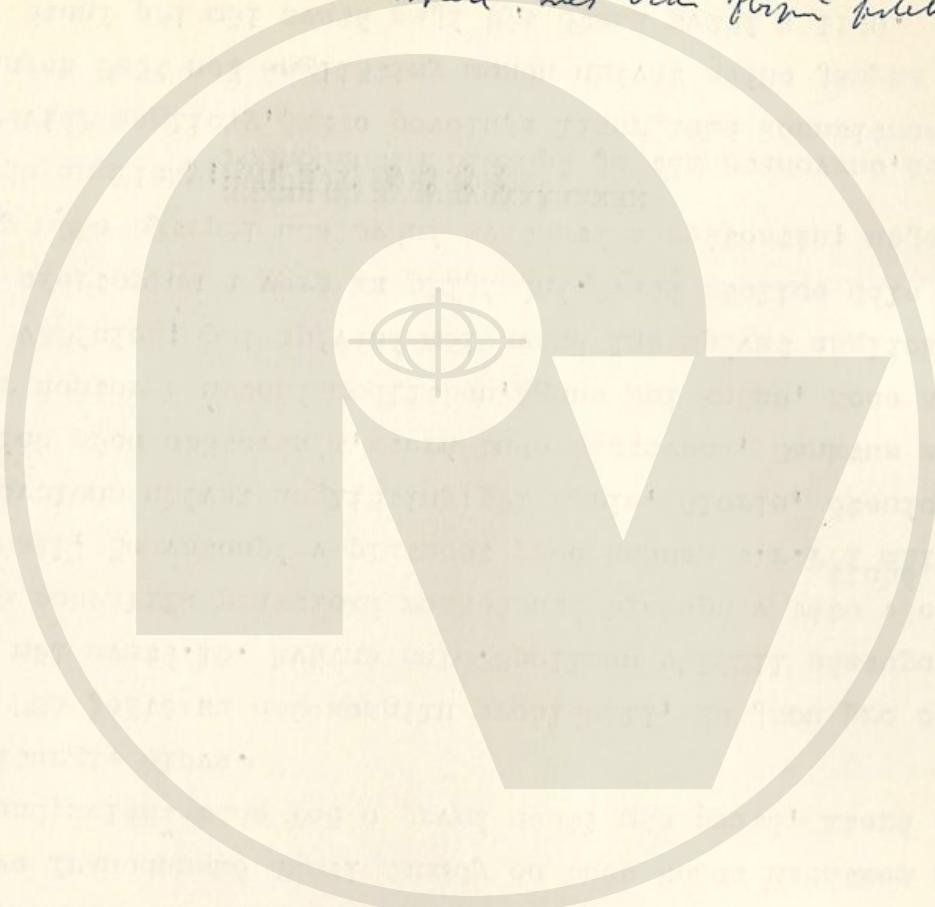
*Lish'ni pustneyi' vajid nch, er ~~fi~~ terheh neit min; nevalay'i
fremant she min, as nidi u' angan' ideology a zopelati jisti
nia nch}.

V Kanadě už v prosinci 1963 biskupská komise pro pastoraci a liturgii ~~xxx~~^{zaslala} všem biskupům dotazník; ~~aby~~^{chápal} jejich mínění stran překladů, kterých by se mělo užívat při čteních mše svaté a při breviáři. Kanadská biskupská konference 14. února t.r. rozhodla, že při všech mších svatých mohou být hned čtena všechna čtení v domácím jazyku. Podobně při mši svaté, při níž se udělují kněžská svěcení, napomenutí biskupa mohou být čtena domácím jazykem; a hned bylo též určeno, kterého překladu se prozatímně smí užívat, podobně ~~xxx~~^{jaký} pro modlitbu breviáře. Při mších sloužených pro příslušníky jiných ~~máx~~^{řečí než} jsou anglická a francouzská ~~rodin~~^{se} smí užívat překladů, schválených v jejich rodné zemi. Provedení liturgické konstituce biskupové věnovali též pastýřské listy; zmíníme se jen o jednom listě; biskup z Nicolet mons. Martin který pracoval v koncilové liturgické komisi upozorňuje své kněze a věřící, že zavedením domácího jazyka věc není rozrešena. Církev žádá na kněžích opravdové úsilí, aby ~~maxim~~^{vychovávali} v duchu ^{tiché} věřícím ~~liturgické~~^{na} liturgickém; kněžím klade na srdce trpělivost a poslušnost hierarchie: neukázněné činy mohou zpomalit nutné reformy, když totiž se zavádějí bez poslušnosti Svaté stolici a biskupům. V Chicoutimi, ve francouzské části Kanady se bude konat začátkem září velký liturgický sjezd; zvláště bude řeč o první části mše svaté, která je někdy nazývána jako liturgie slova.

Biskupové USA ještě za dnu koncilu prohlásili, že jsou pro co nejvíce angličtiny při mši svaté. 15. května kard. Spellman ohlásil zástupcům tisku, že Sv. stolice schválila praktická rozhodnutí biskupů v této věci. Kard. Spellman prohlásil, že vstoupí v platnost před koncem t.r. ^{tiché} při mši svaté pro věřící je dovoleno užívat angličtiny: při Kyrie, Gloria, čteních, Kredo, modlitbě věřících před obětováním, které bude sestavena, Sanktus spolu s Benediktus, Pater noster s úvodní modlitbou, Agnus Dei kněze, Ecce Agnus Dei při přijímání věřících; při zpívané mše svaté lze zpívat anglicky též Introit Graduale, ofertorium a verš k přijímání. Svatá stolice dále schválila, koli angličtiny může být při udělování svátosti a svátostin; nejednou sama forma svátosti je anglicky; ~~maxim~~^{rozhodnutím} biskupů je též stanoveno, že kněží se mohou modlit breviář anglicky, jakto povoluje liturgická konstituce a motu proprio věřící jiných řečí než angličtiny mohou užívat svého jazyka podobně jako angličtí; čtení při mši svaté mají být čtena tváří k lidu. Liturgické konstituce v zemích Lat. Ameriky si vzala na starost latinskoamerická biskupská konference CELAM; usiluje se především o co možná jednotnost

nevýh

lenský ústav pro studium totalitních režimů
Václav Havel
Václav Havel
v Evropě, kde a když, mohou vzniknout další totalitní režimy.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

i když jistě biskupové jednotlivých zemí mají svobodu zavést leccos více nebo i méně. Má být sestaven jednotný epištolář a evenageliář v řeči španělské, ale nezapomíná se ani na indiánské kmeny, které španělsky nemluví. V Čile zavedli už od první neděle v květnu španělštinu do mše svaté až po verš k obětování, pak do dialogované části preface, Pater noster s úvodními slovy; *Pu. n. m.*, *Agnus Dei*, přijímání věřících i se slovy "Corpus Christi, Amen."

Nakonec ještě několik slov o Austrálii. Podle mínění arc. z Hobartu mons. Younga liturgická konstituce ukončuje údobí, ve kterém Církev, *často* ztotožňovaná s latinským obřadem, byla mylně považována jako skutečnost předevší ~~nevější, legalistickou~~. Nyní se priblížíme více tradicím převládajícím ve východní církvi, pro kterou Církev je především kultovní společenství. Už loni australští biskupové schválili jeden překlad breviáře, jehož užívání bude dodoleno kněžím, kteří o to požádají biskupa. V červnu t.r. biskupská konference ohlásila, že Sv. stolice schválila některé novoty v liturgii; mohly být zavedeny od 1. července se svolením biskupů. Při mši svaté se může užívat angličtiny všude, kde ~~při všech částečkách, které se kněz modlí~~ - az na prefaci. Podobně bylo schváleno, že se angličtiny smí užívat při udělování svátostí a svátostin při napomenutích a promluvách biskupa při svěcení kněžstva, podobně jako při obřadech Velkého pátku a velikonočního bdění. Kard. Gilroy ze Sydneu dovolil ~~všeobecne~~ toto hojně užívání angličtiny; dodal, že věřící tak lépe pochopí význam toho, co se děje na oltáři, že nekatolíci poznají krásu a bohatství katolické liturgie. Zavedené změny se týkají jen mše svatých sloužených pro věřící; soukromé mše svaté zůstávají beze změny; a kard. Gilroy dodává, že ~~v každém~~ neděli v každém farním kostele má být jedna výhradně latinská mše svatá.

*Dokl. na ja
knižnici
F. Š. d. f.*

V pondělí arc. ze St. Louis kard. Ritter sloužil první mše svatou v angličtině u příležitosti Liturgického týdnu. Bylo přítomno na 16 000 věřících. Liturgický text byl schválen severoamerickými biskupy a Svatou stolicí. Je pravdepodobné, že užívat angličtiny při mše svaté bude v USA dovoleno od 29. listopadu, tj. od začátku nového liturgického roku. Od 14. září bude dovoleno přisluhovat 5 svátostí výhradně anglicky, to znamená všechny, až na svěcení kněžstva a zpověď.

La Civ. Cattolica přináší zprávu, že Sv. Otec zkrátil dobu lačnosti před sv. přijímáním pro francouzské biskupy na jednu hodinu; dovolení je dáno na tři roky, a nesmí být nebezpečí pohoršení. Zkrácení ale neplatí pro všechny, nýbrž jen pro nemocné v nemocnicích a ústavech, děti a mládež, když z kostela jdou přímo do školy nebo do práce; vězňové; dělníci, kteří

pracují v noci nebo vykonávají těžkou práci. Kongregace konsistoriální dala podobné dovolení už dříve pro námořníky.

~~feleťa~~ Karel. Ritter po této řeči apl. min. v. přiříkl nároku, že může už všechna svého - moudří - využít; bez ohledu tedy může použít zejména zvyšování volelosti v let. žež po říši. Ale, že jde, že všechno výše mohlo v alžír USA, všechno bylo všechno blázniv. Přebírá, všechno vzdává, ale myslí, že všechno všechno zneužívá a všechno všechno vzdává v zájmu svého.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Vatikánské pošty vydají 22. září sérii známek k 100. výročí založení Mezinárodního červeného kříže. Série se skládá ze tří hodnot a na známkách je zobrazen motiv z podobenství o milosrdném Samariátnovi s příslušným nápisem, letopočtem, Vá červeným křížem.

V Assisi pokračuje sjezd kristologických studií na téma článku víry: Věřím v jeden křest. O pracích na nastávajícím třetím zasedání koncilu mluvil k novinářům biskup z Brixenu v sev. Itálii mons. Gargitter: na třetím zasedání se bude znova mluvit o primátu římského papeže, o kolegialitě biskupů, o vztazích mezi biskupy a římskou kurii, o apoštolátu laiků a o jáhenství.

o ekumenickém hnutí a o vztazích mezi katolickou Církví, odloučenými církvemi a jinými náboženskými skupinami a konečně o přítomnosti Církve v dnešním světě. Ve své přednášce před účastníky sjezdu mons. Gargitter pravil, že ze křtu plynou pro každého křestana morální a sociální povinnosti; křtem člověk je zapojen do společenství pokřtěných, jímž je Církev; křtem stáčá se odpovědným za záchrannu pokřtěných i těch, kterým se ještě této svátosti nedostalo. Velkým dojmem působila na přítomné křížová cesta a mše svatá v tzv. Poustevně, kam se sv. František uchyloval k modlitbě. Křížová cesta byla obětována za všechny, kdo trpí protože přijali křest a se k němu hlásí.

Od 20. září 45 000 sester vincentinek bude nosit nové řeholní roucho, jednodušší, přizpůsobené dnešní době. Dosud sestry vincentinky nosily řeholní šaty, jak jej nosily ženy za doby sv. Vincence z Pauly a sv. Ludvíky Marillacové, zakladatelů společnosti. Vincentinky spravují 42000 charitativních ústavů v 66 zemích.

~~Česká sekce Vatikanského ústavu pro studium totalitního režimu~~

Tři protestantští biskupové bědou přít. hlavním slavnostem sjezdu něm. kat. v rozhovoru s redaktorem německé kat. tiskové služby biskup z Rottenburku mons. Leibrecht jménem německých katolíků poděkoval jim za tuto přislíbenou. ~~Leich~~ ~~přítomnost je znamením dobrých vztahů mezi těmito dvěma křestanskými~~ ~~časopis za jejich příslušenou účast na sjezdu nem. katolíků~~ církvemi. Mons. Leiprecht se jak zmínil o heslu sjezdu: Přeměňte se, a smýšlet novým způsobem; toto heslo musí být uskutečněno i po skončení sjezdu a to na žrovni diecézní i farní. Letošní kat. sjezd má biblický ráz; všichni katolíci mají žít svůj náboženský život Božím slovem, končil.

* hej muzili fot. a. W. M. M. H. dr. Š. Š. Š.

28/81 64

RaVat

"A léta přešla..."

Fundat. dneška v Vol. 28
per

1

Vážení posluchači,

je potěšující, že naše národní cyrilometodějšké jubileum, které jsme letos oslavili opravdu v celém světě, našlo mladého básníka v exilu. Již jednou jsme Vám hovořili o sbírce Stanislava Šmelhause "Velehradské zvony". Dnes se k jeho básním vracíme. Chceme se zamyslit nad jejich celkovou stavbou a nad směrem jejich myšlenek.

Ve Šmelhausově sbírce "Velehradské zvony" nejsou ani tak zvrhujející jednotlivé básně. Jejich vnější tvář je prostá, snad i někde neumělá, tradiční a lidově srozumitelná. Básnický střed této knihy tkví spíše ve vnitřním plánu, který řídí a modeluje celé dílo. Mladý autor objevuje nejdřív pevné základy národních dějin, odhaluje nadčasové osy v malých i velkých událostech naší vlasti. Exilová zkušenost mu dala prožít svým způsobem potřebu svobody a pevné, neroztržitelné svazky s domovem. Ukázala mu v celé šíři a v celé hloubce skutečnou duchovní a náboženskou situaci rodné země. Ukázala mu věrnost i zradu, vtestup i pád, život i smrt.

Prožitá víra v Boží prozřetelnost chrání Šmelhause před pesimismem. Jeho poezie dýchá křesťanskou nadějí a gravituje k živým zdrojům, které napájely vždy naši odvěkou kulturní tradici.

Křesťanská tradice není jakýmsi památníkem uchovávaným v národním muzeu nýbrž milostí stále živou a stále potřebnou. Dnes v době zkoušek se stala opět naléhavou výzvou, úkolem a posláním. Burcuje a volá hlavně mladou generaci k práci a k duchovní obnově křesťanského života a křesťanských hodnot v českých zemích. Spolu s národními svědcí chceme se přičinit, aby Praha byla opravdu zase zlatou monstrancí sestavenou z chrámů; aby byla matkou měst, kamenou modlitbou, stánkem pokoje a bránou bratrství. Tuto opravdu katolickou Prahu je třeba stále dostavovat, dobudovávat, chránit a vybojovávat z potupného zajetí jejích vlastních hřichů.

a z ponižujícího područenství našich vlastních zrad. Naším spojencem je to sama láska Boží, která šetří a vysvobozuje ze samovražedného nebezpečí ty národy, v nichž žije alespoň deset spravedlivých. "Je v Praze alespoň deset spravedlivých? - ptá se náš básník Nalezne k Otci český Sion cestu?/ Hle, národ český v prachu, Hospodiene,/ pokořen, touhou po pokání hyne! Ušetři Prahy, vyslyš proseb tklivých! Smiluj se pro těch deset spravedlivých! /

My dnes víme toto: je naším prvním úkolem rozmnožit počet spravedlivých, kteří jsou jakoby magnetickou střelkou Boží milosrdené lásky. Po trpělích zkušenostech cítíme tíhu své viny a boli nás hambavlastních hřichů! Stydíme se hlavně za nízkost a podlost hříchu spachaného na Marii, Matce Boží v prvních dnech naší obnovené státní samostatnosti.^{J. W.} Proto slibujeme - říká Šmelhaus: na Starém rynku před věžemi Týna postavíme opět štíhlý sloup se sochou Mariinou jako symbol naší obnovené věrnosti, našeho pokání a pokorného návratu. Pražské zvony se opět rozevzučí poselstvím víry, rozechvějí se naše srdce jako rozhoupané zvony. Věže kostelů boudou opět jak ruce vzpjaté ukazovat směr našim modlitbám.

Pro exulanta přikovaného svou touhou ke vzdálenému domovu je "horčko žít a myslit". Ve Šmelhausové poezii však vytušíte povinnost nezdávat se ~~a nemalomyslnět~~. "Tam skálou viz, ~~a~~ níž oceán se tříští - říká náš básník - a na ní maják svítí z daleka! / Tou skálou budme s vírou ve dny příští, / že svobody se země dočeká, / kde z mučednické krve zítřek prýští". Naši tragikou naní ani tolik síla zloby a vnějšího nepřátelství jako spíše naše mravní a charakterová ochablost, nedostatek opravdového nadšení a pevnosti páteče. Proto volá Šmelhaus: "Však pamatuj, že tvrdá česká lebka: / mój pevný hlas! Žij s úsměvem a ruku podej boře, / ne do zad nůž; pomluvu nech ať vlastním zem se odře. / Pak budeš muž!"

Autor věnoval svou pozornost i orelstvu. Výchovný úkol orešských organizací a orešské myšlenky netkví jen v tělesné zdatnosti nýbrž ve vybudování mravní připravenosti. "Modlitba štítěm nezdolným/ a naděje brní jest; / meč lásky v dlaních odvážných/ žne zlobu z našich cest."

29/8/64

- - -

Matematik a dílna Boží.

Kierkegaard píše ve svém deníku: " Archimedovským bodem světa je ve skutečnosti komůrka s klekátkem, kde se lidská duše opravdu modlí: odtud jest hýbána země." Snad v matematice, více než kde jinde, bychom mohli sledovat zásah Boží Moudrosti do světového dění.

Matematika je logicky nejlíp vybudovanou filosofickou soustavou, v níž není nesouladu ani vnitřních rozporů, která v nové době dosáhla úžasných pokroků nejen v dobývání nových území, ale hlavně v tom, že dovedla překlenout vzdálenost mezi geometrií a analysou, čímž se dosahuje téměř jednolitého stavebního celku.

Stopy matematických pojmu objevují se už v nejstarších dobách lidské kultury /na př. u Egypťanů již 2000 let př. Kr./ Již v Písmě sv. čteme, že Bůh založil svět " v míře a váze ", že Bůh " sčítá počet hvězd, i vlasů na hlavě sečteny jsou, On sčetl písek v moři, On změřil vysokost nebe a širokost země i hlubokost propasti a moří ... "

Je překvapující, jak opravdu moderně chápal smysl matematického bádání sv. Augustin. V jeho " Vyznání " čteme v 10. knize, hlavě XII: " Paměť chová v sobě pravidla a nesčetné zákony čísla a míry, z nichž žádný mně nebyl vtisknut tělesným smyslem, neboť nemají ani barvy, ani zvuku, ani vůně, ani chuti, aniž mohou být ohmatány. Slyšel jsem jenom zvuk slov, jimiž jsou označovány, když se o nich pojednává. Něčím však docela jiným jsou tyto zvuky a něčím jiným ona pravidla a zákony. Neboť ona slova pak jinak zní v řečtině než v latině; tyto pojmy a zákony však nejsou ani řecké, ani latinské, aniž patří jiné řeči.

Viděl jsem linie umělců jemné jako pavučina; ale ony matematické linie jsou něčím jiným, neboť nejsou obrazem toho, co mi ukazovalo tělesné oko. Každý může mít o nich vnitřní představu bez jakékoliv myšlenky na nějaké těleso. Pomoci tělesných smyslů znám počet všech věcí, jež počítáme, ale čísla, jimiž počítáme, jsou něčím jiným, než předměty, jež počítáme. Nejsou totiž jejich představami a jsou něčím samostatným. Ať se mně vysměje kdo nechápe co praví; já však lituji toho, kdo se mi směje." A tato naprostá abstrakce od věcí i čísel je základním principem moderního matematického studia.

A tak bychom mohli sledovat stopy matematického vědění přes andělského doktora sv. Tomáše Aquinského, přes středověké scholastiku a novodobé matematické sloupy / Newton, Pascal, Gauss, nebo u nás na př. B. Bolzano, který vlastně položil základ neeukleidovské geometrie/, až do doby současné / Sierpinski, Mazurkiewicz, atd./. V každé době najdeme největší matematické vědce současné doby, kteří současně byli praktickými kato-

líky. Zákonitost, kterou Bůh vložil jednak do věcí a stvoření vůbec, jednak do čísel samotných, přímo nutí k pátrání a konečně k poznání první příčiny všeho světa. Kdybychom chtěli sledovat zákonitost v číslech samotných, znamenalo by to probrat zde celou teorii čísel a to samotné je obor velmi rozsáhlý, nebo stačí jen letmý pohled do teorie řetězových zlomků /srovnej na př. rozvoj iracionalit v řetězové zlomky/ nebo konečně přehled praktických důsledků Galoisovy teorie v geometrii, nebo úžasný rozmach topologického bádání v nejnovější době a jeho aplikaci v analyse a pod. To všechno jsou však výsledky úmorného a dlouhého studia krále všeho tvorstva člověka. Oč mohutnějším dojmem zapůsobí na nás poznání, že i neživá příroda řídí se přesnými matematickými výsledky, a to od nepaměti, od svého stvoření. Kdo nutí na př. nerosty, aby vykrystalysovaly v nádherné tvary, kdo řídí dráhu elektronů kolem jádra v atomu, kde se k tomu bere nutná energie, kdo řídí dráhy hvězd ve světovém prostoru, nebo kdo dal listům vypučet na místech daných přesnými zákony, kdo jim dal tvar, který nejlíp vyhovuje podmínkám účelu a prostředí? A to všechno je od nepaměti, nikterak se nemění a přece je tak dokonalé! A v říši živočišné? Snad nejhmatelnějším je poukaz na staviteckou práci včel nebo mravenců. Vezměme na př. včely: S velkou námahou z vosku budují buňky svých plástů, do nichž nosí med. Jsou to prostory, které za nejmenší spotřeby stavebních hmot mají největší objem. Jak je jejich práce přesná, dokazuje tato namáhavá práce velkého francouzského matematika Réaumura: Dal si za úkol vypočítat, jaké musejí být úhly, které svírají stěny každé buňky, aby jejich objem byl co největší. Po velmi dlouhém anesnadném výpočtu zjistil, že rozdíl mezi skutečností a jeho výsledkem je 2° . Řekl si: "Tedy se všely zmýlily jen o 2° !" I kdyby tomu tak bylo, nemohli bychom se vůbec divit, když včeličky dělají své dílo bez nástrojů, bez potřebné vědecké průpravy a k tomu ještě potmě! Ale zatím se zmýlil Réaumur. Přišlo se na to zvláštní shodou okolnosti, která zasluhuje zmínky. Jednou ztroskotala loď. Ihned byl volán k zodpovědnosti kapitán a obviněn, že špatně vypočetl úhel, podle něhož se měl a loď brát, aby vyhnula nebezpečnému místu.

Kapitán předložil své výpočty a odborná komise potvrdila, že byly naprostě správné. A nesmělo by ix být na světě matematiků, aby se nenašel aspoň jeden, který by si vzal za úkol vyjasnit rozpor rozboru se skutečností. Po úmorné práci zjistil, že v logaritmických tabulkách, jichž kapitán používal, byla chyba, která způsobila špatný výpočet. Potom se připočítávalo také to, co vypočetl Réaumur a zjistilo se, že po opravě v logaritmických tabulkách vyjde přesně to, co dělají včely na svých buňkách.

U Fattingera čteme: "Včela nemá rozumu, neví ničeho o své bystrosti; ať moudrý a nejrozumnější je ten, jenž jí dal tento pud. Vidíme nekoneč-

nou inteligenci Stvořitelovu, který dal včele schopnost a zručnosti, kterých potřebuje, aby nezahynul její rod. Neboť - pamatujte si to dobře - včela musí stavěti takové buňky, nezná vůbec jiného tvaru, protože není intelligentní. Vlaštovka také může stavěti dnes své hnízdo pouze toho prastarého tvaru jako před tisíci lety. Pavouk přede dnes také tak svou pavučinu, na důkaz, že oni nevymyslili tento velkolepý způsob a výpočet, nýbrž, že jsou jen dělníky Božími. Neboť pavouk, uzavřený ve skleněné skřínce, přede tam právě takovou pavučinu, jako venku na svobodě. Kdyby měl jen trochu rozumu, musil by si říci, že v té zavřené skřínce marně čeká na mouchu."

A tak, jdouce živou i neživou přírodou s otevřenýma očima, při každém kroku narázíme na nové a nové důkazy toho, jak přesně jsou plněny matematické zákony, jejichž zdůvodnění nebo i jen ukázání nějakým pokusem dá člověku velmi mnoho práce.

Slavný Isaak Newton řekl: "Nejskvělejší svazek, který drží nebeská tělesa v souladu a pořádku, může být jen moudrost a síla Nejvyššího Boha. On řídí všechno, ne jako nějaká neosobní síla, nýbrž jako nejmoudřejší Pán toho všeho." O podivuhodném pořádku v přírodě také svědčí, že to, co platí o jednom, platí o všech a pro všechny, na př. přitažlivost, zákon pohybu a pod. Příroda nezná stávky nebo neposlušnosti. Co platí o jednom atomu uhelném, platí o všech a je dodržováno ode všech, ať jsou kdekoli.

Slavný hvězdář Kepler po objevení třetího zákona o pohybu hvězd napsal: "Veliký je nás Bůh, veliká je jeho moc, nekonečná moudrost. Velebí jej nebesa i země, slunce, měsíc, hvězdy, každá věc svou řečí... Velebiti jej bude také duše má, Pána, Stvořitele, dokud budu moci. Jemu buduž chvála, čest a sláva na věky! Amen." Jeho dílo "Harmonices mundi" končí modlitbou: "Můj Pane a Stvořiteli! Vzdávám Ti díky za to, že mi připravil takovou radost ve svých výtvorech, v díle Svých rukou. Hlásal jsem lidem vzněšenosť Tvých děl, pokud mohl můj omezený rozum chápati Tvou nekonečnost. Řekl-li jsem něco, co by nebylo Tebe hodno, nebo co by umenšovalo Tvou velebnost, to mi laskavě odpust!"

Hvězdář Mädler napsal: "Opravdový přírodovědec nemůže popírat Boha; neboť kdo tak hluboko jako on nahlédá do Boží dílny a má příležitost obdivovati věčnou Moudrost, musí pokorně pokleknouti před činností nejvyššího Ducha."

Opravdu krásná je modlitba nejslavnějšího matematika a fysika své doby, Angličana Maxwella: "Všemohoucí Bože, jenž jsi člověka stvořil ke svému obrazu, jemu dal nesmrtnou duši, aby Tě miloval a vládl Tvým tvorům, nauč mne jít po stopách díla Tvých rukou tak, abychom svět podrobili své moci a nás duch se upevníl ve Tvé službě. Dej, abychom Tvou svatou

pravdu tak přijali, abychom věřili v Toho, jejž jsi poslal, aby hlásal pravdu spásy a dal odpustění našim hřichům. Za to všechno prosíme ve jménu téhož Pána Ježíše Krista. Amen."

Vtipně napsal Bacon Verulamský: "Kdo jen lízl vědy, může být nevěřícím; ale až se skutečně napojí vědou, musí jej toto skutečné vědění přivésti zpět k náboženství."

Mohli bychom sledovat dějiny všech dob a všude bychom našli pádné důkazy pro to, jak nejvyšší vědci v nejhlubší pokoře uznávali jsoucnost Boha, která jim nikterak nevadila v jejich vědě, že naopak tímto svým věděním byli k tomu přivedeni. Svým veřejným prohlášením dávají pak všemu lidstvu jasný směr, kterým se má brát. Svou prací přiblížili nám dílnu Boží, v níž vidíme dokonalé naplnění všech zákonů v nejkrásnějších formách.

Bože, přispěj svou milostí, ať ji vidí všichni!

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

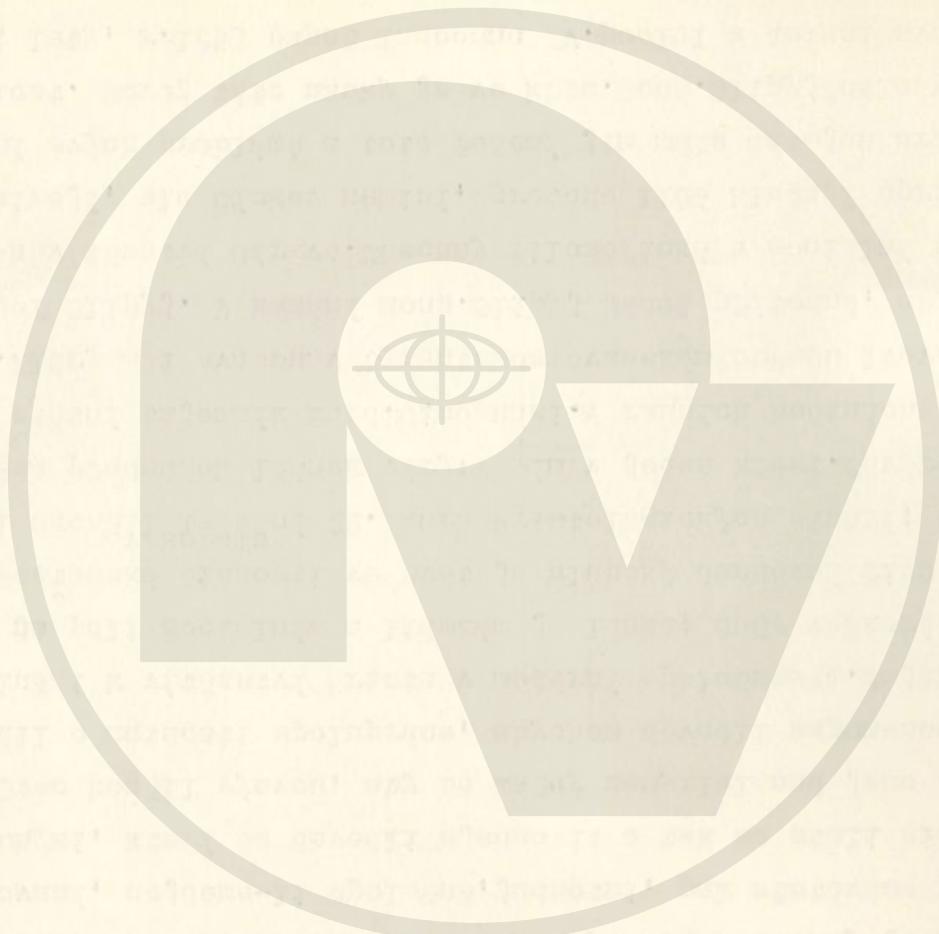

ústav pro studium
totalitních režimů

V odpoledních hodinách sv.Otec přijal ve zvl. audienciduchovenstvo a věřící albánské diecéze, na jejímž území leží Castel Gandolfo. Sv.Otec se zmínil o svazcích, které ho váží s albánskou diecézí a jejím biskupem kard.Pizzardem; zvláště srdečně zdravil příslušníky řeholních řádů a kongregací a katolických spolků. Jedním ze znamení naší doby je novota, neustálé obnovování a změny, se kterými se setkáme na všech úsecích života materiálního i duchovního. Tyto postupné změny jsou beze sporu něco kladného, ulehčují přece život člověka; přece jen mají i své negativní stránky a svá nebezpečí, která lze shrnout v zesílené duchovní povrchnost a v nebezpečí, která zázraky vědy a techniky mohou znamenat pro člověka. Je nutné odstranit ona nebezpečí, je nutné pracovat, namáhat se, abychom neztratili to nejvzácnější dědictví, které nám zanechali naši předkové. Toto nejvzácnější dědictví je křesťanský život, důstojnost člověka, jeho svoboda cíl našeho života, který přesahuje čas, ve kterém žijeme. Sv.Otec dále zdůraznil, že i činnost katolíků musí být organizovaný jednotný; nejsme-li organizování, nejdeme-li společně, jednotni, pak zůstáváme poraženi, pohlceni druhými, kteří se dovedli sjednotit a tak se stali silnější něž jsme my. Sv.Otec končil výzvou, aby se každý zamyslel nad jeho slovy, aby se přesvědčil o nutnosti spolupráce, abychom dovedli zapomenout na sebe, být poslušni k vítězství Krista v moderní společnosti. Tajemství pravé spolupráce je poli sociálním a lidském je láska; duše veškeré opravdové a účinné křesťanské činnosti ve svět je hluboký duchovní život.

V Assisi skončil ^{v sobotu} letosní 22. kurs kristologických studií; kurz měl za ústřední téma přednášek lčánek víry: Věřím v jeden křest. Závěrečnou přednášku pronesl státní tajemník kard.Cicognani. V ranních hodinách sloužil v bazilice sv.Kláry mši svatou v byzantskoslovanském obřadu lvovský metropolita mons.Josef Slipyj. V kázání mons.Slipyj žádal přítomné, aby se modlili za jednotu a vítězství Církve. Všechny filosofické a sociální systémy povstávají a mizejí, ale Církev nemizí, protože lidé hledají opravdová, trvanlivá řešení svých problémů a toto řešení jim může dát jen Kristova nauka a jeho milost. Zdroj této nauky je ve křtu. mons.Slipyj dále připomněl, že před 711 lety, r.1253 papež Innocenc IV. poslal z Asissi svého legáta ke korunovaci ukrajinského krále Danyla; Danyl zemřel právě před 700 lety. Z ostatních přednášek se zmíníme o tématu alespoň jedné: známý italský

katolický spisovatel Piero Bargellini mluvil o křtu v umění.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

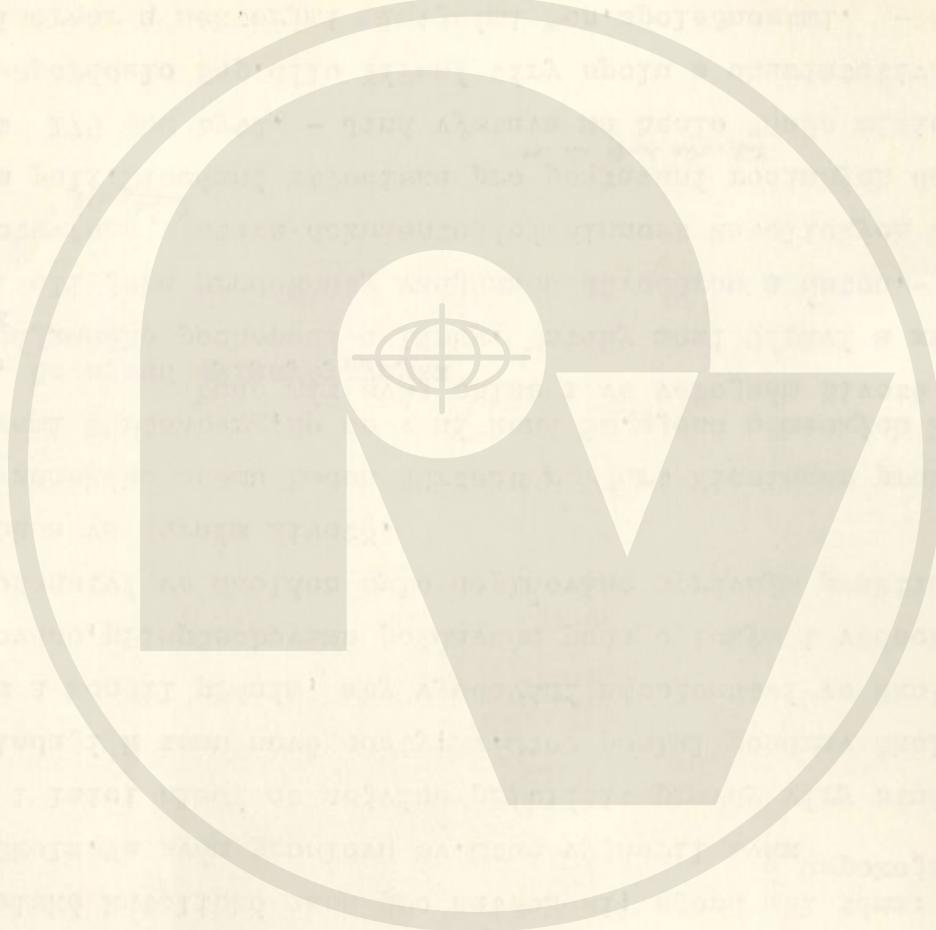
ústav pro studium
totalitních režimů

Sv.Otec Pavel VI. se pomodlil v neděli v poledne s věřícími na nádvoří pa
pežské vily Anděl Páně. Modlitbu měli obětovat za vyprošení míru pro svět.
Mír je tak významná věc ori život lidské rodiny, pro naši civilizaci, Cír-
kev, že má mít vždycky své místo mezi našimi zájmy. Víte, že prožíváme chví-
le opravdu nebezpečné pro mír. Některé země trpí neklidem, který se promě-
ňuje v občanskou válku, nebo i válku mezi dvěma zeměmi, nebo alespoň v ja-
kýsi stav napětí, jenž bere občanům onen klid a pořáděk, který tvoří mír.
Mír není jen věcí politiků, nýbrž všech; všichni máme být budovatelé míru.
Máme sebe vychovávat k ~~mírumilovnému~~ smyslení, svůj život prodchnout dobrotnos-
tí a láskou, které přineslo do světa evangelium. A za druhé ~~nesmíme~~ nikdy
zapomenout, že mír je v první řadě dar Boží; dostane se nám ho, když Boha bu-
deme o to prosit. Sv.Otec alespoň krátce pozdravil přítomné poutníky: z Mal-
ty: přál jim, aby blízké prohlášení nezávislosti znamenalo potvrzení jejich
duchovních, katolických tradic.

V uplynulých dnech sv.Otec přijal v audienci účastníky sjezdu pořádaného
sekcí Italské katolické akce pro katechesi; sjezd měl téma: Pastorace a
střední škola. Ve svém proslovu sv.Otec vyjádřil své uspokojení nad tím,
že kněží i laici hledí co nejvíce přiblížit pravdy víry studentům středníck-
škol a hledají k tomu nové cesty; sv.Otec poslal pozdrav školám státním i
soukromým a končil přáním, aby vyučování náboženství ve školách bylo neustá-
le obnovováno, přizpůsobováno požadavkům pedagogickým i vědeckým, aby vyučo-
vání náboženství ve školách bylo doplnováno správným praktickým poučováním
v rodinách a ve farním životě.

Předseda zemského sněmu Baden Würtenberg Kurt Kiesinger prohlásil, že je
ctí pro zemi Würtenberg, že se v ní koná 80.sjezd německých katolíků. Pravil,
že doufá, že sjezd ~~návštěvy~~ bude mít svůj ohlas i ve veřejném životě a vyvolá nové
skutky vzájemného pochopení a lásky. Vztahy mezi Církví a ~~zemskými~~
představiteli jsou prodchnuty vzájemnou důvoděrou a úctou. - Ve dnech sjez-
du bude otevřena výstava dokumentující činnost katolických organizací na
stavebním poli. Diecézní střediska pro postavení rodinných domků postavila
za 15 let 175 000 bytů. - Jiná výstava má heslo "Naše misie je celý svět."
Výstavu uspořádala Pap.dílo šíření víry spolu s charitativními díly Adve-
niat a Misereor a některými misijními řeh.společnostmi. - Slavnostní aga-
pé, hostina lásky se bude konat ve Stuttgartu za dnu sjezd. 10 000 katolic-
kých žen Německa bude přítomno 5.září slavné mši svaté arc.z Paderbornu

mons. Jägera. Po mši svaté každá dostale skleničku vína a zákusek, které byly při mši svaté požehnány. Ke kat. ženám promluví kard. Bea.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Sjezd německých katolíků, který se koná příští týden ve Stuttgartu, začne a skončí koncelebrovanou mší svatou. Ordinariát rottenburské diecéze, ~~náx~~
 v niž Stuttgart leží, ohlásil, že pokoncillová liturgická komise už dala k
 tomu své svolení. - Sjezdu se zúčastní 5 kardinálů: kolínský kard. Frings,
 ✓ mnichovský kard. Döpfner, kard. Bea, kard. König z Vídně a špabělský arc. z
 Tarragony Arriba y Castro. Arc. z Paderbornu bude za dnů sjezdu hostem
 evangelického biskupa stuttgartského dra Eichela. Německá spolková vláda
 bude zastoupena při vyvrcholení sjezdu kancléřem Erhardem a 4 ministry.

V městě Hertogenbosch v Holandsku se koná od 8. do 10. září mezinárodní
 sjezd hnutí Pax Christi na téma Církev a otázka války a míru v atomové
 éře. Sjezd zahájí dva kardinálové: holandský Alfrink a pařížský kard. Feltin

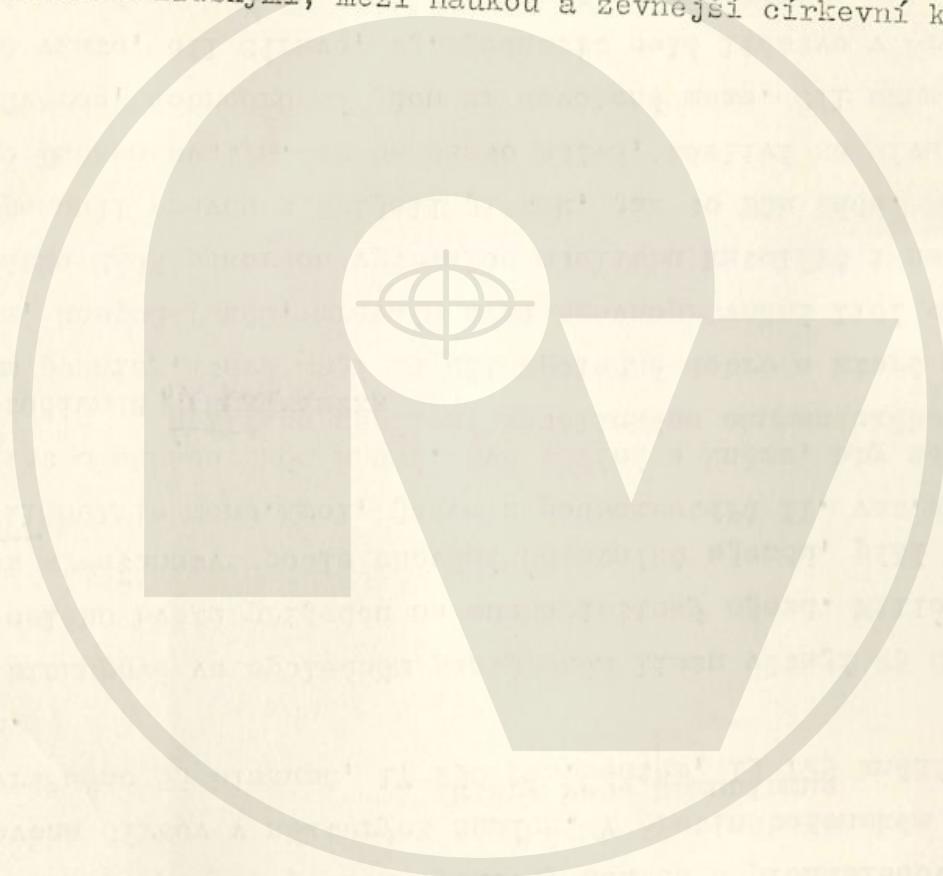
✓ Skupina argentinských biskupů už vstoupila na loď, aby přijeli včas na z
 zahájení třetího zasedání koncilu. Je mezi nimi primas kard. Caggiano.

V papežském paláci při poutním chrámu v Loretě byla otevřena výstava o
 umlčené Církvi. Výstava podává výmluvný doklad o pronásledování, kterému
 je vystavena Církev v některých zemích. V protináboženském boji od r. 1917
 ✓ bylo zavražděno 55 biskupů, 17 ^{který vede komunismus} 250 řeh. sester, 13 729 kněží a další tisíce
 věřících.

Indičtí biskupové ve společném pastýřském listu vítají 25 000 katolíků,
 kteří z celého světa přijedou na eucharistický sjezd. Milióny lidí budou
 posuzovat křesťanství podle chování účastníků sjezdu, píší biskupové.

Arc. z Filadelfie mons. Krol, jeden z podsekretářů II. vat. sněmu, vydal pas-
 týřský list o ekumenickém hnutí. Zve věřící a kněze, aby zesílili své mod-
 litby, ^h studium a ~~zájmeno~~ za zlepšení katolického ekumenického hnutí, a to
 především podniky, které mají za cíl společné dobro a které jsou na poli
 sociálním, hospodářském, mravním a za zrovнопrávnění lidí všech ras. Křes-
 tanská láska žádá pokornou vytrvalou modlitbu katolíků i nekatolíků, aby chor-
 všichni poznali pravdu a ūříjali ji tak, jak to Bůh žádá. Ekumenické hnutí
 je vedeno Duchem svatým. Jak se často stává, bázliví se dívají na toto hnu-
 tí s nedůvěrou, dobrodružní jáou za dovolené meze. Cíl ekumenického hnutí
 je přesně vzato, cíl Církve, tj. sjednotit celé lidstvo v Kristu. Pravé e-
 kumenické hnutí nezavírá oči před věročními rozdíly a neumenšuje je. Pravé
 ekumenické hnutí má v úctě dobrou věli a čestnost těch, kdo mají jiné míně-
 ní. Nemění nic už předem o vlastní věli stran základní nauky. Pravé ekumenic-

cké hnutí dovede rozdělovat mezi tím, co musí zůstat, a co lze změnit, mezi zákony božími a lidskými, mezi naukou a zevnější církevní kázni.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů